

การพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้บทเรียนการ์ตูน
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จุฑามาศ ศรีใจ

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
พฤษภาคม 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้บทเรียนการ์ตูน
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จุฑามาศ ศรีใจ

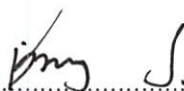
การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
พฤษภาคม 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและรองคณบดีฝ่ายวิชาการ ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ
“การพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยรัตนนคร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมรจิต ไบ่ในศรี)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปานางษ์)

รองคณบดี คณะศึกษาศาสตร์

พฤษภาคม 2564

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลงได้อย่างสมบูรณ์โดยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมธจิตต์ แป้นศรี อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี จนการค้นคว้าอิสระสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ อนันต์ศิริวัฒน์ คณะกรรมการภายนอก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ องอาจวาณิชย์ อาจารย์สาขาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ดร.ทรงภพ ชุนมรุรส อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ดร.วทัญญู ชลิมเงิน อาจารย์ประจำ สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ นางสาวพิชญา สกุลวิทย์ อาจารย์ประจำ สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ นายชาติชาย ทนะขว้าง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่านเขต 1 นางเรณู หมั่นพรมแสน ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่านเขต 1 และ นายปรีชา ก้อนคำ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเป่า อำเภอพาน้อย จังหวัดน่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จนทำให้การค้นคว้าอิสระครั้งนี้ สมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากรและนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเป่า อำเภอพาน้อย จังหวัดน่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทดลองใช้นวัตกรรมเพื่อการค้นคว้าอิสระครั้งนี้

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบเป็น เครื่องบูชาคุณบิดามารดาตลอดจนผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การค้นคว้าอิสระนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนของประเทศและผู้สนใจไม่มากนักน้อย

จุฑามาศ ศรีใจ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้บทเรียนการดูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ชื่อผู้วิจัย	จุฑามาศ ศรีใจ
สถานที่ปรึกษา	ผศ.ดร.อ้อมรจิต แป้นศรี
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2563
คำสำคัญ	บทเรียนการดูน, การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD, ทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของบทเรียนการดูน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทเรียนการดูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการใช้บทเรียนการดูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเปา อำเภอพาน้อย จังหวัดน่าน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาน่าน เขต 1 จำนวน 15 คน เลือกโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัย ประกอบด้วย 1)บทเรียนการดูนจำนวน 2 เล่ม 2)แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 10 แผน 14 ชั่วโมง 3)แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำ พื้นฐานภาษาไทย จำนวน 35 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้บทเรียนการดูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 ข้อ แบบแผนการวิจัยเป็นแบบ One-Group Pretest-Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที่ ที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 89.33/92.38 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2. ทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับบทเรียนการ์ตูน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีค่าเฉลี่ย 4.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 มีค่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

TITLE A DEVELOPMENT OF SKILL IN THAI READING BASIC WORDS
BY USING CARTOON LESSONS WITH STUDENT TEAMS
ACHIEVEMENT DIVISION (STAD) TECHNIQUE FOR GREDE
4 STUDENTS

Author Juthamas Srijai

Advisor Omthajit Pansri, Asst.Prof.Ph.D

Academic paper Independent Study M.Ed. Thai Naresuan University, 2020

Keywords Cartoon Lessons, Student Teams Achievement Division (STAD)
Technique, Skill in Thai Reading Basic Words

ABSTRACT

The independent study purposes were 1. To study the efficiency of Cartoon Lessons with the criterion 80/80 2. To compare Skill in Thai Reading Basic Words after using Cartoon Lessons. 3. To study student's satisfactions after using Cartoon Lessons. According to experimental Research methodology in 3 steps as follow:

Step 1) to study the efficiency of Cartoon Lessons with the criterion 80/80. The researcher created 2 cartoon Lessons. 5 experts examine and try out with grade 4 students in service of Nan Primary Educational Area Office 1 semester 1 Academic year 2020 comprise 14 students form Banhuamuang School. The research instrument was Cartoon Lessons by using Student Teams Achievement Division (STAD) Technique for grade 4 students. The data were analyze by Mean, Standard Deviation and E1/E2 value.

Step 2) to compare Skill in Thai Reading Basic Words before and after using Cartoon Lessons. The sample were 15 students grade 4 students at Banpao School in service of Nan Primary Educational Area Office 1 semester 1 Academic year 2020 selected by the Purposive Sampling. The One group pretest - posttest design was used as the research plan. The research instrument was the Skill in Thai Reading Basic Words Test. The data were analyze by Mean, Standard Deviation and t-test dependent.

Step 3) to study student's satisfactions after using Cartoon Lessons were 15 students grade 4 students at Banpao School in service of Nan Primary Educational Area

Office 1 semester 1 Academic year 2020. The research instrument was questionnaire.

The data were analyze by Mean and Standard Deviation.

The results were as follow:

1) There are 2 Cartoon Lessons. 5 experts had given suitability of Cartoon Lessons as a whole was at the highest level. The efficiency of Cartoon Lessons after using with 15 students grade 4 was 89.33/92.38.

2) The comparison of the Skill in Thai Reading Basic Words after using Cartoon Lessons was higher than before at the statistical significant .05.

3) The student's satisfactions in Cartoon Lessons as a whole was at the highest level.

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาของปัญหา.....	1
	จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
	สมมติฐานของการวิจัย.....	6
	ความสำคัญของการวิจัย.....	6
	ขอบเขตของการวิจัย.....	7
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
	หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	12
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่าน.....	19
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนการ์ตูน.....	44
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD.....	57
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ.....	71
3	วิธีดำเนินงานวิจัย.....	80
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	80
	การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ.....	80
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	86
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	88
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	88
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	92
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	93

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
5	บทสรุป.....	98
	สรุปผลการวิจัย.....	99
	อภิปรายผล.....	100
	ข้อเสนอแนะ.....	103
	บรรณานุกรม.....	105
	ภาคผนวก.....	114
	ประวัติผู้วิจัย.....	219

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กระบวนการสื่อสาร	33
2	กรอบแนวคิดการวิจัย	79

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไป ใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน.....	17
2	แบบแผนการทดลอง One-Group Pretest-Posttest Design	86
3	แผนการจัดการเรียนรู้โดยการใช้นิทรรศการร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เพื่อเพิ่มทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	87
4	แสดงประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทรรศการร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	93
5	แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทรรศการ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD.....	94
6	แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้หลังได้รับการจัด การเรียนรู้โดยใช้นิทรรศการร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	94
7	แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของบทเรียนการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะ การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ผู้เชี่ยวชาญ).....	143
8	แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะ การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้นิทรรศการร่วมกับการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน	184

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
9	แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	189
10	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	191
11	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	193
12	แสดงผลการหาค่าประสิทธิภาพของบทเรียนการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80 จำนวน 15.....	195
13	แสดงผลคะแนนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนการอ่านร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	196
14	แสดงผลผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการอ่านร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	201

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การศึกษาและการเรียนรู้ นั้น มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคนให้มีศักยภาพ มีความสามารถ มีทักษะต่าง ๆ ที่จะนำไปใช้ในการทำงานให้ประสบความสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอ่าน มีความสำคัญมากในการเรียนรู้และเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตประจำวันของคน การอ่านทำให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทั่วโลก การอ่านจึงเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างเหมาะสม การปลูกฝังให้คนรักการอ่านจึงเป็นการแก้ปัญหา การไม่รู้หนังสือของคนในชาติได้ ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของคนในสังคมและประเทศชาติ ด้วยเหตุนี้การที่จะพิจารณาว่าสังคมใดเป็นสังคมที่พัฒนา จึงดูได้จากนิสัยรักการอ่านของคนในประเทศนั้น ประเทศที่มีความเจริญแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ และประเทศอื่น ๆ ในยุโรป รวมทั้งญี่ปุ่นจะเป็นคนมีนิสัยรักการอ่านมากกว่าประเทศที่ด้อยพัฒนา นิสัยรักการอ่านของคนไทยยังอยู่ในระดับน้อย เมื่อเทียบกับประเทศญี่ปุ่น คนยุโรปและคนชาติอื่น ๆ ที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจและสังคมมากกว่า จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประเทศไทยพัฒนาช้ากว่าชาติที่เจริญด้านการศึกษาและภูมิปัญญา (กรมวิชาการ, 2550, หน้า 1) การมีนิสัยรักการอ่านจะเป็นหนทางสำคัญที่จะช่วยให้คนรู้จักคิด วิเคราะห์ สรุปแยกแยะ ศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองอย่างจริงจัง

การอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์ โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่มีหนังสือให้เลือกอ่านได้มากมาย การอ่านช่วยให้เราสามารถหาความรู้ ความบันเทิง สร้างเสริมประสบการณ์ ที่เป็นประโยชน์แก่ชีวิต ทั้งการศึกษา อาชีพการงาน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม (นพพล จันทร์เพ็ญ, 2553, หน้า 74) นอกจากนั้นการอ่านยังมีความสำคัญในหลักสูตรตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา เพราะกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นส่วนใหญ่ จึงจำเป็นที่ครู ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้เกี่ยวข้อง ควรเห็นความสำคัญของการอ่าน และเอาใจใส่ในเรื่องการอ่านของบุตรหลานตนเองอย่างแท้จริง โดยเฉพาะการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นรากฐานสำหรับการอ่านในระดับสูงต่อไป และการอ่านก็ยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ด้านอื่น ๆ ในการฝึกทักษะการอ่านนั้น มีหลายวิธีขึ้นอยู่กับว่าเราจะจัดลำดับขั้นตอนแต่ละขั้นตอนอย่างไร

อาจจะมียุวิธีหนึ่งที่ดีกว่าวิธีอื่น ๆ คือดีที่สุด แต่ก็น่าจะเป็นไปได้ที่บางวิธีนั้นเหมาะสมกับบางคน แต่ไม่เหมาะสมกับทุก ๆ คน ทั้งนี้เพราะผู้เรียน มีความแตกต่างกันทั้งในด้านความถนัด สติปัญญา ความชอบ และความโน้มเอียงที่จะรับวิธีแบบใด การอ่านมักพบปัญหาอยู่เสมอ คือนักเรียนขาดความมั่นใจในเรื่องที่อ่าน จับใจความของเรื่องไม่ได้ ตีความไม่เป็น และครูระดับประถมศึกษาใช้เวลาด่วนใหญ่ในการสอนอ่าน มากกว่าการเรียนการสอนด้านอื่น ๆ แต่ก็ยังไม่ได้ผลที่น่าพอใจ ปัญหาเกิดจากวิธีการสอน กิจกรรมการสอน แบบเรียน วัสดุเกี่ยวกับการอ่านยังไม่เหมาะสม ปัญหาและอุปสรรคหลาย ๆ ด้าน นำมาพิจารณาแก้ไข เพื่อให้เด็กสามารถเรียนภาษาได้ดีขึ้น เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ส่วนหนึ่งจะมีปัญหาในด้านการอ่านทำให้มีความลำบากในการรับรู้ การแยกแยะ การจำตัวอักษร มีความสับสนระหว่างตัวอักษร ทำให้ยากต่อการเรียนรู้ (จรีลักษณ์ จีรวินุลย์, 2554, หน้า 42) ซึ่งปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านนี้พบมากที่สุด และเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในวัยประถมศึกษา (คันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2553, หน้า 26) ยังมีงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศจำนวนมาก ระบุว่าครึ่งหนึ่งของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้จะมีปัญหาในด้านการอ่าน (ผดุง อารยะวิญญู, 2554, หน้า 69) ซึ่งปัญหาในการเรียนรู้ ดังกล่าวมามีผลต่อการเรียนรู้ในด้านการอ่านเป็นอย่างมาก

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินตามนโยบายการอ่านออกเขียนได้ 100 % ปีการศึกษา 2561-2562 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านเปา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาน่านเขต 1 พบว่า ด้านการอ่านมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 42.45, 43.63 ใน ซึ่งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนบ้านเปา ปีการศึกษา 2561-2562 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านการอ่าน ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามนโยบายที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาน่าน เขต 1 จากข้อมูลนี้ทำให้ผู้วิจัยต้องหาแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้มีระดับสูงขึ้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเปา จึงสมควรได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง และต่อเนื่องเพราะเป็นระดับการวางรากฐานการศึกษา ถ้านักเรียนมีความรู้พื้นฐานดี ก็จะสามารถใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในวิชาอื่น ๆ ได้ดีและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2555, หน้า 127) ที่กล่าวถึงการพูดภาษาไทยกับแผนการจัดการเรียนการสอนว่าครูระดับประถมศึกษาเป็นบุคคลสำคัญพิเศษในการเรียนการสอนของเด็กทุกคนเพราะเป็นครูคนแรกที่จะได้เปิดประตูให้เข้าสู่การศึกษา ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างความ เป็นคนที่สมบูรณ์ให้แก่ประเทศชาติ

ผลการสัมภาษณ์การสอนของครูในโรงเรียน พบว่า ปัญหาการอ่านของนักเรียนโรงเรียนบ้านเป่ายังไม่ได้ตรงตามมาตรฐานที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ตั้งเป้าหมายไว้ เนื่องจากสภาพบริบทและการสอนภาษาไทย ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ครูผู้สอนเน้นการสอนแบบบรรยายในหนังสือ และทำแบบฝึกหัดท้ายบท ไม่มีกิจกรรมที่น่าสนใจหรือสร้างความสนใจเด็กนักเรียนเท่าที่ควร ขาดสื่อการสอนที่เหมาะสมและทันสมัยในการเรียน

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ครูผู้สอนควรจะต้องปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านให้สูงขึ้น เลือกรูปแบบการสอนอย่างไรที่จะสามารถทำให้นักเรียนที่มีความสามารถทางการรับรู้ที่แตกต่างกัน ให้มีความเข้าใจเนื้อหาที่ศึกษาได้ถูกต้องตรงกัน แต่จากการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผ่านมา ครูผู้สอนจำนวนมาก เลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำ มากกว่าเน้นการสอนแบบบรรยาย โดยให้หนังสือเรียนประกอบในการเรียนการสอน ขาดสื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาของบทเรียนที่จะเป็นสิ่งที่กระตุ้นและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ที่จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาภาษาไทย จากง่ายไปสู่เนื้อหาที่ยากขึ้นในรูปแบบที่เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

การ์ตูนเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่เหมาะสมกับนักเรียนในระดับประถมศึกษา นอกจากจะเป็นสื่อเพื่อความบันเทิงแล้ว การ์ตูนมีคุณสมบัติช่วยดึงดูดความสนใจของเด็ก ความสะกดตาของภาพทำให้เด็กเกิดความกระตือรือร้น และไม่เบื่อหน่าย ต้องการเขียนข้อความบางอย่างให้เด็กอ่านโดยเปลี่ยนมาเป็นภาพการ์ตูนแทน เด็กจะเกิดความสนใจและเข้าใจได้ดีกว่าการเขียนด้วยข้อความธรรมดาทั้งนี้ ยังสามารถนำมาใช้ในการเสริมทักษะในการเรียนการสอน การ์ตูนเป็นภาษาสากลของโลกที่ทุกชาติทุกภาษาสามารถเข้าใจได้ โดยมีต้องใช้ภูมิปัญญาสูงแต่อย่างไร (ศักดิ์ชัย เกียรติวารินทร์, 2555, หน้า 6) เพราะการ์ตูนช่วยกระตุ้นให้เด็กสนใจในสิ่งที่เรียน ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม การ์ตูนสำหรับเด็กได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก จากการสำรวจการอ่านของเด็กที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 8-12 ปี พบว่าเด็กในวัยนี้สนใจการ์ตูนมากถึงร้อยละ 90 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555, หน้า 3) และผลการสำรวจหนังสือที่เด็กชอบอ่านมากที่สุด ในระดับประถมศึกษาคือหนังสือการ์ตูน ร้อยละ 96.48 (สุนันทา ผันนิมิต, 2550, หน้า 10) ดังนั้นการ์ตูนจึงเป็นสื่อการสอนอีกประการหนึ่ง ที่ควรนำมาใช้ในระดับประถมศึกษา เนื่องจากเป็นสิ่งที่เด็กสนใจอยู่แล้วจึงนำการ์ตูนมาสร้างเป็นบทเรียนการ์ตูน

บทเรียนการ์ตูนเป็นสื่อการสอนรูปแบบหนึ่งที่มีการจัดระบบการนำเสนอเนื้อหาและกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เป็นอย่างดี ที่สามารถให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเรียนรู้เนื้อหาสาระในเล่ม

ได้ตามความสนใจ และความแตกต่างของแต่ละบุคคล เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้ฝึกทักษะแบบฝึก สามารถหาความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง จากเฉลยที่อยู่ท้ายเล่ม จากงานวิจัยในหลายเรื่องที่น่า บทเรียนการตูนมาใช้ประกอบการเรียนการสอน แล้วสามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทาง ภาษาไทยสูงขึ้น (บุษบา ชูคำ, 2550, หน้า 75-77) ทั้งนี้บทเรียนการตูนที่สร้างขึ้นได้นำการตูน มาสร้างเป็นเรื่องราวเพื่อให้เด็กนักเรียนได้อ่านออกเสียง มีกิจกรรมและสื่อมาสัมพันธ์กันอย่างเป็น ระบบ โดยเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนาน และ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ จิราภรณ์ เดชบุรัมย์ (2553)

จะเห็นได้ว่าบทเรียนการตูน เป็นสื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำมาใช้ในการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจของผู้เรียน เป็นเรื่องราวที่เข้าใจง่าย ก่อให้เกิดความรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะการตูนคือหัวใจที่สำคัญที่เร้าความสนใจและทำให้เกิด ความสนุกสนานเพลิดเพลิน บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ในการเรียน เป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนมี ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน สามารถเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้ง่าย และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2550, หน้า 118)

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD (Student Teams – Achievement Division) เป็นเทคนิคที่จะส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม นักเรียนที่เรียนเก่งจะพยายามช่วยเหลือ เพื่อนในกลุ่ม โดยการอธิบายให้เพื่อนเข้าใจ เป็นการแบ่งเบาภาระงานสอนของครู ทำให้ครูมีเวลา พัฒนาการเรียนรู้ตลอดจนมีเวลาช่วยเหลือสนับสนุนและร่วมอภิปรายปัญหาแก่นักเรียนมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูงขึ้น (ทิตานา แชนมณี, 2547, หน้า 64) การนำเทคนิค STAD มาใช้ในการจัดการเรียน การสอนภาษาไทยนั้น กิจกรรมที่สำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้แก่การสะท้อน ผล (Reflection) ซึ่งการจัดกิจกรรมขั้นสะท้อนผลในบริบทของการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ สติปัญญาและอารมณ์ โดยการสำรวจตรวจสอบประสบการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับ เพื่อนำไปสร้าง ความเข้าใจใหม่และทำให้ดียิ่งขึ้น เป็นการสร้างความท้าทายที่สร้างสรรค์ในการนำเสนอความคิด ของตน เปิดโอกาสในการจับประเด็นหรือทบทวนถึงสิ่งที่คิด พัฒนาความมีระเบียบ และทักษะ ในการสร้าง และจัดลำดับความคิด การสังเกต การสื่อสารความคิดของตนเองกับผู้อื่นถึง สิ่งที่ตนเองเข้าใจ การวิเคราะห์ และสังเคราะห์ การเชื่อมโยงองค์ความรู้เก่ากับองค์ความรู้ใหม่ และเป็นส่งเสริมให้เป็นนักคิดที่ดีขึ้นในการตั้งคำถามและให้เหตุผล (รัชนิกร ทองสุชาติ, 2550, หน้า 47 – 48) และเมื่อนำการสะท้อนผลมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ถือเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูเพราะจะช่วยให้ครูเข้าใจและตระหนักในการสอนหรือการกระทำของตนมากขึ้น มีโอกาสหยุดคิดและถามคำถามตนเองเกี่ยวกับสิ่งที่ปฏิบัติหรือทำอยู่ว่ามีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับความเชื่อและความคาดหวังหรือทิศทาง ในอนาคตของตนอย่างไร แตกต่างจากที่ตนเริ่มสอนมาก่อนเพียงไร และนำมาปรับใช้กับสิ่งที่ตนสอนได้อย่างไร (นภเนตร ธรรมบวร, 2550, หน้า 20 – 21)

การจัดการเรียนรู้การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในการอ่านคำของนักเรียน นักเรียนสามารถรับรู้ แยกแยะ จำตัวอักษร ไม่สับสนระหว่างตัวอักษร ซึ่งปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่พบมากที่สุด และเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในวัยประถมศึกษา (คันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2553, หน้า 26) ยังมีงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศจำนวนมาก ระบุว่าครึ่งหนึ่งของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้จะมีปัญหาในด้านการอ่าน (ผดุง อารยะวิญญู, 2554, หน้า 69) ซึ่งปัญหาในการเรียนรู้ ดังกล่าวมา มีผลต่อการเรียนรู้ในด้านการอ่านเป็นอย่างมาก ครูจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เด็กได้ปฏิบัติจริง และการแสดงออก เด็กได้เรียนรู้อย่างเพลิดเพลิน และประสบความสำเร็จเป็นระยะ ๆ (ผดุง อารยะวิญญู, 2554, หน้า 131) ไม่สอนให้นักเรียนท่องจำตามหนังสือ ทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย และไม่สนใจเรียน และยังขาดสื่อการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนไม่บรรลุลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ กระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู จึงจำเป็นต้องเลือกใช้สื่อและนวัตกรรมที่เหมาะสม เพราะสื่อจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเข้าใจ ได้ความรู้จากเนื้อหาสาระและไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน (นิคม ชมพูลวง, 2554, หน้า 39) บทเรียนการ์ตูน ถือเป็นสื่อที่นักเรียนในระดับนี้ให้ความสนใจและเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอน บทเรียนการ์ตูนช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรื่องที่เรียนมากขึ้น และจำได้นาน ใช้เป็นสื่อสำหรับการจัดการเรียนการสอน ทำให้เด็กไม่เบื่อหน่าย สนุกสนาน เพลิดเพลิน คลายเครียดก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น รวมทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะให้ผู้เรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้แนวทางหนึ่งที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมกันคิด ร่วมกันแก้ปัญหา ปรัชญาหรือ อภิปราย และแสดงความคิดเห็นด้วยเหตุผลซึ่งกันและกัน ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ทักษะกระบวนการคิด และมีประสบการณ์มากขึ้น (กรมวิชาการ, 2555, หน้า 192) เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เป็นเทคนิคหนึ่งที่มีผู้เรียนมีส่วนร่วมมือช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ซึ่งสมาชิกในกลุ่มประกอบด้วย นักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มในการทำกิจกรรม ในการทำแบบทดสอบ ในการแข่งขัน และคิดเป็นคะแนน กลุ่มใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อน จะได้รับคำชมเชยและได้รับรางวัลเป็นกลุ่ม และทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

จากความสำเร็จและความเป็นมาของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจการใช้ บทเรียนการตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐาน ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น และเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้อ่านภาษาไทยให้มีคุณภาพต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของบทเรียนการตูน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐาน ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้บทเรียนการตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการใช้บทเรียน การตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย

สมมติฐานของการวิจัย

1. บทเรียนการตูน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยโดยการ ใช้บทเรียนการตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนมีความพึงพอใจในการใช้บทเรียนการตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ความสำคัญของการวิจัย

ได้บทเรียนการตูนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน และเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ พัฒนาทักษะกระบวนการ กลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียนและมาตรฐานหลักสูตร รวมไปถึงเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ผู้สนใจ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการสร้างสื่อนวัตกรรม

ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระอื่น ระดับชั้นต่าง ๆ ซึ่งจะส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและให้ผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 จำนวน 191 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเปา อำเภอพาน้อย จังหวัดน่าน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษาน่าน เขต 1 จำนวน 15 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเปา อำเภอพาน้อย จังหวัดน่าน เรื่อง คำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 210 คำ จัดหมวดหมู่ของคำพื้นฐานภาษาไทย ดังนี้

1. การอ่านคำสมาส	จำนวน 30 คำ
2. การอ่านคำควบกล้ำ	จำนวน 30 คำ
3. การอ่านอักษรนำ	จำนวน 30 คำ
4. การอ่านคำที่มีตัว ฤ	จำนวน 30 คำ
5. การอ่านคำแผลง	จำนวน 30 คำ
6. การอ่านคำพ้อง	จำนวน 30 คำ
7. การอ่านออกเสียงตัวสะกดคำมากพยางค์	จำนวน 30 คำ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เทคนิค STAD

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนการ์ตูน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย
2. ทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย
3. ความพึงพอใจในการเรียน

นียมศัพท์เฉพาะ

1. บทเรียนการ์ตูน หมายถึง บทเรียนที่ใช้ภาพการ์ตูนเป็นตัวดำเนินเรื่อง เพื่อเป็นเรื่องราวติดต่อกัน ซึ่งบทเรียนการ์ตูนประกอบ ด้วยคำชี้แจงของบทเรียนการ์ตูน จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อเรื่อง แบบฝึกหัด และแบบทดสอบท้ายบทเรียน ให้ผู้เรียนได้ศึกษาบทเรียน สามารถตอบคำถามเพื่อฝึกทักษะให้ผู้เรียนเกิดความรู้ จากนั้นก็สามารถทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบท้ายบทเรียนการ์ตูนได้

2. การจัดการเรียนรู้โดยการใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนที่จัดสมาชิกกลุ่มละ 4-5 คน แบบละความสามารถโดยมีนักเรียน เก่ง กลาง อ่อน คละกันในกลุ่ม ร่วมกับการใช้บทเรียนการ์ตูน เพื่อเพิ่มทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน โดยครูจะเป็นผู้นำเสนอบทเรียนการ์ตูนก่อนและนักเรียนทุกคนจะได้เรียนรู้และอ่านออกเสียงจากบทเรียนการ์ตูนภาษาไทย 1 คน ต่อ 1 เล่ม โดยที่นักเรียนในกลุ่มเดียวกัน นั่งอ่านบทเรียนการ์ตูนจนเข้าใจ มีการปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม และอ่านออกเสียงบทเรียนการ์ตูนพร้อมกันภายในกลุ่ม

ขั้นที่ 2 การเรียนกลุ่มย่อย เป็นการทำงานกลุ่ม กิจกรรมของกลุ่มจะอยู่ในรูปแบบการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม กลุ่มจะต้องทำให้ดีที่สุด เพื่อช่วยสมาชิกแต่ละคนของกลุ่มให้มีความเข้าใจและสามารถอ่านออกเสียงเนื้อหาบทเรียนการ์ตูนได้

ขั้นที่ 3 การเล่นเกมแข่งขันตอบปัญหา เกมเป็นการแข่งขันตอบคำถามเกี่ยวกับคำพื้นฐานภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีในเนื้อหาบทเรียนการ์ตูน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจและการอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทยในบทเรียนการ์ตูนโต๊ะเกม 1 โต๊ะ ประกอบด้วยผู้เล่น จำนวน 4 คน ซึ่งเป็นตัวแทนจากกลุ่มต่าง ๆ ซึ่ง การกำหนดกลุ่มเล่นเกมยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถเท่าเทียมกัน

ขั้นที่ 4 การยกย่องและยอมรับ ให้การเสริมแรงด้วยการตัดสินให้รางวัล โดยมีเกณฑ์การให้รางวัล ดังนี้ กลุ่มที่ทำได้ดีคะแนนสูงสุดเรียกว่า ยอดเยี่ยมทีม รองลงมา ดีมากทีม และ ดีทีม

3. ทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่สามารถอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ด้วยการอ่านระดับคำ ซึ่งเป็นการออกเสียงคำต่าง ๆ ให้ถูกต้องชัดเจนตามอักขระวิธี ไม่ตกล่น หรือเติมคำ ตามที่บัญญัติไว้ หรือถูกต้องตามความนิยม ตามหลักเกณฑ์การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ดังนี้

3.1 การอ่านคำสมาส คือ อ่านออกเสียงพยางค์ท้ายของคำต้นให้ต่อเนื่องกับพยางค์ต้นของคำต่อไปเพียงครั้งเดียว

3.2 การอ่านคำควบกล้ำ คือ คำควบแท้จะมี ร ล ว ควบพยัญชนะต่าง ๆ ส่วนควบไม่แท้จะไม่ออกเสียงตัวควบ

3.3 การอ่านอักษรนำ คือ อักษรสูงและอักษรกลาง นำอักษรต่ำเดี่ยว 10 ตัว คือ ง ญ ฌ น ม ย ร ล ว พ คำที่มี ห นำ อักษรเดี่ยว และ อ นำ ย

3.4 การอ่านคำที่มีตัว ฤ ออกเสียง ริ เมื่อผสมกับพยัญชนะ ก ต ป ท ศ ส และออกเสียงรี เมื่อผสมกับพยัญชนะ ค พ ม ห น หรืออยู่ต้นศัพท์เป็นแบบสระลอยคนละพยางค์ และอ่านออกเสียง เรอ คือ ฤกษ์

3.5 การอ่านคำแผลง คือ แผลงจากคำควบกล้ำพยางค์เดียว เมื่อแผลงเป็นสองพยางค์มักออกเสียงวรรณยุกต์อย่างอักษรควบตัวเดิม ถ้าคำแผลงนั้นมาจากคำที่มีพยัญชนะต้นตัวเดียวให้อ่านคำแผลงตามรูปที่ปรากฏ

3.6 การอ่านคำพ้อง คือ คำพ้องรูป พ้องเสียง

3.7 การอ่านออกเสียงตัวสะกดคำมากพยางค์ คือ คำยืมมาจากภาษาอื่น

4. ความพึงพอใจในการเรียนบทเรียนการรู้ตัวร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการบทเรียนการรู้ตัวร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านบทเรียนการรู้ตัว ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 1.1 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
 - 1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์
 - 1.3 ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.4 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.5 คุณภาพผู้เรียน
 - 1.6 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่าน
 - 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 2.3 ปัญหาการอ่าน
 - 2.4 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน
 - 2.6 ประเภทของการอ่าน
 - 2.7 กระบวนการอ่าน
 - 2.8 การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 2.9 แนวการจัดกิจกรรมสอนอ่านในระดับประถมศึกษา
 - 2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่าน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนการ์ตูน
 - 3.1 ความหมายและประเภทของการ์ตูน
 - 3.2 หลักเกณฑ์และขั้นตอนการเขียนการ์ตูนเพื่อการเรียนการสอน
 - 3.3 ความหมายและองค์ประกอบของบทเรียนการ์ตูน
 - 3.4 ลักษณะของบทเรียนการ์ตูนที่ดี

- 3.5 ขั้นตอนการสร้างบทเรียนการ์ตูน
- 3.6 ประโยชน์ของบทเรียนการ์ตูนต่อการจัดการเรียนการสอน
- 3.7 ขั้นตอนการเขียนการ์ตูนประกอบการเรียนการสอน
- 3.8 ขั้นตอนการสร้างบทเรียนการ์ตูน
- 3.9 ประโยชน์ของการ์ตูนต่อการเรียนการสอน
- 3.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนการ์ตูน
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD
 - 4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD
 - 4.2 เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD (Student Team Achievement Divisions)
 - 4.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD
 - 4.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD
 - 4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ
 - 5.1 ทฤษฎีความพึงพอใจ
 - 5.2 การวัดความพึงพอใจ
 - 5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

คุณภาพผู้เรียน ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5 ข้อ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย, 2551, หน้า 6-7) ดังนี้

1.1.1 ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง ใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

1.1.2 ความสามารถในการคิด หมายถึง รู้จักคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

1.1.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา หมายถึง เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลคุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ รวมทั้งตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

1.1.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต หมายถึง ใช้กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตประจำวันเรียนรู้ด้วยตนเองต่อเนือง ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล จัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม รู้จักปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมสภาพแวดล้อม และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

1.1.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี หมายถึง รู้จักเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

1.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย, 2551, หน้า 7)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนไว้ 8 ประการ คือ

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

1.3 ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย, 2551, หน้า 37-38)

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็น สื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง

1. การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวัน

2. การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์

3. การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

4. หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

5. วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

1.4 สารและมาตรฐานการเรียนรู้ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย, 2551, หน้า 37-38)

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่าง มีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย

การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย

1.5 คุณภาพผู้เรียน (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย, 2551, หน้า 39-43)

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและ มีมารยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดูและพูด

4. ระกอดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่าน วรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยาน และบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ ส่วนนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

3. พุดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดู โฆษณาอย่างมีเหตุผล พุดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พุดรายงานหรือประเด็น ค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และพุดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดู และพุด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ส่วนวน คำพ้องเพยและสุภาพ ู้และเข้าใจชนิด และหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11

5. เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนดได้

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ

เขียนรายงานจาก สิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

2. เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชีวประวัติ อัตชีวประวัติและประสพการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงาน การศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

3. พุดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวัน พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพุด พุดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล นำเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพุด

4. เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพุด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยค รวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

5. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง

1.6 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย, 2551, หน้า 44-47)

สาระที่ 1 การอ่าน

ตาราง 1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน	- การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำประสม - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ประโยคที่มีสำนวนเป็นคำพังเพยสุภาษิต ปริศนาคำทาย - เครื่องหมายวรรคตอน - การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
	3. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	- การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ
	4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	- เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - นิทานชาดก
	3. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	- บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ
	4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	- ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - สารคดีและบันเทิงคดี
	5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ	

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	6. สรุปความรู้และข้อคิด จากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ ในชีวิตประจำวัน	
	7. อ่านหนังสือที่มีคุณค่า ตามความสนใจอย่าง สม่ำเสมอและแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	- การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสม กับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนด ร่วมกัน
	8. มีมารยาทในการอ่าน	- มารยาทในการอ่าน

กล่าวโดยสรุป หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดทักษะที่ต้องฝึกฝน คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรม กำหนดคุณภาพของผู้เรียน กำหนดตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งพัฒนาทักษะการอ่านคำ ตามสาระที่ 1 การอ่าน ตัวชี้วัด ป.4/1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียน การ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

2. การพัฒนาทักษะการอ่าน

2.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน มีหลายคุณลักษณะมีองค์ประกอบทางจิตวิทยา สภาพร่างกายและสภาพทางสังคมรวมอยู่ด้วย นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านการอ่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายทัศนะ ดังนี้

สุริยา ตอพล (2550, หน้า 33) การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง ในการแปล สัญลักษณ์ ถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้น แล้วก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ความคิดอย่างมีเหตุผล การอ่านจึงเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน

จรัญ สุขเกษม (2551, หน้า 10) การอ่าน คือ กระบวนการแปลความหมาย จากตัวอักษร สัญลักษณ์ กลุ่มคำ หรือวลี และประโยคออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยอาศัย

ความสามารถในการแปล การตีความ การจับใจความสำคัญ และการสรุปความ เพื่อให้เกิด ความเข้าใจอย่างมีจุดมุ่งหมาย

วรรณิ โสมประยูร (2554, หน้า 121) การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ใช้ สายตาสัมผัส ตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์โดย แปลออกเป็น ความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถ นำความหมายนั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2555, หน้า 3) กล่าวไว้ว่า การอ่าน คือการบริโภคคำที่ ถูกเขียน ออกมาเป็นตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ โดยมีกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เริ่มมาจาก “แสง” ที่ถูก สะท้อนมาจากตัวหนังสือ ผ่านเลนส์นัยน์ตาและประสาทตา เข้าสู่เซลล์สมองไป เป็นความคิด (Idea) ความรับรู้ (Perception) และความจำ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว จวีวรรณ คูหาภินันท์ (2555, หน้า 1) การอ่าน คือความเข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร คำและ ข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2555, หน้า 2) การอ่านเป็นลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำ ความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวของสารที่ผู้อื่นสามารถ บอกความหมายได้

สรุปได้ว่า การอ่านไม่ใช่เป็นเพียงแค่การออกเสียงตามตัวอักษรอย่างเดียว การอ่าน เป็นกระบวนการติดต่อสื่อสารความคิดจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องแปลความหมายของ ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์โดยใช้ประสบการณ์เดิมให้ได้ความหมายชัดเจน สมบูรณ์ และเข้าใจ ความหมายของสิ่งที่อ่านหรือเข้าใจใกล้เคียงกับความเข้าใจของผู้เขียน

2.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ศิริรัตน์ เฟิงกลิ่นจันทร์ (2550, หน้า 8) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายในการอ่าน ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ คนเราต้องการให้ความรู้ของตนองงามขยายขอบเขต ออกไป จากที่มีอยู่เดิม ต้องการรู้ในสิ่งที่เป็นปัญหาไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจผู้อื่นและเข้าใจตนเอง เพื่อให้รู้ทัน ต่อความก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ความเป็นไปในโลกซึ่ง มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และในทางกลับกันคนเราต้องการรู้สิ่งที่เกิดขึ้นมาในอดีต เพื่อให้รู้และ เข้าใจตนเองได้ยิ่งขึ้น

2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้เขียนเขียนขึ้น เพื่อแสดงความคิดเห็น เพื่อเสนอผลของการศึกษาค้นคว้าทดลอง ผลการวิจัยต่าง ๆ จะช่วยให้ความคิดเห็นของผู้อ่านกว้างขึ้น

3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อความบันเทิง การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาไม่เป็นวิชาการนัก เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น วรรณคดี สารคดีบางอย่าง ก็สามารถช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน คลายเครียดได้ไม่เบื่อหน่าย

4. อ่านเพื่อความจรรโลงใจ บางครั้งชีวิตคนเราต้องพบกับปัญหาและความ ไม่สมหวังทำให้เกิดความท้อแท้ ไม่มีกำลังใจ ไม่มีจุดมุ่งหมายในชีวิต อยู่ไปวันหนึ่ง ๆ หากได้อ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวกับบุคคลที่ต้องฝ่าฟันอุปสรรค จนประสบความสำเร็จก็จะทำให้ผู้อ่านมีกำลังใจดีขึ้น สร้างความหวังครั้งใหม่ มองโลกในแง่ดีและเกิดการปรับปรุงตนเอง

5. อ่านเพื่อสนองความต้องการ มนุษย์เรามีความต้องการธรรมชาติ ได้แก่ ต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการยอมรับ ต้องการความมีหน้ามีตา ต้องการความสำเร็จในชีวิตแต่ในความเป็นจริงมนุษย์ไม่สามารถสมปรารถนาในทุกประการเสมอไป การอ่านจะช่วยชดเชยได้ เช่น หนังสือที่แนะนำแนวทางแก้ไขปัญหา เพื่อสร้างบุคลิกภาพ การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ ทางความรู้ วิธีการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น

กรมวิชาการ (2554, หน้า 9) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้อยู่
2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด
3. อ่านเพื่อความบันเทิง
4. การอ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ

วรรณีย์ โสมประยูร (2554, หน้า 127-128) ได้สรุปจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา อ่านบทความ อ่านสารคดี
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี
3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภทชวนหัวเราะต่าง ๆ
4. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์
5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์จากข้อมูลที่ได้ เช่น การอ่านข่าว
6. การอ่านเพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จ ส่วนใดเป็นข้อจริง เช่น การอ่านคำ

โฆษณาต่าง ๆ

7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความในวารสาร

8. การอ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง อ่านคำแนะนำ อ่านคู่มือการใช้ เครื่องไฟฟ้าและคู่มืออื่น ๆ

9. การอ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำเสียงเหมาะกับเนื้อเรื่อง และเหมือนกับพูด เช่น อ่านบทละครต่าง ๆ

สมพร แพ่งพิพัฒน์ (2554, หน้า 124) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเพื่อความรู้
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง
3. การอ่านเพื่อความคิดแปลกใหม่ มหาสารคาม
4. การอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2555, หน้า 23-25) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านดังนี้

1. อ่านเพื่ออยากรู้อยากเห็น และรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ (Information) อันเป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์

2. อ่านเพื่อแก้ปัญหา
3. อ่านเพื่อความรู้และเพื่อการศึกษา
4. อ่านเพื่อค้นคว้าและวิจัย
5. อ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ
6. อ่านเพื่อรักษาสุขภาพ เป็นโรคต่าง ๆ ควรจะรักษาตัวอย่างไร
7. อ่านเพื่อปรับปรุงงานอาชีพ
8. อ่านเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน เป็นการหาความสนุกสนาน เพลิดเพลินโดยไม่ต้องไปดู

ภาพยนตร์ ละคร โทรทัศน์ ฯลฯ

9. อ่านเพื่อแก้เหงา หรืออ่านเพื่อฆ่าเวลา
10. อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

สรุปได้ว่า การอ่านที่มีจุดมุ่งหมายในการอ่าน เป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่าน ดังนั้นผู้อ่านจึงควรตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านทุกครั้ง เพื่อให้การอ่านบรรลุวัตถุประสงค์ตามความต้องการ และพัฒนาความสามารถให้แก่ผู้อ่าน

2.3 ปัญหาการอ่าน

การอ่านหนังสือมักจะพบปัญหา และข้อบกพร่องในการอ่านอยู่เสมอ ซึ่งปัญหา และข้อบกพร่องต่าง ๆ สามารถแก้ไขได้และจะได้ผลเร็วขึ้นถ้าได้ฝึกฝน ตามแนวทางและหลักการที่ถูกต้อง ได้มีผู้เสนอหลักการ ดังนี้

รัชนี ศรีไพรวรรณ (2550, หน้า 12 - 17) ได้รวบรวมปัญหาเกี่ยวกับการอ่านของเด็กไทยสรุปได้ ดังนี้

1. อ่านไม่ได้ มักเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กเริ่มเรียน เพราะยังจำหลักเกณฑ์ อะไรไม่ได้
2. อ่านผิด หรืออ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้อง เช่น ผลิต มักอ่านว่า ผลิต
3. ออกเสียงผิด อ่านตุ๋ตุ๋ อ่านออกเสียงตามภาษาถิ่น อ่านคำควบกล้ำผิด
4. อ่านช้า
5. จับใจความของเรื่องไม่ได้
6. อ่านย้อนหน้าย้อนหลัง ทำให้เสียเวลา และเสียความ
7. อ่านกลับ เช่น บอก เป็น กอบ
8. อ่านข้าม

ข้อเสนอแนะเรื่องการแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษา

1. ควรแก้ไขข้อบกพร่องเฉพาะผู้เรียนที่มีข้อบกพร่องทางการใช้ภาษาอย่างใด อย่างหนึ่งเท่านั้นไม่ควรใช้วิธีเดียวกันนี้แก่ผู้เรียนทั้งชั้น

2. การแก้ไขข้อบกพร่องเฉพาะผู้เรียนที่มีปัญหาตามที่เสนอแนะมานี้ ขอให้กระทำต่อเนื่องกันจนกว่าข้อบกพร่องนั้นจะหายหมดไป

3. ควรจัดเวลาพิเศษนอกเวลาเรียนเพื่อใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ ไม่ควรใช้เวลาเรียนของผู้เรียนทั้งชั้นเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องแก่ผู้เรียนบางคน เช่น ควรได้ชี้แจงให้ ผู้เรียนที่มีข้อบกพร่องทางการใช้ภาษาเข้าใจว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา อย่าให้รู้สึกว่าการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนเป็นปมด้อยเพราะเป็นเรื่องที่แก้ไขได้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2555, หน้า 7-10) ได้อธิบายปัญหาของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านไม่ออก โดยมากจะเกิดกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่ยังจำหลักเกณฑ์ การสะกดคำไม่ได้

- 1.1 อ่านคำที่ใช้อักษรต่ำและอักษรสูงที่มีวรรณยุกต์ เช่น ผ้า พ้า น้าซ่า
- 1.2 คำที่ประสมกับสระประสม เช่น เปลือก เปลียน เหมือน ฯลฯ
- 1.3 คำที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เช่น พิษ บริเวณ สมบัติ

2. อ่านคำผิด ลักษณะที่อ่านผิดส่วนมากมีดังนี้

2.1 อ่านคำที่มีอักษรนำผิด เช่น ผลิต (ผะ - หลิด) อ่าน ผลิต ปรัมปรา (ปะ- รำ-ปะ-รา) อ่าน ปรัม-ปรา ขมุขขวัว (ชะ - หมุก - ชะ - หมัว) อ่าน ชะ-มุข-ชะ-มิ้ว

2.2 คำพ้องรูป เช่น เพลา เพลา (เพ ลา) อ่าน เพลา แหน - แหน อ่าน ออกเสียง นสะกดทั้งสองคำ พลี - พลี (พะ ลี) ออกเสียง พลี อ่านเป็น ล ควบ ทั้งสองคำ

2.3 อ่านคำหรือข้อความที่มีเครื่องหมายประกอบผิด เช่น คำที่มี เครื่องหมายไปยาลน้อย (1) เครื่องหมายไปยาลใหญ่ (๒๓๔) เช่น โปรดเกล้าฯ อ่านเป็น โปรด เกล้า ไปยาลน้อย การอ่านที่ถูกต้องคือ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อม

2.4 อ่านแยกคำหรืออ่านแบ่งวรรคตอนผิด มีลักษณะดังนี้

2.4.1 แยกคำผิด เช่น โจนด (ฉะ - โหนด) อ่านผิดเป็น โจ - นด

2.4.2 แยกพยางค์ผิด เช่น เพลงเขมรอกโครง (ชะ - เหมน - อก - โครง) อ่านผิดเป็น เพลง เขม - รอก โครง

2.4.3 อ่านแบ่งวรรคตอนผิด เช่น ข้อความที่อยู่ในวงเล็บ คือข้อความขยายหรือรายละเอียดซึ่งตัดออกแล้ว ไม่ทำให้เสียใจความเดิม ที่ถูกควรอ่านว่า ข้อความที่อยู่ในวงเล็บคือ ข้อความขยายหรือรายละเอียดซึ่งตัดออกแล้วไม่ทำให้เสียใจความเดิม

2.5 อ่านออกเสียงผิด มีลักษณะดังนี้

2.5.1 อ่านคู่ตัว ออกเสียงพยัญชนะตัวหนึ่งเป็นพยัญชนะอีกตัวหนึ่ง เช่น เราไปเที่ยวภูเขาสนุกมาก อ่านว่า เราไปเที่ยวภูเขาสนุกมาก หรือ มองเห็นอาหารเป็นคำ ๆ อยู่ในจาน อ่านเป็น มองเห็นอาหารเป็นคำ ๆ อยู่ในจาน

2.5.2 อ่านออกเสียงคำที่ใช้ ผิด เช่น โรงเรียน อ่านเป็น โลงเรียน เรียบร้อย อ่านเป็น เลียบล้อย รื่นเริง อ่านเป็น ลิ่นเลิง ฯลฯ

2.5.3 อ่านออกเสียงคำควบกล้ำผิด เช่น ปรับปรุง อ่านเป็น บับปุง

2.5.4 ออกเสียงคำผิด ตามลักษณะของภาษาถิ่นเช่นเดียวกับภาษาพูด เช่น นักเรียนที่พูดภาษาถิ่นอีสาน อ่านข้อความ เขียนหนังสือว่า เขียนหนังสือ นักเรียนที่พูดภาษาไทยถิ่นใต้ อ่านข้อความ ตาพบงูใหญ่ ว่า ตาพบฮูใหญ่ นักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเหนือ อ่านข้อความ เขาเดินไปพบข้าง ว่า เขาเดินไปพบข้าง เป็นต้น

2.5.5 ออกเสียงคำที่มาจากภาษาต่างประเทศผิด เช่น อ่านคำว่า คอมพิวเตอร์ ตามรูปคำที่สะกด คือ คอม - พิว เตอ ที่ถูกต้องอ่านว่า คอม นีว - เตอ

2.5.6 ใช้น้ำเสียงไม่เหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน เช่น ฉันจะซื้อลูกม้าสัก ตัวหนึ่ง นักเรียนจะอ่านออกเสียงตามรูปคำที่มองเห็น ที่ถูกจะต้องอ่านออกเสียงว่า ฉันจะซื้อลูก ม้าซัก ตัวหนึ่ง หรือขโมยดอกไม้อีกละซี่ ต้องอ่านออกเสียงว่า ขโมยดอกไม้อีกละซี่ หรือ เธอ มาถึงเมื่อไร ต้องอ่านออกเสียงว่า เธอมาถึงเมื่อไหร่

2.5.7 อ่านลากเสียง ยานคาง โดยมากเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1-2 เมื่ออ่านพร้อม ๆ กันจะลากเสียงยาว เพื่อรอกัน เช่น ม้าแก่ ตัว หนึ่ง การอ่านยานคางทำให้เกิดผลเสียคือ ทำให้คิดช้า ประติดปะต่อเรื่องยาก ถ้าไม่แก้ไขจะทำให้เสียบุคลิกภาพในการอ่าน และทำให้เป็นคนเฉื่อยชา

2.5.8 อ่านช้า ทั้งอ่านในใจและอ่านออกเสียง ใช้เวลาอ่านแต่ละบรรทัด นานเกินไป โดยเฉพาะการอ่านในใจต้องอ่านให้เร็วกว่าการอ่านออกเสียง การอ่านช้าทำให้รู้เรื่อง ช้ากว่าคนอื่น จะทำให้เสียโอกาสในการพัฒนาตนเอง นักเรียนระดับประถมศึกษาควรอ่าน ได้ 120-150 คำ ต่อนาที

2.6 จับใจความเรื่องที่อ่านไม่ได้ เด็กบางคนอ่านได้แต่ไม่รู้เรื่องเรื่องที่อ่านและจับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ ทำให้การอ่านไม่มีความหมายและไม่มีประโยชน์ เพราะไม่รู้ เรื่องหรือไม่ได้สาระจากเรื่องที่อ่านเลย

2.7 อ่านทำนองเสนาะไม่ได้ บางคนอ่านไม่ได้เพราะไม่กล้าอ่านคนเดียวทำให้ไม่ได้รับความไพเราะของร้อยกรอง

2.8 อ่านทั้งคำบางคำ คือ อ่านข้ามบางคำ เช่น ข้อความที่เขียนว่า ระหว่างเดินทางไปโรงเรียนจะต้องเดินผ่านตลาด... เด็กที่อ่านลักษณะนี้อาจจะอ่านว่า ระหว่างทางไปโรงเรียน เดินผ่านตลาด...ฯ

สรุปได้ว่า จากปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขข้อบกพร่องในการ อ่านดังกล่าว จะมีวิธีการที่ครูผู้สอนสามารถเลือกวิธีแก้ปัญหาให้เหมาะสมกับเด็กหลายวิธี วิธีที่สำคัญครูต้องให้ ทั้งโอกาสและเวลาแก่เด็ก รวมทั้งต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาและความแตกต่าง ระหว่างบุคคลในการอ่านของนักเรียนก็จะสามารถช่วยแก้ปัญหาการอ่านให้ดีขึ้นได้

2.4 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ในปัจจุบัน ทั้งในด้านการเรียนรู้ การติดต่อสื่อสาร จึงมีผู้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านไว้หลายคน ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, หน้า 1) การอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม การอ่านทำให้เกิดการพัฒนา ด้าน สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และค่านิยมต่าง ๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำรงชีวิต พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดของชีวิต การอ่านจึงมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์อย่างยิ่ง ดังนี้

1. สำคัญต่อชีวิตประจำวัน ความเป็นจริงการอ่านไม่มีความสำคัญต่อนักเรียน หรือนักศึกษาเท่านั้นแต่บุคคลทั่วไปก็อาจแสวงหาความรู้ได้ด้วย การอ่านเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ ผู้อ่านมากย่อมรู้มาก และถ้านำความรู้นั้นมาใช้ประโยชน์ต่อสังคม สังคมนั้นย่อมมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาไปในทางที่ถูกที่ควรอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการปลูกฝังการ อ่านตั้งแต่เยาว์วัยจึงเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

2. สำคัญต่อการเรียน การอ่านเป็นหัวใจสำคัญของการจัดกิจกรรมทั้งหลาย ในการเรียนการสอนและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จ การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งอันจะส่งผลต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะระดับประถมศึกษาหากเริ่มต้นดี รากฐานการอ่านก็จะดี

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2554, หน้า 20) การอ่านช่วยให้คนเรียนเก่ง เพราะการเรียนวิชาต่างๆ จำเป็นต้องอาศัยการอ่านช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ โดยการนำความรู้จากเอกสารที่ได้อ่านมาปรับปรุงงานของตน การอ่านทำให้ได้รับความบันเทิงในชีวิต มากขึ้น ทำให้ผู้อ่านเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นคนที่น่าสนใจ เนื่องด้วยการอ่านหนังสือมาก ทำให้มีความคิดลึกซึ้งกว้างขวางสามารถแสดงความรู้ความคิดเห็นได้ดี

วรรณิ โสมประยูร (2554, หน้า 20) การอ่านมีความสำคัญต่อคนทุกเพศทุกวัย และทุกสาขาอาชีพ ซึ่งอาจกล่าวสรุปได้ ดังนี้

1. การอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ

2. ในชีวิตประจำวัน โดยทั่วไปคนเราต้องอาศัยการอ่าน ติดต่อบริการเพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนทั้งในด้าน ภารกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพการงานต่าง ๆ ในสังคม

3. การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

4. การอ่านสามารถสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีมั่นคง ปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีเกียรติและชื่อเสียง

5. การอ่านทั้งหลายช่วยให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้เกิดความมั่นใจในการพูดปราศรัย การบรรยายหรือ อภิปรายปัญหาต่าง ๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพ และความน่าเชื่อถือให้กับตนเอง

6. การอ่านหนังสือหรือหนังสือพิมพ์หลายชนิด นับว่าเป็นกิจกรรม นันทนาการที่น่าสนใจมาก เป็นการช่วยให้บุคคลใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เช่น ศิลปจารึก ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี จะช่วยให้บุคคลรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองอีกต่อไปได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2554, หน้า 1) นิยามว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีการอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอก็จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี

สรุปได้ว่า การอ่านนั้นนอกจากจะเป็นทักษะสำคัญทางการแสวงหาความรู้แล้ว การอ่านยังมีความสำคัญในแง่อื่น ๆ อีกมาก เช่น เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ เป็นเครื่องมือช่วยให้เกิดความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ก่อให้เกิดความรู้ ความเพลิดเพลิน และมีประสบการณ์กว้างขวาง เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด มรดกทางวัฒนธรรม เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีผลต่อเนื่องไปถึงการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตของพลเมืองในชาติด้วย

2.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน

นักการศึกษาหลายคนได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่าน ได้แก่ ทฤษฎีการจัดลำดับข้อความและวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อการอ่าน

ศรีรัตน์ เจริญจันทร์ (2550, หน้า 3-4) ได้สรุป หลักการและทฤษฎี ไว้ดังนี้

1. การรู้จักคำ การรู้จักคำ กับการสะกดคำได้ไม่เหมือนกัน บางคนสะกดคำได้โดยไม่รู้ความหมายก็มี เพราะจำเอา (ส่วนมากถูกบังคับ) การรู้จักคำนี้หมายถึง การตระหนัก หรือระลึก รู้ประสบการณ์จากการถูกกระตุ้นด้วยสัญลักษณ์ (Dechant) นั่นก็คือผู้อ่านต้องรู้สึก และรู้จักคำที่ปรากฏนั้นดีพอที่จะเข้าใจความหมายได้อ่าน การรู้จักคำ หรือเรียกว่าถอดความ มีลำดับดังนี้

1.1 จำคำศัพท์ได้ โดยการท่องจำเป็นส่วนใหญ่

1.2 ถ่ายทอดเสียงได้ คือ การโยงหน่วยเสียง (Phoneme) กับหน่วยคำ

(Grapheme)

2. เข้าใจความหมายของคำ วลี และประโยค คือ เมื่อเห็นคำต่าง ๆ ซึ่งประกอบเป็นข้อความแล้วเข้าใจความหมายไปตามลำดับ โดยเน้นว่าผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิมของตนมาช่วยตีความหมายของคำในบริบทนั้น นอกจากนั้นผู้อ่านต้องพิจารณาจุดประสงค์ของ ผู้เขียน คิดหรือความรู้สึกที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อให้เข้าใจด้วย

3. ขั้นปฏิบัติการ คือ อ่านไปคิดไปว่าผู้เขียนหมายถึงอะไรแน่ ในกรณีที่ข้อเขียน หนึ่งอาจมี นัยได้มากกว่าหนึ่งนัย ต้องอ่านโดยมีทั้งสติปัญญา และความรู้สึก ประเมินได้ว่า ข้อความนั้นผู้อ่าน จะยอมรับหรือปฏิเสธ ด้วยเหตุผลใด ขั้นนี้ต้องอาศัยดึงประสบการณ์เดิมมา ช่วยประกอบการ พิเคราะห์ ดังนั้นนักอ่านที่รอบรู้จะเข้าใจได้ลึกซึ้งกว่า อาจจะทำลำดับเรื่องราว ใหม่ให้ตัวเองเข้าใจ ดียิ่งขึ้นได้ อาจจะไปเปรียบเทียบความคิดหรือเรื่องราวต่าง ๆ แยกแยะได้ว่า เรื่องนี้สำคัญกว่าเรื่องนั้น เรื่องใดเป็นความจริง หรือเป็นความคิดเห็น ไปจนถึงหาข้อสรุปเป็น แนวความคิดกว้าง ๆ ได้และ สรุปเนื้อหาได้ทั้งหมด

4. บูรณาการ ขั้นนี้ผู้อ่านต้องนำความหมายจากข้อความที่อ่านไปสร้าง ความคิดใหม่ได้ อย่างที่เรียกว่าเกิด "ประกาย" ขึ้น อาจทำให้ผู้อ่านเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับเรื่อง หนึ่ง ๆ ไปเลย หรือ เกิดความสนใจใหม่ ๆ ขึ้นมาแล้วศึกษาในรายละเอียดต่อไป

สมิตรา อังวัฒนกุล (2552, หน้า 108-111) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการสอนอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านที่เน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและ การตอบสนอง โดยให้การเสริมแรงที่เหมาะสม ในขณะที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าจะทำให้เกิดการ เรียนรู้ได้ดีขึ้น ดังนั้น การอ่านจึงเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ที่มีการจัดลำดับไว้อย่างต่อเนื่อง ซึ่ง หมายถึงการอ่านต้อง ประกอบด้วยทักษะเบื้องต้น และทักษะที่มีความซับซ้อน แต่ทักษะที่เป็น พื้นฐานก็จะถูก หลอมรวมเข้าด้วยกัน โดยผ่านกลวิธีการฝึกให้นักเรียนแยกแยะได้ว่าส่วนใดเป็น เรื่องที่เกี่ยวกับ อักษรและส่วนใดเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเนื้อหา

2. การอ่านที่เน้นความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจมีแนวคิดว่า พฤติกรรมทุก อย่างจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ ประสบการณ์ในการเรียนรู้ การรู้จักสะสม ความรู้ และการนำความรู้ไปใช้ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของสมองส่วนกลางในการตีความตัวแปรต่าง ๆ การเรียนรู้จึงขึ้นอยู่กับการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิม และแสดงออกมาอย่าง เหมาะสม

3. การอ่านที่เน้นทฤษฎีพัฒนาการ มีแนวคิดในการเรียนรู้เกิดขึ้นตั้งแต่วัยที่ ต้องพึ่งผู้อื่น และจะพัฒนาไปเรื่อย ๆ ตามวัย สิ่งสำคัญของช่วงอายุ คือ จะมีการเรียนรู้ทักษะ เฉพาะอย่างในแต่ละช่วงอายุ ถ้าช่วงนั้นไม่เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม พัฒนาการเรียนรู้ในช่วง นั้นก็จะบกพร่องไปและ จะมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ในส่วนภายหลัง ดังนั้น การอ่านจึงเป็น กระบวนการรับรู้ ซึ่งมีพื้นฐาน มาจากช่วงพัฒนาการต่าง ๆ ตามความสามารถที่นักเรียน แสดงออกในการอ่าน เป็นเครื่องชี้ให้เห็น ระดับพัฒนาการของผู้เรียน

กรมวิชาการ (2555, หน้า 4-8) ได้กล่าวถึงทฤษฎีสเกิมา (Schema Theory) ว่าเป็น ทฤษฎี โครงสร้างของความรู้ มาเป็นโครงสร้างความรู้ที่เกิดขึ้นในสมองของผู้อ่าน ความรู้ เหล่านั้น จัดเป็นหมวดหมู่อย่างเป็นระบบ และความรู้เหล่านั้นจะเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของ ความรู้เข้าด้วยกัน การอ่านเพื่อความเข้าใจต้องอาศัยโครงสร้างของความสามารถอ่าน และข้อมูลจากบทอ่าน มาช่วยทำความเข้าใจการอ่าน ผู้อ่านต้องการ โครงสร้างของความรู้จากการ อ่าน 2 ประเภท คือ

ประเภทที่หนึ่ง เป็นโครงสร้างความรู้ของบทอ่านหรือโครงสร้างความรู้ของ หนังสือ ได้แก่ หัวข้อต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านดีขึ้น

ประเภทที่สอง ได้แก่ จุดประสงค์ของการอ่าน ซึ่งเป็นความคาดหวังของผู้อ่าน ว่าต้องการ ทราบเนื้อเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับเรื่องใด

ดังนั้น ขอบเขตของความรู้หรือโครงสร้างความรู้จะช่วยให้ผู้อ่านค้นพบความรู้ใหม่ ที่ต้องการจากการอ่าน การอ่านจึงเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับหนังสือ โครงสร้าง ความรู้หรือ สิ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านเชื่อมโยงความรู้ใหม่ ประสบการณ์พื้นฐานที่ผู้อ่านมีอยู่ทำให้ ผู้อ่านเกิด ความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านมากขึ้น ดังนั้นการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ครู จะต้องช่วย นักเรียนให้สามารถนำความรู้เดิมเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ในหนังสือที่อ่านจะช่วยให้ ผู้อ่านเข้าใจ เรื่องราวได้ดี ความรู้ทั้งหมดของผู้อ่านจะถูกเก็บเป็นหน่วยความรู้ และความรู้ เหล่านั้นจะเชื่อมโยง เป็นโครงสร้างความรู้หรือสเกิมา โดยนำความรู้มาสัมพันธ์กัน ความรู้ที่ เชื่อมโยงเหล่านี้จะทำให้อ่าน แล้วเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เช่น ดินสอมีสีดำ-ต้องเหลาให้ แหลม-ใช้เขียนกับสมุด เมื่อเขียนผิด ใช้ยางลบลบคำที่เขียนผิด การเชื่อมโยงดินสอ-สมุด ยางลบ จัดหมวดหมู่ของความรู้หรือความคิด รวบยอดว่า เครื่องเขียนเป็นโครงสร้างความรู้ หรือแบบแผนของความรู้ฉะนั้น ความรู้ที่นักเรียนมีอยู่ และจัดความรู้มาสัมพันธ์กันเป็น โครงสร้างความรู้ หรือแบบแผนความรู้ นั้น จะนำมาช่วยให้เกิด ความเข้าใจในการอ่านได้อย่าง ลึกซึ้ง เมื่อนักเรียนอ่านคำว่าเครื่องเขียน จะรู้ว่าหมายถึงอะไรบ้าง อ่านคำว่า สมุด หรือยางลบ จะรู้ว่าใช้ทำอะไร เป็นต้น โครงสร้างความรู้ จะมาช่วยให้ผู้อ่านรับรู้

ความหมายของคำ ใหม่ได้มากขึ้น ให้เดาความในบริบทในเวลาอ่าน ช่วยในการแยกแยะข้อความ สำคัญกับ รายละเอียดของเรื่องที่อ่าน ช่วยตีความในเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

วิธีสอนเพื่อพัฒนาโครงสร้างความรู้หรือแบบแผนความรู้ (Schema) มีดังนี้

1. สอนอ่านจากบทเรียนสั้นๆ โดยสอนจากคำไปสู่วลี จากวลีไปสู่ประโยค จากประโยคไปสู่ย่อหน้า

2. สอนอ่านโดยให้นักเรียนอ่าน แล้วทำนายว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ต่อไปผลจากเหตุการณ์นี้ควรเป็นอย่างไร

3. ถ้านักเรียนไม่มีโครงสร้างความรู้ หรือแบบแผนความรู้หรือสก็มาของเรื่องที่อ่าน ครูควรสร้างความรู้พื้นฐาน โดยการสนทนาเรื่องในบทอ่าน เพื่อสร้างขอบเขตความรู้ในบทเรียนเป็นพื้นฐานการอ่าน

4. ให้นักเรียนตั้งคำถามก่อนอ่านและคำถามหลังอ่าน ทฤษฎีการอ่านที่กล่าว มานั้น เป็นทฤษฎีการอ่านที่เน้นการจัดลำดับข้อความเน้นวิเคราะห์ และเชื่อมโยงข้อความ รวมทั้งทฤษฎี การอ่านที่เน้นพฤติกรรมเน้นความรู้ ความเข้าใจ และเน้นทฤษฎีพัฒนาการ ตลอดจนวิธีการเรียน อ่านของเด็ก ซึ่งมีอยู่ 3 ทาง คือ การสังเกตภาพที่สัมพันธ์กับคำ อ่าน โดยใช้เสียงพาไป การจำรูปคำ ซึ่งทฤษฎีเหล่านี้สามารถนำไปใช้เป็นหลักในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ให้เกิดผลดี

คาร์รอล (Caroll, 1964, หน้า 188) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านว่ามีหลักการ ควรยึด 3 ประการ ดังนี้

1. การเสริมแรง (Rienforcement) เป็นสิ่งเร้าที่ช่วยในการวางเงื่อนไขในการเรียนการสอน มีความมั่นคงถาวร ในการเรียนอ่านนั้นลำพังแต่การฝึกอ่านอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอที่จะทำให้อ่านหรือจำคำได้ ต้องอาศัยการเสริมแรงเข้ามาช่วย ครูควรคำนึงถึงความ แตกต่างระหว่างบุคคล ในการเสริมแรงด้วย

2. การหยั่งเห็น (Insinght) เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันของเด็กแต่ เกิดหลังจาก เด็กลองผิดลองถูกหลายครั้ง เช่นเด็กเห็นคำว่า "กินหมาก่อนแล้วพบคำว่า "บิน" เด็กก็จะอ่านว่า "กิน" แต่เมื่อได้รับการสอนหรือลองสะกดดูเป็นประสบการณ์แก่เด็ก เด็กก็จะ อ่าน "บิน" ได้ถูกต้อง

3. ทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจย์ คือความรู้คือประสบการณ์ที่ได้รับ การสะสม (Cumulative) มาแล้วในอดีต กล่าวคือเมื่อเด็กมีกรียาตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอก แล้วได้ผลลัพธ์ ออกมาก็จะเก็บสะสมไว้ในตัว เมื่อเด็กพบเห็นเหตุการณ์เหมือนเดิมอีกเด็กก็จะ คาดหวังผลทันทีว่า

ผลลัพธ์ควรจะออกมาเหมือนที่เคยเป็นมาแล้ว เป็นประสบการณ์ที่ ก่อให้เกิดความคิดต่าง ๆ ไปใช้ในการทำปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เด็กพบเห็นครั้งต่อไป

ทฤษฎีการสอนอ่าน สรุปได้ว่า การอ่านที่เน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองโดยให้การเสริมแรงที่เหมาะสม ในขณะที่ ตอบสนองต่อสิ่งเร้าจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ดังนั้น การอ่านจึงเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ที่มี การจัดลำดับไว้อย่างต่อเนื่อง

2.6 ประเภทของการอ่าน

ทศนีย์ ศุภเมธี (2554, หน้า 84) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การอ่านในใจ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากในชีวิตประจำวันที่จะทำให้วัตถุประสงค์ ทั้งหมดนี้ บรรลุผล อาทิ เช่น การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อตอบคำถาม การอ่าน เพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์ แม้แต่การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

2. การอ่านออกเสียง มีคุณค่าทางการเรียนมาก ช่วยให้เด็กมีทักษะมากขึ้นอ่านได้คล่องแคล่ว ถูกต้อง รู้จักความไพเราะของบทร้อยกรองต่าง ๆ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554, หน้า 97) กล่าวว่า การอ่านแบ่งได้เป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. การแจกลูก

2. การสะกดคำ

3. การผันเสียงวรรณยุกต์

4. การอ่านออกเสียง

5. การอ่านในใจอ่านได้คล่องแคล่ว ถูกต้อง รู้จักความไพเราะของบทร้อยกรอง ต่าง ๆ

การแจกลูก มีความหมายอยู่ 2 นัย คือ

นัยแรก หมายถึง การแจกลูกในมาตราตัวสะกดแม่ ก กา กง กน กม เกย เกอว กก กต และ กบ การแจกลูกจะเริ่มต้นจากการสอนให้จำและออกเสียงพยัญชนะและสระให้ได้ ก่อนจากนั้นจะเริ่มแจกลูกในมาตราแม่ ก กา จะใช้การสะกดคำไปที่ละคำไล่ไปตามลำดับของ สระ แล้วจึงอ่านโดยไม่สะกดคำ จึงเรียกว่า แจกลูกสะกดคำ แล้วอ่านคำในมาตราตัวสะกดทุก มาตราตามลำดับจนคล่อง จากนั้นจะอ่านเป็นเรื่องเพื่อประยุกต์หลักการอ่านนำไปสู่การอ่านคำ ที่เป็นเรื่องอย่างหลากหลาย

นัยสอง หมายถึง การเทียบเสียง เป็นการแจกลูกวิธีหนึ่ง เมื่อนักเรียนอ่านคำได้ แล้วให้นำรูปคำมาแจกลูก โดยการเปลี่ยนพยัญชนะต้นหรือพยัญชนะท้าย เช่น บ้าน สูตรของคำ คือให้หาพยัญชนะต้นมาอ่านแทน เช่น ก้าน ป้าน ร้าน ล้าน ค้าน เป็นต้น

หลักการเทียบเสียง มีดังนี้

- 1.ให้อ่านสระเสียงยาวก่อนสระเสียงสั้น
2. นำคำที่มีความหมายมาสอนก่อน
3. เปลี่ยนพยัญชนะที่เป็นพยัญชนะต้นและพยัญชนะเสียงท้าย
4. นำคำที่อ่านมาจัดทำแผนภูมิการอ่าน เช่น

กา มา พา ลา ยา

คำ ม้า ช้า ล้า น้ำ

บ้าน ก้าน ป้าน ร้าน ค้าน

5. วิธีอ่านจะไม่สะกดคำ ให้อ่านเป็นคำตามสูตรของคำ เช่น อ่าน กา สูตรของคำ คือ นำพยัญชนะมาเติมและอ่านคำ เช่น ยา ทา หา นา ตา อา คือ นวัตกรรมที่ใช้ในการสอนการแจกลูก

วรรณิ โสมประยูร (2554, หน้า 126-127) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านออกเสียง แบ่งเป็น 3 แบบคือ
 - 1.1 การอ่านร้อยแก้ว
 - 1.2 การอ่านร้อยกรอง
 - 1.3 การอ่านทำนองเสนาะ
2. การอ่านในใจแบ่งเป็น 7 แบบ ได้แก่
 - 2.1 การอ่านแบบค้นหาความรู้
 - 2.2 การอ่านแบบจับใจความสำคัญ
 - 2.3 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกตอน
 - 2.4 การอ่านแบบเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์หาเหตุผล
 - 2.5 การอ่านหารายละเอียดทุกคำเพื่อปฏิบัติ

การอ่านแบ่งตามวิธีอ่านได้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ การอ่านในใจ และการอ่าน ออกเสียง ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้ บันลือ พุกกะวัน, (2555, หน้า 81)

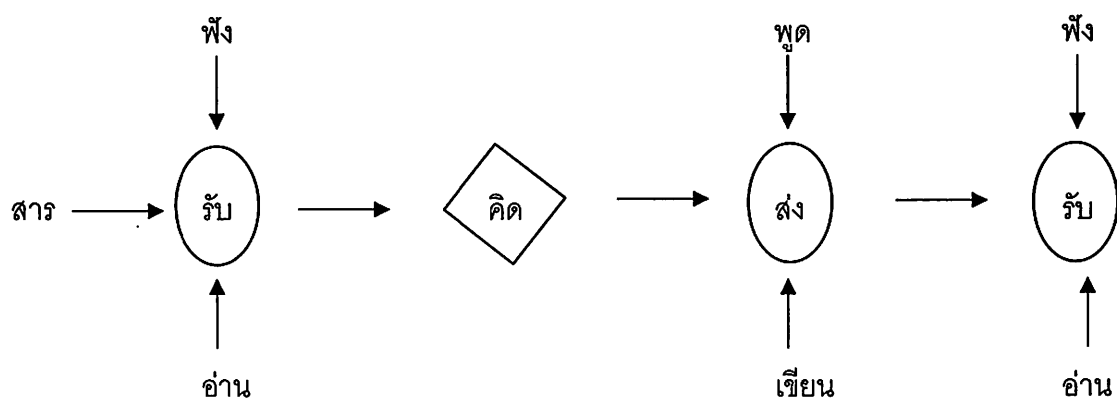
1. การอ่านในใจ คือ การอ่านไม่ออกเสียงหรืออ่านเงียบ (Silent Reading) เวลาอ่านในใจ จะไม่ใช่วิธีที่ช่วยในการออกเสียงเคลื่อนไหวเลย คงใช้เฉพาะสายตากวาดไปบน ตัวอักษร นัยน์ตาจับภาพแล้วส่งสายตาผ่านสัญญาณผ่านประสาทตาไปยังประสาทสมองให้ รับรู้เพื่อจดจำ และตีความต่าง ๆ ออกมาจากการอ่านในใจจึงเป็นการอ่านที่มุ่งจะเก็บใจความให้ ถูกต้องรวดเร็วผู้อ่าน สามารถรับรู้เรื่องราวจากการอ่านในใจได้รวดเร็วกว่าการอ่านออกเสียงจึง เป็น การอ่านเพื่อให้ ตนเองเท่านั้นที่รับรู้แต่เพียงผู้เดียว การอ่านในใจจึงใช้พลังงานในการอ่าน น้อยกว่าการอ่านออก เสียงแต่ได้ปริมาณมากกว่า เพื่อพูดถึงการอ่านคนทั่วไปจึงหมายถึง การ อ่านในใจนั่นเอง

2. การอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านให้เกิดเสียงดัง (Sound Reading) คือ การเปล่งเสียงตามตัวอักษร ถ้อยคำ และเครื่องหมายต่าง ๆ ที่เขียนออกมาให้ ถูกต้องชัดถ้อยชัดคำ และเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้ฟัง

สรุปได้ว่า การอ่านมีสองประเภท คือการอ่านในใจซึ่งเป็นการถ่ายทอดตัวอักษร ออกเป็น ความคิดโดยตรง เป็นการอ่านเพื่อตัวผู้อ่านเองผู้อ่านจะได้รับประโยชน์มาก หรือน้อย ขึ้นอยู่กับ ระดับความสามารถของผู้อ่านแต่ละคน และการอ่านออกเสียง ซึ่งเป็นการถ่ายทอด ตัวอักษร ออกมาเป็นเสียง และถ่ายทอดเสียงออกมาให้ผู้ฟัง อาจใฝ่อารมณ์ให้เหมาะกับเนื้อเรื่อง นอกจากนี้ ยังมี การอ่านแบบชีวิตประจำวัน และอ่านแบบนักวิชาการซึ่งการอ่านแต่ละประเภท ต้องใช้ให้ เหมาะสมกับโอกาส

2.7 กระบวนการอ่าน

กรมวิชาการ (2550, หน้า 48) ได้อธิบายถึงกระบวนการอ่าน เป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการ สื่อสารของมนุษย์อันประกอบด้วย การส่งสารและการรับสารดังแสดงไว้ดัง แผนภาพที่ 2

ภาพ 1 กระบวนการสื่อสาร

ภาพ 2 กระบวนการสื่อสาร คุณาจะเข้าใจง่าย แต่ที่จริง แต่ละขั้นตอนก็มีกระบวนการและองค์ประกอบที่ซับซ้อน แต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์กัน ดังจะได้อธิบายดังต่อไปนี้

สาร ตามราชบัณฑิตยสถาน (2554) มีความหมายในเรื่องการสื่อสารดังนี้ “ ส่วนในของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แก่น เนื้อแท้ ของแข็ง ความแข็งแรง กำลัง ของจำเป็น ของแท้ ส่วนสำคัญ หลัก ข้อใหญ่ใจความ ความหมายที่แท้ค้ำย่อ หนังสือจดหมาย” และมีความในทำนองเดียวกันกับ ลักษณะ หรือลาย ลักษณะ พจนานุกรมไทย ซึ่งหมายความถึง “ เครื่องหมาย เครื่องแสดงสิ่งหนึ่ง ให้เห็นว่าต่างจาก อีกสิ่งหนึ่ง คุณสมบัติคุณภาพ เครื่องประกอบ...” เทียบได้กับคำในภาษาอังกฤษว่า Message และ Idea ซึ่งมีคุณสมบัติ รับ คิด ส่ง รับ ที่สำคัญ ร่วมกัน นั่นคือ “ความหมาย”

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2555, หน้า 16) ได้กล่าวถึงกระบวนการอ่านมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. อ่านออก อ่านได้ รู้จักคำศัพท์ต่าง ๆ อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
2. เข้าใจความหมายของคำ วลี และประโยค ที่ความได้ สรุปได้
3. สามารถวิเคราะห์ วิจาร์ณ และออกความคิดเห็นอาจจะขัดแย้งหรือเห็นด้วย กับความคิดของผู้เขียนอย่างมีเหตุผล
4. นำไปใช้ นำไปประยุกต์ หรือดัดแปลง เช่นนำเอาคำพูด ข้อคิด และถ้อยคำสำนวนต่าง ๆ ไปใช้ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล (2555, หน้า 5) กล่าวเกี่ยวกับกระบวนการอ่านว่ามีขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักคำ การเข้าใจความหมาย การมีปฏิภิรยาต่อสารและการ รวบรวมความคิด ดังนี้

ขั้นที่ 1 การรู้จักคำ เป็นกระบวนการอ่านขั้นแรกที่เกิดขึ้นเมื่อผู้อ่าน รู้จักคำ และ รับรู้ความหมายของคำนั้น โดยทั่วไปการอ่านข้อความจะอ่านเป็นกลุ่มคำ วลี ประโยค ข้อความ หรือเรื่องราว การอ่านออกเสียงหากผู้อ่านสามารถแปลรหัสตัวอักษรออกมาเป็นเสียงได้ถูกต้อง การรู้จักคำมากก็จะทำให้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้มากขึ้น แม้ว่าจะมีคำบางคำที่ไม่รู้ความหมายมา ก่อน คำอื่น ๆ ที่แวดล้อมคำนั้นจะช่วยให้เข้าใจความหมายของคำนั้นได้ เป็นการรู้จักคำโดย อาศัยเนื้อความของคำที่แวดล้อม เรียกว่า การอ่านโดยอาศัยบริบท

ขั้นที่ 2 การเข้าใจความหมายของสาร เป็นกระบวนการรับสารซึ่งแสดงจาก ถ้อยคำ วลี ประโยค ข้อความ เรื่องราว ตลอดจนพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ การอ่าน แต่ ละคนอาจจะเข้าใจสารไม่ตรงกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การตีความหมายของสารในคำคำเดียวกัน อาจ มีความหมายนัยเดียวหรือหลายนัยสำหรับคนหนึ่ง และอาจมีความหมายต่างกันโดยสิ้นเชิง สำหรับอีกคนหนึ่ง คำบางคำยังมีความหมายที่ขึ้นอยู่กับริบทและเป็นสารที่แสดงให้เห็นถึง อารมณ์ ความรู้สึก

ความคิด ตลอดจนเจตนาของผู้เขียนอีกด้วย ดังนั้นการทำความเข้าใจ ความหมายของสาร ของคำ ข้อความ หรือเรื่องราวจึงมีความสำคัญในกระบวนการอ่าน

ขั้นที่ 3 การมีปฏิริยาต่อสาร เป็นกระบวนการรับสารที่เกิดขึ้นเมื่ออ่านแล้ว คิดคล้อยตาม หรือขัดแย้ง หรือแยกแยะข้อมูลและเปรียบเทียบว่า ส่วนใดเหมาะสมหรือตรงกับ ความหมายที่แท้จริงของเรื่องี่อ่าน การคิดในลักษณะเช่นนี้คือการมีปฏิริยาต่อสาร ซึ่งมีทั้ง ด้านอารมณ์และความคิด ผู้อ่านจะใช้วิจารณญาณตัดสินสารที่รับมาได้ โดยอาศัยความรู้และ ประสบการณ์ ทั้งในชีวิตและจากการอ่านซึ่งสะสมมาแต่เดิม เช่น ข้อความที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม และสังคม หรือเกี่ยวกับ ภาษาหรือวิชาการผู้อ่านที่สามารถเข้าใจและมีปฏิริยาต่อสารได้ จะต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องนั้น ถ้าขาดความรู้จะอ่านรู้เรื่องแต่จะไม่สามารถตัดสินได้ ว่า สารสำคัญคืออะไร ตอนใดเป็นข้อเท็จจริง หรือเป็นข้อคิดเห็น ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถสรุป ความคิดและแก้ปัญหาได้

ขั้นที่ 4 การรวบรวมความคิด เป็นขั้นของการตัดสินหรือประเมินได้ว่าผู้อ่าน อ่านแล้วเข้าใจ มากน้อยเพียงใด สามารถที่จะสรุปรวบรวมความรู้และความคิดจากเรื่อง ที่อ่าน นำมา ประสม ประสานความรู้ ความคิดและประสบการณ์เดิมของผู้อื่น นอกจากนี้ยังเป็นขั้นตอนการ อ่านที่ทำให้ ผู้อ่านได้เปรียบเทียบสิ่งใหม่กับสิ่งเก่า แล้วเลือกรับหรือจดจำตามที่ต้องการ ความรู้ และความคิดที่ ประสมประสานกันนี้ จะทำให้เกิดความเข้าใจใหม่ ๆ ความรู้ความคิดเป็นที่ ขัดแย้งได้รับการแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือ เพิ่มพูนมากขึ้นเป็นความสนใจใหม่ ๆ หรือทัศนคติใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการ อ่านขั้นสุดท้าย

สรุปได้ว่าการอ่านที่ได้กล่าวมาข้างต้น นับเป็นสิ่งสำคัญในการอ่านเป็นอย่างยิ่ง เพราะในการอ่านแต่ละครั้งเราต้องมีกระบวนการในการเก็บข้อมูล ข้อความที่ได้อ่านมา เพื่อให้เกิดเป็น ความรู้ ความเข้าใจ ในสิ่งที่อ่านและสามารถนำไปคิดและแก้ปัญหาได้

2.8 การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

ทศนิยม์ ศุภเมธี (2545, หน้า 25) ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการสอนอ่านที่น่าสนใจมีประสิทธิภาพ ดังนี้คำมีตัวสะกดมีสระเดียว ถ้านักเรียนมีความแม่นยำในการจำแนกรูปคำในแม่ ก กา การสอน ตัวสะกดที่มีสระเดียวไม่ใช่เรื่องยาก การสอนอาจดำเนินเป็นขั้นๆ ดังนี้

1. โดยการเปรียบเทียบระหว่างคำที่ไม่มีตัวสะกด เพื่อให้ให้นักเรียนหาข้อสรุปด้วยตนเอง คำเดิมอ่านอย่างไร คำใหม่อ่านอย่างไร แต่ละคำมีอะไรเขียนเหมือนกันบ้าง ต่างกัน บ้างตัวอย่าง เช่น ตา+ง = ตาง (ให้นักเรียนอ่านคำในแม่ ก กา ก่อน แล้วจึง กา+ง = กาง) ออกเสียงตัวสะกดรวม เป็นคำใหม่ ปา +4 = ปาง จากนั้นให้นักเรียนเปรียบเทียบหาข้อสรุป ได้ดังนี้

- 1.1 ทุกคำมี –าง เหมือนกัน
- 1.2 ทุกคำมีเสียง งาม เหมือนกัน
- 1.3 ทุกคำออกเสียงต่างกันตามเสียงพยัญชนะตัวต้น

2. เมื่อพบคำที่มีตัวสะกด ให้นักเรียนเอามือปิดตัวสะกดแล้วผันออกเสียงคำใน แม่ ก กา ก่อน จึงออกเสียงตัวสะกด

ตัวอย่าง ก+น = กาน
 ปา + น = ปาน
 แส + น = แสน

ถ้าคำที่มีตัวสะกดมีวรรณยุกต์อยู่ด้วย ให้ผันแม่ ก-กา ไปหาตัวสะกดก่อน แล้วจึงผันวรรณยุกต์

ตัวอย่าง บา+น = บาน บาน – โท - บ้าน

3. สระ อะ เปลี่ยนรูปเป็นไม้หันอากาศเมื่อมีตัวสะกด

ตัวอย่าง สะ + น = สัน
 คะ + น = ดัน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เด็กจะพบคำประเภทนี้ไม่กี่คำ จึงควรสอนด้วยวิธีออกเสียงเป็นคำ ๆ และเทียบเสียง เมื่อรู้จักคำที่มีไม้หันอากาศหลายคำแล้วสรุปว่าคำมีหัน อากาศออกเสียงอย่างไร

ตัวอย่าง สัก ชัก นัก หัก จัก มี ก เหมือนกัน ออกเสียง อัก ตัด หัด รัต มัด ชัด มี ด เหมือนกัน ออกเสียง อัด การอ่านคำมีตัวสะกดบางตัว มีการอ่านลักษณะ ดังนี้

1. ตัวสะกดบางตัวเขียนด้วยพยัญชนะสองตัวควบกัน คือ นอกจาก ตัวสะกดแท้ที่จะต้องออกเสียงเป็นตัวสะกดแล้ว ยังมีอักษรอีกตัวหนึ่งนำหรือตามหลังตัวสะกด ที่แท้จริงมาด้วย ซึ่งมักเป็นตัว ร แต่เวลาอ่านไม่ต้องอ่านออกเสียงตัวที่นำมาหรือตามมานั้น เช่น จักร บุตร สมุทร เมตร สูตร ฉัตร ลิตร วัตร มิตร สามารถ

2. ตัวสะกดบางตัวที่มีสระ อี เช่น ญาติ ชาติ โภภี สมบัติ บัญญัติ

3. ตัวสะกดบางตัวมีสระ อุ ปนอยู่ด้วย เช่น เกตุ เหตุ ชาติ เมรุ เวลา อ่านไม่ต้องออกเสียงสระอุ

4. ตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตรามีหลายตัว เช่น

แม่กน มี ร ล พ ญ ณ อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด
 แม่กก มี ข ค ฆ อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด

แม่กบ มี ป ก พ ฟ อ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด

แม่กด มี บ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส อ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด

ถนนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล (2555 : 10) การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพประกอบด้วย ปัจจัย
ดังนี้

1. ความพร้อมภายใน ประกอบด้วย

1.1 ทางกาย เป็นความพร้อมที่เกี่ยวข้องกับอายุสมอง สุขภาพและ
ความสามารถในการจำ

1.2 ทางใจ ประกอบด้วยความสนใจ ความพยายาม และทัศนคติต่อ
การอ่าน ทางด้านความคิดและเป้าหมายในการอ่าน

2. ความพร้อมภายนอก ประกอบด้วย

2.1 บรรยากาศในการอ่าน ได้แก่ ความสว่าง ความสงบ เสียง สถานที่อ่าน
และบุคคลที่แวดล้อม เป็นต้น

2.2 อุปกรณ์ในการอ่าน หมายถึง สิ่งของหรือเครื่องช่วยในการอ่านของ
แต่ละบุคคล เช่น แว่นตา ไม้บรรทัด โคมไฟ ที่คั่นหนังสือ

3. ความสนใจในการอ่าน

ความแตกต่างระหว่างบุคคลและความสนใจในการอ่านแล้วควรคำนึงถึงหลัก
ในการสอนอ่าน สำหรับหลักในการสอนอ่านมีผู้กล่าวไว้คล้ายกันหลายท่านซึ่งได้ให้หลักการสอน
อ่านโดยสรุปดังนี้ บันลือ พุกษะวัน (2555, หน้า 134)

1. สร้างความสนใจ ให้กับนักเรียนโดยการสนทนาซักถาม แสดงอุปกรณ์ ประกอบ
เลือกเรื่องที่น่าสนใจ

2. ครูต้องเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล คำนึงถึงจิตวิทยาในการอ่าน อย่าให้นักเรียน
รู้สึกว่ามีปมด้อย

3. ก่อนที่จะให้นักเรียนอ่านควรบอกจุดมุ่งหมายในการอ่านก่อน

4. ครูต้องอ่านหนังสือที่จะสอนจบก่อน ครูต้องมีความกระตือรือร้นในการสอน หากวิธี
ใหม่ ๆ มาสอนให้นักเรียนอ่านอย่างเข้าใจ และสนุกสนาน

5. สอนให้นักเรียนวิเคราะห์หนังสือที่อ่าน หนังสือแต่ละประเภทอ่านต่างกัน

6. การอ่านที่ดีต้องมีสมาธิ ขณะที่อ่านพยายามตั้งคำถามทบทวนอยู่ทุกระยะว่า ใครทำ
อะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

7. ฝึกให้นักเรียนอ่านหนังสือที่ดีมีประโยชน์อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งเข้าใจศิลปะการแต่งหนังสือแต่ละประเภท

8. ฝึกอัตราความเร็วในการอ่าน

8.1 จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอยู่เสมอ

8.2 ต้องคำนึงถึงลักษณะการอ่านที่ดี เช่น อ่านในใจต้อง อ่านให้เร็ว จับใจความได้ อ่านออกเสียงจะต้องมีทักษะการอ่านอย่างคล่องแคล่ว ชัดเจน ถูกต้อง

9. ควรฝึกใช้สายตาให้เป็นประโยชน์ต่อการอ่าน ฝึกเคลื่อนไหวสายตาอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่อง

10. ควรให้ผู้ปกครอง ญาติ และครูทุกแขนงวิชาการวม ทั้งครูบรรณารักษ์ ส่งเสริมการอ่าน ควรประเมินผลการอ่านอยู่เสมอ

สรุปได้ว่า การจะอ่านหนังสือให้มีประสิทธิภาพนั้นต้องรู้ก่อนว่า อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้อ่านหนังสือขาดประสิทธิภาพ และพยายามแก้ไขตามสาเหตุเหล่านั้น การอ่านหนังสือ ไม่ใช่เพียงแค่อ่านข้อความตามตัวหนังสือที่มีไว้ในหนังสือให้จบเล่มเท่านั้น แต่การอ่านนั้นมีจุดประสงค์สำคัญคือการอ่านให้ถูกต้องตามหลักการอ่านคำ และการรับรู้ความหมาย และทำความเข้าใจกับข้อความที่เขียนเป็นตัวหนังสือ

2.9 แนวการจัดกิจกรรมสอนอ่านในระดับประถมศึกษา

ทศนีย์ ศุภเมธี (2545, หน้า 21) ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านสำหรับเด็กที่ยังไม่เรียนหนังสือให้สามารถอ่านและถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด หรือคำพูดออกมาเป็นตัวหนังสือนับตั้งแต่เริ่มมีการสอนหนังสือไทยมาจนถึงปัจจุบัน มีวิธีการสอนหลายวิธี ดังนี้

1. วิธีสอนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำ (Spelling Approach) คือ การสอนที่เชื่อว่าคำประกอบด้วยรูปและเสียงของพยัญชนะ วรณยุกต์ ตัวสะกด ฯลฯ เวลาอ่านแทนที่จะ อ่านเป็นคำ ๆ มีความหมายเลยทีเดียว ก็ต้องไล่พยัญชนะ สระ ฯลฯ ให้ออกเสียงได้ถูกต้องเป็นคำ ๆ อีกทีหนึ่ง เป็นการช่วยให้อ่านคำได้เพราะผู้อ่านรู้จักพยัญชนะ สระ แล้วใช้เสียงช่วยพาไป เช่น จานนักเรียนจะสะกดว่า จ - า - น - จาน หรือ จา - นอ - จาน วิธีนี้ช่วยให้เด็ก รู้หลักเกณฑ์ของการเรียงลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดเจน และ เขียนคำนั้นได้ถูกต้อง

2. วิธีสอนแบบเทียบเสียง (Phonic Approach) วิธีนี้ยึดการเทียบเสียงสระหรือตัวสะกดเป็นหลักในการอ่านเพื่อประโยชน์ในการเทียบเสียงหัดอ่าน เช่น อา ขา กา มา นา ตา มีเสียง อา เหมือนกัน ปู ดูง หู รู มี มีเสียง อุ เหมือนกัน เมื่อผันได้แล้วนำคำที่อ่าน ได้มาเรียงเป็นประโยค เช่น

กาติปู อาตุง การสอนคำที่มีตัวสะกดก็ใช้วิธีเทียบเสียง เช่นเดียวกัน จาน ปาน ชาน มีเสียง อาน ชัน กัน จัน มีเสียง อัน ตามปกติการสอนเทียบเสียง บ้างก็เรียกรวม ๆ กันไปว่า การแจกลูกเทียบเสียง หรือผันอักษร เพื่อประโยชน์ในกา เทียบเสียงหัดอ่านเป็นส่วนใหญ่ ส่วนการสอนสะกดคำนั้น เพื่อประโยชน์ในการหัดเขียน เขียนได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่และการสอนสะกดคำที่มีประโยชน์ในการช่วยให้เด็กอ่านได้ดี เช่นกัน เพราะฉะนั้นในการสอนเทียบเสียงหรือสะกดคำแต่ละครั้ง ครูจึงควรมีความมุ่งหมายอยู่ในใจก่อนว่า สอนเพื่ออ่าน หรือสอนเพื่อให้เขียน แต่อย่างไรก็ตาม ทั้งการสอนอ่านและการ สอนเขียนก็จะสอนแยกจากกันโดยอิสระไม่ได้

3. วิธีสอนแบบมาตรฐาน (The Baste Method) วิธีนี้ได้แบบอย่างมาจากการสอน ภาษาต่างประเทศ โดยยึดหลักว่าในชีวิตประจำวันนั้น คนเราสื่อความหมายกันเป็น ประโยคและคำ จึงทำให้เข้าใจตรงกัน การสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของภาษาก็คือ สอน ให้เป็นประโยคและคำ เลยทีเดียวโดยคัดเลือกประโยคและคำที่มีความหมายต่อตัวผู้เรียนมาให้ อ่านและเขียน แยกออกได้ เป็น 2 วิธี ดังนี้

3.1 สอนเป็นคำ (Word Approach) คือ ให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วมีคำอธิบาย ใต้ภาพ การสอนด้วยวิธีนี้เป็นการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยตาระหว่างคำกับภาพโดย คาดหวังว่านักเรียนเห็นบ่อย ๆ จะจำคำได้ภาพได้ นอกจากนั้นการอ่านคำที่มีภาพประกอบย่อม จูงใจเด็กได้ดีกว่าอ่านตัวหนังสือเฉย ๆ

3.2 การสอนเป็นประโยค (Sentence Approach) คือ การนำข้อความที่เป็นประโยค มาให้นักเรียนอ่าน โดยเลือกประโยคที่มีความหมาย หรือความสัมพันธ์กับผู้เรียนหรือ เกิดจากคำ บอกเล่า คำพูดของผู้เรียนมาเขียนให้อ่าน การสอนวิธีนี้เป็นไปตามความเชื่อของ นักจิตวิทยา ที่เชื่อว่าเด็กมีคุณสมบัติพิเศษ ซึ่งจะผิดแปลกไปจากผู้ใหญ่อยู่ประการหนึ่ง ซึ่ง แสดงออกได้โดย การทดลอง เด็กไม่ใช่จะอ่านได้เฉพาะคำ ๆ เดียวเท่านั้น แม้ประโยคยาวๆ ก็อ่านได้ ถ้าครูลองเขียน คือ เมื่อเห็นสิ่งใดใหม่ จะนำเอามาเปรียบเทียบกับภาพเก่า การนำเอากการสอนเป็นคำและ เป็นประโยคมาสอนเด็ก เรียกว่า การสอนแบบมาตรฐานหรือการสอนแบบเบสิค (The Basic Method) ซึ่งถือว่าเป็นการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน

4. วิธีสอนแบบผสม หมายถึง การนำวิธีสอนเป็นคำและเป็นประโยคมาเป็น บันไดขั้นต้น เสียก่อน แล้วจึงสอนด้วยวิธีเทียบเสียง แจกลูก เมื่อเริ่มสอนด้วยหนังสือประเภท ที่สอนเป็นคำและ ประโยคก่อน โดยไม่คำนึงถึงหลักเกณฑ์ใด ๆ ในเรื่องการผสมหรือการแจก ลูกให้มากจนสังเกตเห็น ว่าเด็กคุ้นกับการแยกคำเป็น สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์แล้ว จึง นำเอาหนังสือแบบเรียน ประเภทเทียบเสียงแจกลูกเข้ามาสมทบเรียนด้วยหนังสืออ่านเป็นคำ และเป็นประโยค

ก็กลายเป็นแบบสอนอ่านไป จากนั้นก็จะนำเอาหนังสือแบบสอนอ่าน อื่น ๆ ให้นักเรียนอ่านต่อไปเลย

ประเทิน มหาจันทร์ (2550, หน้า 152-153) ได้เสนอแนวทาง ในการจัดกิจกรรมสอนอ่าน ในระดับประถมศึกษา ดังนี้

1. ในระยะเริ่มต้นของการอ่าน ควรเน้นทักษะในการจำแนกภาพและเสียง ทั้งนี้เพราะ เหตุว่า การอ่านเป็นการจำรูปร่างและการเชื่อมโยงตัวอักษรกับเสียงของคำที่เด็กได้เคยรู้จักมาก่อน
2. มีการเน้นเกี่ยวกับธรรมชาติของการรับรู้ในกระบวนการอ่าน ซึ่งได้แก่การ ทำความเข้าใจ ความหมาย มิใช่แค่เพียงกวาดสายตาในการอ่านเท่านั้น
3. ควรนำวัสดุทัศนวัสดุมาใช้ในการอ่านอย่างกว้างขวาง
4. การสอนอ่านควรเน้นให้นักเรียนรู้จักตนเอง มากกว่าการบังคับให้เด็กทำตาม แบบฝึกหัด โดยเด็กไม่สนใจ
5. ควรนำหนังสือสำหรับเด็กที่แตกต่างกัน และหลากหลายให้เด็กอ่าน
6. ในการอ่านควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูเพียงพยายามทำความเข้าใจกับเด็ก โดยรวม เท่านั้น
7. การสอนอ่านในระดับประถมศึกษาควรเน้นทักษะเบื้องต้น เป็นสำคัญ เพื่อเป็นการปู พื้นฐานในการอ่านระดับสูงต่อไป
8. การอ่านควรเน้นการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจเท่า ๆ กัน

เรวดี อาษานาม (2537, หน้า 83 - 84) ได้อธิบายแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนอ่าน สำหรับเด็กที่ยังไม่เรียนหนังสือ ให้สามารถอ่านและถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดหรือคำพูด ออกมา เป็นตัวหนังสือ นับตั้งแต่เริ่มมีการสอนหนังสือไทยจนถึงปัจจุบัน ได้กล่าวถึง การ อ่านแบบแจกลูก สะกดคำ คือการสอนที่ถือว่าคำประกอบด้วยรูปและเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด ฯลฯ เวลาสอนอ่านแทนที่จะอ่านเป็นคำ ๆ มีความหมายเลยที่เดียว ก็ต้องไล่พยัญชนะสระ ฯลฯ ให้ออกเสียงได้ถูกต้องเป็นคำ ๆ อีกทีหนึ่ง เป็นการช่วยให้อ่าน คำได้ เพราะผู้อ่านรู้จัก พยัญชนะ สระ ตัวสะกด แล้วช่วยพาไป เช่น จาน นักเรียนสะกดคำว่า

จ - ๗ - น

จ๗ - น - จ๗น

หรือ

จ - ๗ - น - จ๗น

บ้าน นักเรียนสะกดคำว่า บ - ๗ - บา

บา - น - บ๗น

บา ไมโท - บ้าน

วิธีนี้ช่วยให้เด็กรู้จักหลักเกณฑ์ของการเรียงลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อจะได้ออกเสียง ได้ชัดเจน และเขียนคำนั้นได้ถูกต้อง

กรมวิชาการ (2555, หน้า 133-134) ได้อธิบายแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนอ่าน แจกลูกและการสะกดคำเป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานของการนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด มาประสมเสียงกัน ทำให้ออกเสียงคำต่าง ๆ ที่มีความหมายในภาษาไทย การแจกลูก และสะกดคำบางครั้งรวมเรียกว่า การแจกลูกสะกดคำจะดำเนินไปด้วยกันอย่างประสม กลมกลืน เพื่อให้นักเรียนได้หลักเกณฑ์ทางภาษาทั้งการอ่านและการเขียนไปพร้อมกัน และยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการแจกลูกสะกดคำ เป็นเรื่องที่จำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน หากครูไม่ได้สอน การแจกลูกสะกดคำแก่นักเรียนในระยะเริ่มเรียนการอ่าน นักเรียนจะขาด หลักเกณฑ์การประสมคำ ทำให้เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้นจะสับสน อ่านหนังสือไม่ออก เขียน หนังสือผิดซึ่งเป็นปัญหาของเด็กนักเรียนไทยในปัจจุบัน ผลจากการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ด้วย

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554, หน้า 97-99) ได้เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมสอนอ่านและอธิบายความหมายของการแจกลูกมีความหมาย 2 นัย คือ

นัยแรก หมายถึง การแจกลูกในมาตราตัวสะกดแม่ ก กา กง กน กม เกย เกอว กก กด และ กบ การแจกลูกจะเริ่มต้นจากการสอนให้จำ และออกเสียงพยัญชนะและสระให้ ได้ก่อน จากนั้นจะเริ่มแจกลูกในมาตราแม่ ก กา จะใช้การสะกดคำไปที่ละคำไล่ไปตามลำดับ ของสระ แล้วจึงอ่าน โดยไม่สะกดคำ จึงเรียกว่าแจกลูกสะกดคำ แล้วอ่านคำในมาตรา ตัวสะกดทุกมาตราตามลำดับ จนคล่อง จากนั้นจะอ่านเป็นเรื่องเพื่อประยุกต์หลักการอ่าน นำไปสู่การอ่านคำที่เป็นเรื่องอย่างหลากหลาย

นัยสอง หมายถึง การเทียบเสียง เป็นการแจกลูกวิธีหนึ่ง เมื่อนักเรียนอ่านคำได้ แล้วให้นำรูปคำมาแจกลูกโดยการเปลี่ยนพยัญชนะต้นหรือพยัญชนะท้าย เช่น บ้าน สูตรของคำ คือ ให้เปลี่ยนพยัญชนะต้น เช่น ก้าน ป้าน ร้าน ล้าน ค้าน เป็นต้น หลักการเทียบเสียง มีดังนี้

1. อ่านสระเสียงยาวก่อนสระเสียงสั้น
2. นำคำที่มีความหมายมาสอนก่อน
3. เปลี่ยนพยัญชนะที่เป็นพยัญชนะต้นและพยัญชนะเสียงท้าย
4. นำคำที่อ่านมาจัดทำแผนภูมิการอ่าน เช่น

กา มา พา ลา ยา คำ ม้า ช้า

ลำ น้ำ บ้าน ก้าน ป้าน ร้าน ค้าน

วิธีอ่านจะไม่สะกดคำให้อ่านเป็นคำตามสูตรของคำ เช่น อ่าน กา สูตรของคำ คือ นำพยัญชนะมาเติมและอ่านเป็นคำ เช่น ยา ทา หา นา ตา อา

การสอนแบบการแจกถูก มีหลักการสอน ดังนี้

1. เริ่มจากสระที่ง่ายที่สุดคือ สระ - า
2. ใช้แผนผังความคิดแจกถูก โดยเลือกคำที่มีความหมายก่อน
3. ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำและทำความเข้าใจความหมาย
4. นำคำจากแผนผังความคิดมาแต่งประโยค
5. อ่านประโยคที่แต่ง
6. เขียนประโยคที่แต่ง

กรมวิชาการ (2555, หน้า 133-134) ได้อธิบายแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนอ่านแจกถูกและการสะกดคำเป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานของการนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด มาประสมเสียงกัน ทำให้ออกเสียงคำต่าง ๆ ที่มีความหมายในภาษาไทย การแจกถูกและสะกดคำบางครั้งรวมเรียกว่า การแจกถูกสะกดคำจะดำเนินไปด้วยกันอย่างประสม กลมกลืนเพื่อให้นักเรียนได้หลักเกณฑ์ทางภาษาทั้งการอ่านและการเขียนไปพร้อมกัน และยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการแจกถูกสะกดคำ เป็นเรื่องที่จำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน หากครูไม่ได้สอนการแจกถูกสะกดคำแก่นักเรียนในระยะเริ่มเรียนการอ่าน นักเรียนจะขาด หลักเกณฑ์การประสมคำ ทำให้เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้นจะสับสน อ่านหนังสือไม่ออก เขียน หนังสือผิดซึ่งเป็นปัญหาของเด็กนักเรียนไทยในปัจจุบัน ผลจากการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ด้วย

สรุปได้ว่า การอ่านทั้งการแจกถูกสะกดคำและการอ่านออกเสียงคำ จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และสามารถนำไปแต่งประโยคที่ยากและซับซ้อน ขึ้นได้ เพราะเป็นการเรียนจากเรื่องที่ง่ายไปสู่เรื่องที่ยากและยังได้รู้ความหมายของคำ ดังนี้ การอ่านออกเสียงคำโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และ ตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน การอ่านสะกดคำจะต้องให้นักเรียนสังเกตรูปคำพร้อมกับการ อ่าน การสอนอ่านสะกดคำพร้อมกับการเขียน ครูต้องให้อ่านสะกดคำแล้วเขียนคำไปพร้อม กัน การสอนสะกดคำ โดยการนำคำที่มีความหมายมาสอนก่อน เมื่อสะกดคำจนจำได้แล้วจึง แจกคำ เพราะการสะกดคำจะเป็นเครื่องมือการอ่านคำใหม่โดยเริ่มจากคำง่าย ๆ แล้วบอกทิศทางการออกเสียงแล้วแจกคำโดยเปลี่ยนพยัญชนะต้น แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนอ่านในระดับประถมศึกษาเน้นที่การจัดกิจกรรมการสอนอย่างไรที่จะทำให้เด็กอ่านแล้ว เข้าใจ

ในความหมายของสิ่งที่อ่าน และควรมีแนวทางในการจัดกิจกรรมการสอนแตกต่างกัน ออกไปให้เด็กได้อ่าน และควรเน้นทักษะเบื้องต้นเพื่อเป็นการปูพื้นฐานในการอ่านระดับสูง ต่อไป

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่าน

2.10.1 งานวิจัยในประเทศ

ปิยลักษณ์ พุกชะวัน (2550) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจโดยใช้แนวทางการสอน เอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการทดลองปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังจากเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าเกณฑ์การประเมินผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นิภาพร ปวงสุรินทร์ (2551) ได้ศึกษาความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนโดยใช้เกม พบว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านการสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังจากการเรียนรู้สะกดคำโดยเกมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมคิด บุญบุรณ์ (2552) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ ปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาไทย มีความสามารถในด้านการอ่านสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศิวารรณ ภูงามดี (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศรีนาถ สิทธิขวา (2554) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน การคิดวิเคราะห์ทางการเรียน ระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา รูปแบบที่ 2 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ จากการศึกษาพบว่ากลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษามีพัฒนาและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่าน การเขียน การคิดวิเคราะห์ดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนปกติ

ประวีณา เอ็นดู (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านน้อย จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ 86.11/83.33

2.10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

บราม (1963) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการอ่านระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1000 คน ซึ่งมีความสามารถในการอ่านระดับต่าง ๆ กัน ผู้วิจัยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ทำการฝึก ระยะเวลา 6 เดือน ต่อจากนั้นจึงทำการทดสอบหลังเรียน ผลวิจัยพบว่า นักเรียนมีการอ่านที่ดีขึ้น

ลอเรนซ์ และเฮเดน (1972, หน้า62-77) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 87 คน พบว่า นักเรียนได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึก ทักษะการอ่านมีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกและนักเรียน สามารถทำข้อสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังการทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 98.90

เดคเคอร์ (1988, หน้า 176) ได้ศึกษาผลของการอ่านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่เรียนในระดับ 10-12 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 4 แห่ง ในบริเวณ ชุมชน โดยแบ่งกลุ่มการทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มการทดลองการอ่าน โดยเลือกหัวข้อที่อ่าน แล้วนำมาเขียนทุกวัน วันละ 10 นาที เป็นเวลา 16 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมการเรียนโดยไม่เขียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่าน สรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะการอ่าน ควรเริ่มการสอนอ่านจากง่ายไปยาก เป็นขั้นตอน ให้ผู้เรียนได้ ฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอ นำเสนอกิจกรรมการอ่านที่น่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากที่จะอ่าน และ กระตุ้นผู้เรียนให้มีความรักการอ่าน เพราะนิสัยรักการอ่านจะติดตัวผู้เรียนตั้งแต่วัยเด็ก

3. บทเรียนการ์ตูน

3.1 ความหมายของการ์ตูน

จุฬาวรรณ แสงหิรัญ (2554, หน้า 35) ได้กล่าวว่า การ์ตูนก็คือภาพที่ไม่ง่าย ๆ ที่มีรูปร่าง ล้อเลียนของจริง เป็นภาพที่เน้นเรื่องเสียดสี และอารมณ์เป็นสำคัญ โดยตัดรายละเอียดที่ไม่จำเป็น ออกไป มีจุดมุ่งหมายให้ทั้งความขบขัน สนุกสนาน หรือช่วยให้เรื่องนั้นมีความน่าสนใจมากขึ้น วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554, หน้า 134-135) ให้ความหมายการ์ตูนได้ว่าดังต่อไปนี้

1. เป็นภาพชวนชั้น แต่เพียงอย่างเดียว เดิมใช้เป็นภาพแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเหตุการณ์ทางการเมืองแบบเดียวกับบทนำของหนังสือพิมพ์ ตัวการ์ตูนเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงทางการเมือง

2. เป็นภาพที่ผิดจากความเป็นจริง น้อยกว่าความเป็นจริง หรือเกินความเป็นจริง

3. เป็นภาพที่ยึดหลักเกณฑ์ของความเป็นจริงอยู่บ้าง แม้จะเป็นหลักเกณฑ์ที่อยู่ในขอบเขตกว้างก็ตาม

จักรินทร์ สุธชนะ (2550, หน้า 17-18) ได้กล่าวว่า การ์ตูนหมายถึงภาพวาดที่เป็นสัญลักษณ์แทนตัวบุคคล สัตว์ สิ่งของ หรือเหตุการณ์จำลอง มาจากความคิด อาจเป็นภาพเกินความจริงล้อเลียนหรือขบขัน เพื่อสื่อความหมายหรือเสนอความคิดเกี่ยวกับเรื่องราวเหตุการณ์บุคคล โดยผู้อ่านมีอารมณ์ตามภาพนั้นได้ 2 ประเภทคือ

1. การ์ตูนล้อเลียนของจริง เป็นการเขียนภาพให้มีลักษณะเหมือนจริงหรือใกล้เคียงความเป็นจริงตามธรรมชาติ ทั้งสัดส่วน รูปร่าง บุคลิกภาพของตัวละครซึ่งแสดงให้ความรู้สึกหรืออารมณ์ออกมาทางสีหน้าท่าทาง

2. การ์ตูนล้อเลียนของจริงที่เป็นภาพเขียนบิดเบือนจากความเป็นจริงตามธรรมชาติ ซึ่งเราจะเน้นลักษณะเฉพาะที่เด่น ๆ หรือส่วนสำคัญของตัวละครเพื่อการสื่อความหมายล้อเลียนให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ขบขันตามภาพ

ธนธรณ นิยมชื่น (2550, หน้า 24) ได้กล่าวว่า การ์ตูนหรือภาพวาดได้ง่ายที่มีรูปร่างล้อเลียนของจริง เป็นภาพที่เน้นเรื่องเส้นและอารมณ์เป็นสำคัญ โดยตัดรายละเอียดที่ไม่จำเป็นออกไป มีจุดมุ่งหมายให้ทั้งความสำคัญ สนุกหรือช่วยให้เรื่องนั้นมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น

บุษบา ชูคำ (2550, หน้า 24) ได้กล่าวว่า การ์ตูน หมายถึง ภาพวาดที่เขียนขึ้นอย่างง่าย ๆ เพื่อแสดงเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ดูทราบเนื้อหาด้วยความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ตลก และขบขัน ซึ่งช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวได้ดีกว่าการใช้ภาษาเพียงอย่างเดียว

สิรพันธุ์ แบนสนิท (2550, หน้า 27) ได้กล่าวว่า หมายถึงภาพวาดในลักษณะง่าย ๆ ในลักษณะที่ไม่เหมือนภาพในความเป็นจริง มีลักษณะที่เลียนแบบธรรมชาติ ที่ลดทอนรายละเอียดที่ไม่จำเป็นออก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสื่อความหมายแทนตัวหนังสือ เป็นผู้แสดงในการพูดหรือแสดงออกต่าง ๆ ทั้งเป็นภาพประกอบตกแต่งมุ่งให้เกิดความสวยงามน่าขบขันล้อเลียนเสียดสีและใช้เป็นสื่อในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ประกอบการเล่าเรื่องในทางบันเทิงและสารคดี

วรรณิ ปัดถาวโร (2553, หน้า 44) ได้กล่าวว่า การ์ตูนหมายถึง ภาพวาดที่ไม่เหมือนภาพจริง และเป็นภาพเลียนแบบธรรมชาติที่มีรายละเอียดหยาบ ๆ ภาพวาดการ์ตูนมีจุดมุ่งหมายเพื่อสื่อ

ความหมายให้ผู้อ่านมีอารมณ์คล้อยตามและเกิดความสนุกสนานสอดแทรกด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับบันเทิงและสารคดี ยังสามารถใช้เป็นสื่อในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ได้ดี การ์ตูนเป็นที่นิยมทั้งเด็กและผู้ใหญ่

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปความหมายของการ์ตูนได้ว่า การ์ตูนหมายถึง ภาพวาดที่เขียนขึ้น เพื่อแสดงเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ดูทราบเนื้อหา สนุกสนาน เพลิดเพลิน ตลกขบขัน และมีกรอบการสนทนาของตัวละครซึ่งช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวได้ดีกว่าการใช้ภาษาเพียงอย่างเดียว และเพิ่มทักษะการอ่านไปในตัวด้วย

3.2 ความหมายของบทเรียนการ์ตูน

เจือจันทร์ กัลยา (2533, หน้า 6) กล่าวว่า บทเรียนการ์ตูน หมายถึง วิธีการนำเสนอความรู้แก่นักเรียนตามลำดับจากง่ายไปหายาก โดยการจัดเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อย ๆ ประกอบด้วยเนื้อหาตัวอย่าง แบบฝึกหัดให้นักเรียนได้ศึกษาบทเรียนไปที่ละน้อย และสามารถตรวจคำตอบได้ด้วยตนเองโดยใช้ภาพการ์ตูนผูกเป็นเนื้อเรื่องติดต่อกัน สำหรับดำเนินเรื่องในการสอนให้ผู้เรียนเกิดความรู้

สุวิมล จักรแก้ว (2534, หน้า 8) กล่าวว่า บทเรียนการ์ตูน หมายถึง บทเรียนสำเร็จรูปซึ่งใช้การ์ตูนผูกเป็นเนื้อเรื่องติดต่อกัน มีโจทย์สำหรับการฝึกคำนวณ และเฉลยคำตอบไว้ตอนท้ายของบทเรียน

ยุพิน พิพิธกุล (2535, หน้า 106-115) กล่าวว่า บทเรียนการ์ตูนเป็นบทเรียนสำเร็จรูปสำหรับนักเรียนเรียนด้วยตนเอง อาจเขียนการ์ตูนเป็นภาพสำเร็จที่แต่งเป็นเรื่องราวต่อเนื่องกันหรือเขียนในลักษณะเติมคำ ซึ่งทำเป็นตอน ๆ แล้วเฉลยคำตอบเหมือนกัน

จากความหมายของบทเรียนการ์ตูนที่กล่าวมาสรุปได้ว่า บทเรียนการ์ตูน หมายถึงการใช้ภาพการ์ตูนเป็นตัวดำเนินเรื่อง เพื่อเป็นเรื่องราวติดต่อกัน ซึ่งบทเรียนการ์ตูนประกอบด้วยคำชี้แจงของบทเรียนการ์ตูน จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อเรื่อง แบบฝึกหัด และแบบทดสอบท้ายบทเรียน ให้ผู้เรียนได้ศึกษาบทเรียน สามารถตอบคำถามเพื่อฝึกทักษะให้ผู้เรียนเกิดความรู้ จากนั้นก็สามารถทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบท้ายบทเรียนการ์ตูนได้

3.3 ประเภทของการ์ตูน

การแบ่งประเภทของการ์ตูนนั้น ได้มีนักการศึกษาหลายท่านแบ่งไว้ดังนี้

กรณีกา ศรีเจริญ (2544, หน้า 6) แบ่งประเภทของหนังสือการ์ตูนเล่มละบาท ซึ่งแบ่งตามแนวเรื่องที่เขียนเป็น 3 ประเภท คือ

1. เรื่องผจญภัย อิงประวัติศาสตร์สงคราม
2. เรื่องอาชญากรรม เรื่องผี
3. เรื่องเกี่ยวกับชีวิตและความรัก

บุษบา ชูคำ (2550, หน้า 32) ได้แบ่งประเภทของการ์ตูนได้ดังต่อไปนี้ คือ การ์ตูนที่ให้ความสนุกสนาน ล้อเลียน การ์ตูนที่เขียน เพื่อประกอบภาพการ์ตูนภาพยนตร์และการ์ตูนให้เขียนเป็นเรื่องราว

วิมรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554, หน้า 139) สรุปว่าการ์ตูนสามารถแยกประเภทตามลักษณะรูปร่าง ลักษณะรูปแบบ และแบ่งตามชนิดของการแสดงได้ดังนี้

แบ่งตามลักษณะรูปแบบ

1. รูปแบบเพื่อความบันเทิงทั่วไป เช่น เรื่องตลกขบขัน เรื่องผจญภัย เรื่องอิงวิทยาศาสตร์ เรื่องนักศึกษา เรื่องภายในครอบครัว เป็นต้น

2. รูปแบบเพื่อคุณค่าทางการศึกษา เช่น เรื่องเกี่ยวกับการเมือง วรรณคดี ประวัติบุคคลสำคัญวิชาการ อุตสาหกรรม ประวัติศาสตร์ และศาสนา เป็นต้น

แบ่งตามชนิดของการแสดง

1. การ์ตูนการเมือง ใช้ล้อเลียนนักการเมืองหรือเหตุการณ์ของบ้านเมือง
2. การ์ตูนประกอบเรื่อง เป็นการอธิบายหรือการเล่าเรื่องโดยตัวการ์ตูนสนทนากัน
3. การ์ตูนสั้นเป็นตอนๆ เป็นการสนทนา ตอบคำถามสั้น ๆ
4. การ์ตูนข้ามขั้นรูปเดี่ยวจบ ซึ่งจะเป็นการ์ตูนเจียบหรือมีคำพูดประกอบก็ได้
5. การ์ตูนข้ามขั้นหลายช่องจบในหน้าเดียว หมายถึง การ์ตูนที่อยู่ในกรอบ และลำดับกรอบจากกรอบที่ 1 ถึงกรอบสุดท้าย อยู่ในหน้าเดียวกันและจบในหน้าเดียวกัน
6. การ์ตูนเรื่องยาว เป็นการ์ตูนที่ทำเป็นหนังสือเรื่องยาวเป็นเล่ม มีการดำเนินเรื่องอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
7. การ์ตูนโฆษณา เป็นการ์ตูนที่ใช้โฆษณาสินค้าหรือโฆษณาชวนเชื่อเพื่อให้ผู้อ่านสนใจ
8. การ์ตูนเคลื่อนไหว การ์ตูนภาพยนตร์
9. การ์ตูนล้อเลียนบุคคล

10. การ์ตูนประกอบการศึกษา เป็นการ์ตูนที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น โดยอาศัยการดำเนินเรื่อง หรือการอธิบายโดยบทสนทนา

11. การ์ตูนโทรทัศน์

12. การ์ตูนแบบ (Paattern) ใช้ในการเป็นต้นแบบเพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์อื่น ๆ เช่น ลอกให้เรียนระบายสี

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปประเภทของการ์ตูน ได้ 2 ประเภทคือ

1. การ์ตูนที่มีรูปแบบเพื่อความบันเทิงทั่วไป เช่น เรื่องตลกขบขัน เรื่อง ผจญภัย เรื่องอิงวิทยาศาสตร์ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตและความรัก เป็นต้น

2. การ์ตูนที่มีรูปแบบเพื่อคุณค่าทางการศึกษา เช่น เรื่องเกี่ยวกับการเมือง วรรณคดี ประวัติบุคคลสำคัญ วิทยาการ และอุตสาหกรรม ประวัติศาสตร์ และศาสนา เป็นต้น

3.4 องค์ประกอบของบทเรียนการ์ตูน

วิรัตน์ คำศรีจันทร์ (2544, หน้า 93-103) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของบทเรียนการ์ตูน ดังนี้

1. ปกของเล่มหรือปกหนังสือเป็นส่วนประกอบแรกที่ผู้อ่าน สัมผัสหรือหยิบหนังสือ จะหมายรวมถึงปกหนังสือ สันปก และปกหลัง มีข้อความประกอบด้วย ชื่อหนังสือ ประเภทหนังสือ ชื่อหน่วยงาน เจ้าของผู้จัดพิมพ์ ตราสัญลักษณ์ ชื่อผู้เขียนแปล

2. ส่วนหน้าหรือส่วนนำปก เป็นส่วนที่อยู่ก่อนเนื้อหา ในบางครั้งเลขหน้าอาจใส่วงเล็บหรืออักษร ก , ข , ค , ง เพื่อให้ดูแตกต่าง ส่วนของหนังสือจะประกอบด้วย หน้าชื่อเรื่อง หน้ารูปภาพ หน้าปก หน้าลิขสิทธิ์ หน้าคำอุทิศหน้าคำนำ หน้าขอบคุณ สารบัญ หนังสือแต่ละเล่มอาจมีครบทุก หน้าหรือไม่ แล้วแต่จุดประสงค์ของผู้ทำ

3. ส่วนเนื้อหาเป็นส่วนที่มีความหมายสำคัญที่สุดของบทเรียน ซึ่งจะแบ่งเป็นตอน ๆ ให้สอดคล้องกับสารบัญและเลขหน้าเพื่อความสะดวกในการค้นหา หากผู้เขียนมีความชำนาญในด้าน ภาษาสื่อความหมายชัดเจน ตรงตามกลุ่มเป้าหมายผู้อ่านย่อมได้รับประโยชน์สูงสุด

4. ส่วนหลังหรืออ้างอิง เป็นส่วนประกอบเพิ่มเติมของบทเรียน เช่น ภาคผนวก

5. ส่วนประกอบตอนท้าย มักจะมีหน้ากิจกรรม เป็นหน้าที่บรรจุข้อเสนอแนะในการทำ กิจกรรมต่าง ๆ เป็นการทบทวนและเสริมความเข้าใจในเรื่องให้แน่นแฟ้นขึ้น และมีคำอภิธานศัพท์ เป็นหน้าที่อธิบายความหมายของศัพท์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง คำศัพท์ที่นำมาอธิบาย เรียงตามลำดับตัวอักษร หน้านี้อาจไม่จำเป็นต้องมีในหนังสือทุกเล่ม

สมศักดิ์ ศรีมานิช (2544, หน้า 39-53) กล่าวถึงลักษณะองค์ประกอบของบทเรียนการตูน ดังนี้

1. หน้าปกต้องแข็งแรง และทนทาน เพื่อเปิดอ่านได้เต็มที่และต้องสอดคล้องกับโครงเรื่องภายใน ตัวอักษรอ่านง่ายสีสันทนสวยงามและถูกต้อง ภาพสวยงามสอดคล้องกับชื่อเรื่องภายใน เพราะหน้าปกเป็นสิ่งที่ชักจูงใจให้หยิบมาดูเปรียบเสมือนกับคนหน้าตาสวย ใครก็ชอบ

2. เนื้อเรื่อง เป็นเรื่องที่ตรงกับความสนใจและความต้องการของเด็ก เป็นเรื่องที่สนุกชวนให้ติดตาม ไม่มีเรื่องโศกเศร้าจนเกินไป เป็นเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ มีตัวละครดำเนินเรื่องให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย สามารถศึกษาด้วยตนเอง สืบค้นหาคำตอบ และหาความรู้ได้อย่างชัดเจน

3. ส่วนประกอบตอนท้าย มีกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการฝึกทักษะและส่งเสริมความเข้าใจในเรื่องมากขึ้น มีอภิธานศัพท์ เป็นหน้าที่อธิบายความหมายของศัพท์ที่เข้าใจยากเรียงตามลำดับอักษร หนังสือบางเล่มไม่จำเป็นต้องมี

จากองค์ประกอบของการตูนที่กล่าวมาสรุปได้ว่า องค์ประกอบของบทเรียนการตูนประกอบด้วยปกที่มีสีสันทนสวยงาม มีภาพดึงดูดความสนใจ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ส่วนนำของบทเรียนเป็นส่วนที่อธิบายจุดประสงค์ของการเรียนรู้ และส่วนที่เป็นเนื้อหาจะเป็นเรื่องราวของเรื่องที่ตั้งขึ้น และตอนท้ายของเล่มของบทเรียนการตูนจะมีกิจกรรมให้ผู้เรียน ได้ทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียน และมีแบบทดสอบท้ายบทเรียนการตูน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้องค์ประกอบของบทเรียนการตูนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.5 หลักเกณฑ์การเลือกการตูนเพื่อการเรียนการสอน

ยุพิน พิพิธกุลและคณะ (2535, หน้า 302-306) กล่าวถึง การใช้การตูนประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยซึ่งอาจนำมาใช้ดังต่อไปนี้

1. การตูนที่เขียนเป็นภาพลายเส้น ครูควรจะค่อย ๆ เขียนภาพในขณะที่สอนไม่ควรเขียนจนจบแล้วจึงอธิบาย

2. การตูนที่เป็นภาพสำเร็จ (ภาพเดี่ยว)

3. การตูนที่เป็นภาพสำเร็จที่แต่งเป็นเรื่องราว

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554, หน้า 123) ได้ให้อธิบายหลักการเลือกการตูนในการนำไปประกอบการสอนดังนี้

1. เลือกการตูนที่เหมาะสมกับประสบการณ์ของผู้เรียน การตูนที่ใช้ประกอบการสอนจะต้องเป็นการตูนที่นักเรียนเข้าใจความหมายได้ ซึ่งต้องอยู่กับประสบการณ์เดิม การตูนที่เข้าใจ

ยากใช้กับเด็กเล็กไม่ค่อยได้ผล เพราะเด็กเล็กมีประสบการณ์น้อย ไม่รู้เรื่องจากการค้นคว้าของ Schafer พบว่าเด็กโดยเฉลี่ยสามารถแปลความหมายของภาพล้อสังคมและการเมืองได้เมื่ออายุ 13 ปี

2. เลือกการ์ตูนที่ออกแบบง่าย ๆ การ์ตูนคือภาพที่สมมุติขึ้น ควรเป็นภาพที่ทำให้เข้าใจง่าย เขียนให้มีลักษณะเฉพาะของตนหรือวัตถุนั้นจะทำให้จำได้ง่าย สามารถดูออกว่าเป็นอะไร เช่น ภาพวาด Uncle Sam ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ คือ เป็นคนแก่สวมหมวกทรงสูง กางเกงมีรอยประดูแล้วแปลความหมายได้ทันที เลยว่าเป็นใคร การเขียนการ์ตูนอาจจะเขียนเฉพาะเค้าหน้า หรือลักษณะรูปร่าง ใช้เส้นเพียงไม่กี่เส้นส่วนประกอบอื่น ก็มีบ้างไม่มากนัก แต่หลักสำคัญคือต้องให้มีลักษณะเฉพาะ เมื่อเห็นแล้วรู้เลยหรือว่าใครอีกอย่างหนึ่งที่ควรมีคือ คำอธิบายประกอบภาพนั้นอย่างสั้นๆ แต่การ์ตูนบางภาพไม่จำเป็นต้องมี ไม่จำเป็นต้องมีคำอธิบายภาพนั้นเป็นสื่อความคิดให้แก่ผู้ดูอยู่แล้ว

3. การ์ตูนที่มีสัญลักษณ์ให้ความหมายชัดเจน คนที่อ่านหนังสือพิมพ์เล่มย่อมจะคุ้นเคยกับสัญลักษณ์การ์ตูน มาตรฐานของประเทศหรือของพรรคการเมืองต่าง ๆ เช่นการ์ตูนที่เขียนรูปปลิงแซมย้อมหมายถึงประเทศอเมริกา รูปสุนัขดอกคอกคลุมด้วยธงชาติอังกฤษ หมายถึงประเทศอังกฤษ รูปช้างหมายถึง พรรครีพับริกัน รูปปลา หมายถึง พรรคดีโมแครต เป็นต้น

บุษบา ชูคำ (2550, หน้า 34) ได้กล่าวถึงการเลือกการ์ตูนประกอบกันสอนว่าการเขียนการ์ตูนประกอบการสอนต้องดูลักษณะของภาพว่าการ์ตูน ต้องมีขนาดที่เหมาะสม มีความชัดเจน ควรเป็นภาพสี ทำให้เกิดความสนใจในการเรียน และอาจผูกเรื่องราวให้ตลกขบขันและให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปหลักเกณฑ์การเลือกการ์ตูนมาใช้ประกอบการสอนได้ 4 ประการ คือ

1. เลือกการ์ตูนให้เหมาะสมกับวัยและธรรมชาติของผู้เรียน และเป็นตัวละครใกล้ตัว ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และได้ความรู้มากขึ้น

2. เลือกการ์ตูนที่เหมาะสมกับประสบการณ์ของผู้เรียน การ์ตูนที่ใช้ประกอบการสอนเป็นการ์ตูนที่นักเรียนเข้าใจความหมายได้ การ์ตูนที่เข้าใจยากใช้กับเด็กเล็กไม่ค่อยได้ผล

3. เลือกการ์ตูนที่เป็นตัวละครที่ออกแบบเข้าใจง่าย สามารถดูออกว่าเป็นอะไร มีขนาด และภาพสีสันที่สวยงาม เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

4. พิจารณาเลือกการ์ตูนจากคุณลักษณะประโยชน์ และข้อจำกัดให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนและผู้เรียนอย่างเหมาะสม

3.6 ลักษณะของบทเรียนการ์ตูนที่ดี

บทเรียนการ์ตูนเป็นสื่อที่ดีช่วยให้เด็กสนุกสนานเพลิดเพลิน สนใจในบทเรียนได้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ลักษณะของบทเรียนที่ดีตาม อเนก รัตนปิยะภรณ์ (2535, หน้า 37-40) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ปกสวยงาม ขนาดรูปเล่มได้สัดส่วน บทเรียนการ์ตูนจะต้องมีการออกแบบการเขียนภาพ การใช้สีและจัดองค์ประกอบภาพ คำบรรยาย และสนทนาของการ์ตูนเหมาะสมกลมกลืนกัน

2. เนื้อหาให้สิ่งที่ดึงดูดใจและความสนุกสนานเพลิดเพลิน สอดแทรกเนื้อหาความรู้ที่ถูกต้อง สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และความคิดสร้างสรรค์ เนื้อเรื่องมีภาพ ควรมีความสอดคล้องกับเรื่องราวต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ไม่เยิ่นเย้อ และพยายามยึดเยียดเนื้อหาวิชาการให้มาก ผู้อ่านอาจเกิดความเบื่อหน่าย

3. สำนวนภาษาที่สุภาพเข้าใจง่าย ควรคำนึงถึงความสามารถของนักเรียนวัยต่าง ๆ ในการอ่านและการเข้าใจความหมาย ควรใช้ภาษาที่สุภาพ เข้าใจง่าย ไม่หยาบคาย และไม่ควรรู้คำศัพท์สแลง เพราะนักเรียนจะจดจำคำสนทนาของการ์ตูน มาใช้สนทนา ตัวการ์ตูนในบทการ์ตูน ควรใช้ภาษาพูด นักเรียนเข้าใจง่ายกว่าภาษาเขียน จึงจะทำให้บทเรียนการ์ตูนมีความสนุกสนาน

4. การ์ตูนที่เป็นภาพวาดง่าย ๆ อาจมีสีสันสวยงาม หรือภาพลายเส้นขาวดำก็ได้ ภาพการ์ตูนมีลักษณะเดินในตัวเองอยู่แล้วมีหลายแบบหลายลักษณะ เช่นภาพล้อเลียน ภาพตลก เป็นต้น ภาพการ์ตูนในบทเรียนการ์ตูนหนึ่งหน้าอาจจะมีภาพได้หลายภาพ ภาพแต่ละภาพจะมีกรอบภาพ ถ้าผู้อ่านเป็นนักเรียน 6-7 ปี ในหนึ่งหน้ามีประมาณ 1-3 กรอบ แต่ถ้าเป็นนักเรียนอายุ 8-12 ปี ภาพการ์ตูนในหนึ่งหน้าจะมีได้ตั้งแต่ 1-9 กรอบ การจัดกรอบภาพการ์ตูนในหนึ่งหน้า ออกเป็น หลายๆ กรอบภาพจะช่วยให้การดำเนินเรื่องเป็นไปได้ดี และสามารถลงคำสนทนาของการ์ตูนในแต่ละกรอบลงได้ การจัดเรียงกรอบภาพในบทเรียนการ์ตูน หนึ่งหน้าควรจะเริ่มซ้ายไปขวา หรือจากบนลงล่าง

ลักษณะของบทเรียนที่ดีที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ลักษณะของบทเรียนการ์ตูน หมายถึง การออกแบบรูปเล่มภาพ การใช้สี การจัดองค์ประกอบภาพ ให้สนุกสนานเพลิดเพลิน สอดแทรกเนื้อหาความรู้ที่ถูกต้อง การดำเนินเรื่องราวไม่เยิ่นเย้อ ไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย สำนวนภาษาเข้าใจง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และมีกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้ทำเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความสนุกสนานและไม่เบื่อหน่าย

3.7 ขั้นตอนการเขียนการ์ตูนประกอบการเรียนการสอน

สังเขต นาคไพจิตร (2540, หน้า 76-76) ได้อธิบายหลักการเขียนการ์ตูนสำหรับประกอบการเรียนการสอนไว้ว่า ขั้นตอนการเขียนการ์ตูนเรื่อง เมื่อเราสามารถกำหนดเรื่องจะเขียนแล้วจะต้องดำเนินงานเป็นขั้นตอนดังนี้

1. วางเค้าโครงเรื่องราวให้สนุกและเข้าใจเอาไว้ล่วงหน้า
2. แบ่งสาระสำคัญของเรื่องออกเป็นเฟรมหรือส่วนย่อย ๆ ติดต่อกันตลอดเรื่อง
3. พิจารณาเพิ่มเติมหรือตัดทอนสาระสำคัญให้เหลือส่วนที่จำเป็นจริง ๆ
4. เขียนภาพคร่าว ๆ เป็นเรื่องราวติดต่อกันตามสาระสำคัญหรือส่วนย่อยที่แบ่งไว้
5. ลงมือเขียนหนังสือการ์ตูน โดยถือหลักการต่อไปนี้

5.1 ภาพทุกภาพต้องแสดงท่าทางให้สื่อความหมายตามท้องเรื่อง

5.2 ต้องเป็นภาพที่ง่าย ๆ ไม่แสดงรายละเอียดมากนัก เน้นเฉพาะส่วนที่จำเป็น

5.3 แต่ละภาพต้องมีจุดมุ่งหมายเดียว

5.4 ใช้คำบรรยายหรือภาษาประกอบที่กะทัดรัด แต่มีความหมายสมบูรณ์

5.5 ไม่ควรมีการพูดโต้ตอบกันในภาพเดียว และตั้งคำถามให้ดูสับสน

5.6 ให้การเคลื่อนไหวของตัวละครในมุมมองต่าง ๆ เพื่อเป็นการเร้าใจผู้ดูให้สนใจยิ่งขึ้น เช่นกันย่อส่วนขยายส่วน ภาพด้านหน้า ด้านข้าง ด้านหลัง สลับเปลี่ยนกันไป

5.7 แต่ละภาพต้องมีขนาดพอเหมาะ สามารถเขียนคำบรรยายด้วยตัวหนังสือขนาดพอเหมาะกับความกว้างของผู้ดู

5.8 ถ้าเป็นหนังสือสำหรับเด็กประถมศึกษา ควรมีหลายเลขลำดับภาพเพื่อช่วยในการอ่านเรื่องราวได้ตามลำดับ

5.9 ถ้าเป็นตำราเรียน ควรมีข้อเสนอแนะนำวิธีการเรียน จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ มีการทำแบบฝึกหัดทุกครั้งที่ทำให้ความรู้ใหม่

5.10 ถ้ามีหลายภาพในหนึ่งหน้ากระดาษ ควรพิจารณาลำดับภาพให้สอดคล้องกับหลักการอ่านการเขียน ที่เด็กต้องกวาดสายตาหรือเขียนจากซ้ายไปขวามือ เขียนการ์ตูนให้มีคุณค่า

จากขั้นตอนการเขียนการ์ตูนประกอบการเรียนที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ขั้นตอนการเขียนการ์ตูนประกอบการเรียนการสอน หมายถึงการวางเค้าโครงเรื่องราว การแบ่งเนื้อหาสาระสำคัญ เพื่อให้เรื่องต่อเนื่องสนุกสนาน ให้ผู้อ่านเข้าใจ ภาพที่วาดจะต้องไม่มีรายละเอียดมากนักเพื่อดึงดูดความ

สนใจของผู้เรียน และการเขียนบรรยายภาพต้องใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย กระทัดรัด ไม่เยิ่นเย้อแต่มีความหมายสมบูรณ์

3.8 ขั้นตอนการสร้างบทเรียนการ์ตูน

เจือจันทร์ กัลยา (2533, หน้า 42) ได้อธิบายขั้นตอนการสร้างบทเรียนการ์ตูนประกอบการเรียนการสอน ดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดที่เกี่ยวกับหลักการ วิธีการสร้างบทเรียนการ์ตูน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาและสร้างบทเรียน

2. ศึกษารายละเอียด คู่มือครู แบบเรียน เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาของบทเรียน และกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการ

3. แบ่งเนื้อหาที่จะสอนออกเป็นตอนย่อย ๆ แล้วกำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

4. เขียนรายละเอียดตามเค้าโครงในข้อที่ 3 โดยแบ่งเนื้อหาแต่ละตอนออกเป็นหน่วยเรียกว่ากรอบตามลำดับจากง่ายไปหายาก กำหนดเนื้อหาของแต่ละกรอบ ตั้งแต่กรอบเริ่มต้นจนถึงรอบสุดท้าย ให้ตรงตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้แล้วสร้างเป็นบทเรียนสำเร็จรูป

5. นำบทเรียนสำเร็จรูปมาแปลงเป็นบทเรียนการ์ตูน ที่ผูกเป็นเนื้อเรื่องติดต่อกัน โดยวางโครงเรื่องเป็นเรื่องราวตามเนื้อหาย่อย ๆ ที่แบ่งเอาไว้ จากนั้นจึงดำเนินการเขียนภาพการ์ตูน

วิรัตน์ คำศรีจันทร์ (2544, หน้า 41-43) ได้กล่าวเกี่ยวกับการสร้างบทเรียนการ์ตูนดังนี้

1. นำเนื้อหาในแต่ละหน่วย มาทำเป็นเรื่องย่อย ๆ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้แต่ละในหน่วยต่าง ๆ

2. นำเนื้อหาที่จัดทำเป็นเรื่องย่อยในแต่ละหน่วยมาเขียนเป็นบทเรียนการ์ตูนแล้วจัดแบ่งเป็นกรอบ สำหรับเขียนภาพการ์ตูน

3. ออกแบบและสร้างบทเรียนการ์ตูนตามเนื้อหาที่จัดแบ่งไว้

จากขั้นตอนการสร้างบทเรียนการ์ตูนที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างบทเรียนการ์ตูนจะต้องศึกษารายละเอียดที่เกี่ยวกับวิธีการสร้างบทเรียน คู่มือครู แบบเรียน ขอบเขตเนื้อหา เพื่อกำหนดได้ให้ตรงกับจุดประสงค์ การนำเนื้อหาที่จัดทำเขียนเป็นบทเรียนการ์ตูนแล้วจัดแบ่งเป็นกรอบสำหรับเขียนภาพการ์ตูน โดยมีตัวการ์ตูนเป็นตัวดำเนินเรื่องการสนทนา จากนั้นออกแบบและสร้างบทเรียนการ์ตูนตามเนื้อหาที่จัดแบ่งไว้

3.9 ประโยชน์ของการโต้ตอบกันในการเรียนการสอน

บุษบา ชูคำ (2550, หน้า 34) กล่าวว่า ประโยชน์ของการโต้ตอบกันคือทำให้นักเรียนเกิดความสนใจกระตือรือร้นในการเรียน ผ่อนคลายความเครียด ทำให้เกิดความสนุกสนาน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยัง ทำให้นักเรียนอ่านได้ง่ายขึ้น ซึ่งสามารถส่งผลให้ผลการเรียนผลนักเรียนสูงขึ้น

ปิยธิดา สังฆะโณ (2550, หน้า 32) กล่าวว่า การโต้ตอบสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการโต้ตอบสามารถทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็วยิ่งขึ้น เพราะการโต้ตอบช่วยสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ช่วยทำให้บทเรียนน่าสนใจและผู้เรียนเรียนด้วยความไม่เบื่อหน่าย เกิดความรู้สึกสนุกสนาน มีชีวิตชีวา ซึ่งใช้ได้กับการเรียนการสอนทุกกลุ่มวิชา ทุกกลุ่มประสบการณ์ ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการเรียนสูงขึ้น

เจริญสุข คงชาติ (2552, หน้า 20) กล่าวถึงประโยชน์ของการโต้ตอบในการเรียนการสอน ดังนี้

1. สร้างบทเรียนให้มีความสนใจมากขึ้น
2. นำเสนอการโต้ตอบซึ่งนำไปสู่ความเข้าใจบทเรียนมากขึ้น
3. ทำให้บทเรียนสนุกสนานและน่าติดตาม
4. สร้างภาพจำลองและสื่อความหมายแปลกใหม่
5. ช่วยพัฒนาด้านการอ่านเป็นขั้นตอนโยงกรอบความรู้ได้ดี

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554, หน้า 124) กล่าวถึงประโยชน์ของการโต้ตอบในการเรียนการสอน ดังนี้

1. กระตุ้นหรือเร้าใจ ให้อยากเรียน เป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียน
2. ใช้สำหรับอธิบายให้เกิดความเข้าใจ เช่น ในวิชาพลศึกษาเราอาจเขียนการโต้ตอบเพื่อช่วยอธิบายความหมายของคำหรือประโยคต่าง ๆ ได้
3. ใช้เป็นกิจกรรมของนักเรียน เช่น อาจให้เด็กวาดการโต้ตอบเพื่อแสดงความเข้าใจของเด็ก เพื่อครูจะได้ดูว่านักเรียนเข้าใจเรื่องที่สอนไปมากน้อยแค่ไหน และเพื่อเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เราอาจให้เด็กเขียนการโต้ตอบประกอบการโฆษณาหรือแสดงความคิดเห็นอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ ครูจะเขียนการโต้ตอบประกอบการสอนได้โดยไม่ยากนักเพราะการโต้ตอบไม่ต้องการความสมบูรณ์แบบ ต้องการแต่ลักษณะหยาบ ๆ ที่ดูให้ออกว่าเป็นรูปอะไรเท่านั้นและในการเขียนการโต้ตอบนั้นครูควรคำนึงถึงลักษณะทางจิตวิทยาของเด็กด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปประโยชน์ของการเรียนรู้ประกอบการเรียนการสอนได้ 5 ประการ คือ

1. กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในบทเรียนมากขึ้น และทำให้ไม่เบื่อหน่าย
2. การเรียนรู้ทำให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น สื่อความหมายให้เข้าใจได้เร็วขึ้น
3. ทำให้บทเรียนสนุกสนานและช่วยให้ผ่อนคลายความเครียด
4. ฝึกการอ่านได้ดี ทำให้ผู้เรียนสนใจในการอ่านมากขึ้น

3.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนการเรียนรู้

3.10.1 งานวิจัยในประเทศ

จุฬารวรรณ แสงศิริ (2547, หน้า 86-87) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการเรียนรู้เรื่องการแก้โจทย์คณิตศาสตร์มัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการเรียนรู้เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.44/75.24 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.68 นักเรียนมีความสามารถในการแก้โจทย์คณิตศาสตร์เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 68.00 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

คมสันต์ โฉมยงค์ (2552, หน้า 151) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดอย่างมีเหตุผลและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องชุมชนของเรา ระหว่างการใช้บทเรียนการเรียนรู้ประกอบการจัดกิจกรรมแบบ 4 MET การจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD และการจัดกิจกรรมแบบปกติ พบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการเรียนรู้ประกอบการจัดกิจกรรม 4 MET การจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD และการจัดกิจกรรมแบบปกติเรื่อง เรื่องชุมชนของเรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6017 0.6472 และ 0.5729 คิดเป็นร้อยละ 60.17 64.72 และ 57.29 ตามลำดับ หมายความว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน 3. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนการเรียนรู้ประกอบการเรียนรู้ต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความมั่นใจในตนเองไม่แตกต่างกัน แต่มีการคิดอย่างมีเหตุผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนการเรียนรู้ประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนการเรียนรู้ประกอบการจัดกิจกรรมแบบ 4 MET

อภัญญา หารสูงเนิน(2554, หน้า 160-162) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนการ์ตูนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องบทบาทพลเมืองดี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนการ์ตูนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องบทบาทพลเมืองดี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 83/82.17 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

โรบินสัน (2002, หน้า 29) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อให้เข้าใจการสร้างการ์ตูนเดี่ยวขนาดใหญ่ โครงการนี้ศึกษาการ์ตูนตลกในหนังสือพิมพ์และบทบาทของการ์ตูนในฐานะที่เป็นเสียงของมนุษยธรรมที่มีพลังและเป็นเอกภาพ ปรากฏว่า การ์ตูนเหล่านี้เป็นฉากที่มีชีวิตเกี่ยวกับประสบการณ์ของคนอเมริกัน ซึ่งเติบโตขึ้นและเปลี่ยนไปเหมือนชีวิตตนเอง เป็นการเล่าเรื่องด้วยภาพเกี่ยวกับชีวิตและยุคสมัยของคนเราต้องการจะต้องแสดงออกมาให้เห็นสำหรับนักเขียนการ์ตูนสร้างชุดการ์ตูนเดี่ยวขนาดใหญ่เป็นแบบฉบับดั้งเดิม

คาราบาโล (2004, หน้า 393) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้หนังสือการ์ตูนเป็นสื่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ปัญหาด้านทักษะการขาดแคลนวัสดุฝึกทักษะการอ่านอย่างเพียงพอ สำหรับนักเรียนที่มีการพัฒนาทักษะการอ่านได้ช้าโดยการออกแบบให้ใช้วิธีการวิจัยแบบกึ่งทดลอง ซึ่งจะทำให้การทดสอบวิธีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อ 2 ชนิดคือ หนังสือการ์ตูนและเรื่องราวจากตำราเรียน สื่อทั้ง 2 ชนิด ได้ถูกนำมาใช้ร่วมกันเพื่อฝึกทักษะด้านการอ่านจากนั้นมีการทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน 2 ครั้ง โดยในการทดสอบผลจากการสื่อแต่ละครั้งมารวบรวมข้อมูลไปพร้อม ๆ กัน กลุ่มตัวอย่างสำหรับงานวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนเกรด 5 ของโรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่ง จำนวน 27 คน โดยแยกนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม และมีลักษณะคล้ายคลึงกันที่มีพัฒนาทักษะการอ่าน 2 ครั้ง ในช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกัน 1 สัปดาห์และกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มได้รับการทดลองด้วยการอ่านสื่อทั้ง 2 ชนิด ในวันเดียวกัน ด้วยผลการวิจัยพบว่า ในการทดลองการใช้การ์ตูนเป็นสื่อในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะด้านการอ่านในระดับพื้นฐานได้ดีที่สุด และจากการวิเคราะห์ค่าสถิติโดยใช้ค่า t พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างประสิทธิภาพของการใช้สื่อทั้ง 2 ชนิด

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นจเห็นได้ว่า บทเรียนการ์ตูนเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนได้อย่างดี สามารถเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรมในลักษณะของ

รูปภาพได้ดีกว่าสิ่งที่เป็นนามธรรม บทเรียนการ์ตูนยังทำให้เกิดการเรียนรู้สนุกสนาน น่าติดตาม ช่วยผ่อนคลายความเครียด ทำให้นักเรียนสนใจการอ่านและมีทักษะการอ่านเพิ่มสูงขึ้น

4. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

4.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งได้ให้ความหมายต่าง ๆ กัน ดังนี้

ทิตนา แชมมณี (2547, หน้า 98-106) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือคือ การเรียนรู้กลุ่มย่อยโดยสมาชิกกลุ่มย่อย โดยแบ่งสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คนช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม

ประภัสสร หวังดี (2548, หน้า 23) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือหมายถึง การที่ครูจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนให้เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 4 คน แบ่งนักเรียนที่มีความแตกต่างกันในด้านความสามารถแล้วกำหนดกระบวนการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม มีการตรวจสอบผลงาน มีการทดสอบหาคะแนนเฉลี่ยรายกลุ่ม เพื่อแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม นักเรียนกลุ่มใดได้คะแนนสูงสุด จะได้รับรางวัล

นิคิล ไชยช่วย (2549, หน้า 19-20) กล่าวว่า การสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้ ก็คือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มาทำงานร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน มีความรับผิดชอบร่วมกัน และถือว่าความสำเร็จของแต่ละบุคคล คือความสำเร็จของกลุ่ม

ธีรวรรณ โคษา (2550, หน้า 14) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือหมายถึง การทำงานร่วมกัน ของนักเรียนที่อาศัยข้อตกลงหรือเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ครูกำหนดให้แล้วลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือสนับสนุนกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, หน้า 121) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบมีส่วนร่วมสร้างความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจ รับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนให้ทำงานกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้

อุไรรัตน์ ฐระสุข (2550, หน้า 23) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการสอนที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม และแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเพื่อเป้าหมายของกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มจะมีปฏิสัมพันธ์ ส่งเสริมความรับผิดชอบร่วมกันทั้งตนเองและส่วนรวม มีการฝึกฝนและใช้ทักษะการทำงานกลุ่มร่วมกัน ผลงานกลุ่มขึ้นอยู่กับผลงานของสมาชิกแต่ละคน

ราชบัณฑิตยสถาน (2551, หน้า 27) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ วิธีสอนแบบโดยให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แบบละความสามารรถ โดยสมาชิกในกลุ่มให้กำลังใจและช่วยเหลือกันในการทำงานมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทำให้ทุกคนในกลุ่มตามจุดประสงค์ในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการแข่งขันกับตนเองและกลุ่มอื่นอย่างสร้างสรรค์

ทัศนีย์ บุตรอมตม (2552, หน้า 13) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการสอนที่แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนความรู้ช่วยเหลือและรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและสมาชิกในกลุ่ม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

เจริญขวัญ นำพา (2554, หน้า 43) ได้กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ละความสามารรถเก่ง ปานกลางและอ่อน สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม เกิดการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้และด้านจิตใจ

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้ และทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน คือ นักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน สมาชิกในกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

4.2 เทคนิควิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักการศึกษา พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้หลากหลาย ดังนี้

ทิตนา แชมมณี (2547, หน้า 202-206) กล่าวว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบ จะมีวิธีการดำเนินหลัก ๆ ซึ่งได้แก่การจัดการกลุ่มการศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัลแตกต่างกันออกไป เพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะ แต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ต่างก็ใช้หลักการเดียวกัน คือหลักการ

เรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการและวัตถุประสงค์มุ่งตรงไปในทิศทางเดียวกัน คือเพื่อช่วยผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุด โดยอาศัยการร่วมมือกัน ช่วยเหลือกันและกัน แลกเปลี่ยนความรู้ ระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูปแบบจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระ วิธีการเสริมแรงและการให้รางวัลเป็นสำคัญ ได้สรุปกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบแต่รูปแบบ ซึ่งได้รับความนิยมมากดังนี้

1. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw)

1.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)

1.2 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาสาระ คนละ 1 ส่วน (เปรียบเสมือนได้ชิ้นส่วนของการตัดต่อคนละ 1 ชิ้น) และหาคำตอบในประเด็นปัญหาที่ผู้สอนมอบหมายให้

1.3 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราแยกย้ายไปรวมกับสมาชิกกลุ่มอื่นซึ่งได้รับเนื้อหาเดียวกันตั้งเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group) ขึ้นมาแยกย้ายไปรวมกับสมาชิกอื่นซึ่งได้รับเนื้อหาเดียวกัน และร่วมกันอภิปรายหาคำตอบและประเด็นปัญหาที่ผู้สอนมอบหมายให้

1.4 สมาชิกกลุ่มเชี่ยวชาญกลับสู่บ้านของเรา แต่ละคนช่วยสอนเพื่อนในกลุ่มให้เข้าใจในสาระที่ตนได้ศึกษากับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เช่นนี้สมาชิกทุกคนก็ได้เรียนรู้ภาพรวมของสาระทั้งหมด

1.5 ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบ แต่ละคนจะได้รับคะแนนเป็นรายบุคคลและนำคะแนนของทุกคนในกลุ่มบ้านของเรามารวมกัน หรือหาค่าเฉลี่ย เป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้รับคะแนนสูงสุดได้รางวัล

2. กระบวนการเรียนการสอนของแบบ เอส.ที.เอ.ดี. (STAD)

คำว่า STAD เป็นตัวย่อมาจาก Student Teams-Achievement Divison กระบวนการดำเนินการดังนี้

2.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ เก่ง กลาง อ่อน กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่ากลุ่มบ้านของเรา (Home Group)

2.2 สมาชิกบ้านของเรา ได้รับเนื้อหาสาระ และศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน เนื้อหาสาระอาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจต้องทำแบบทดสอบ ในแต่ละตอนและเก็บคะแนนของตนไว้

2.3 ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอด และนำคะแนนของตนไปหาคะแนนพัฒนาการ (Improvement Score) ซึ่งหาได้ดังนี้

คะแนนพื้นฐาน : ได้จากค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อยหลายๆ ครั้งที่ผู้เรียนแต่ละคนทำได้

คะแนนพื้นฐาน : ได้จากคะแนนการสอบครั้งสุดท้ายลบคะแนนพื้นฐาน

คะแนนพัฒนาการ : ถ้าคะแนนที่ได้คือ

11 ขึ้นไป คะแนนพัฒนาการ เท่ากับ 0

-1 ถึง 10 คะแนนพัฒนาการ เท่ากับ 10

+ 1 ถึง 10 คะแนนพัฒนาการ เท่ากับ 20

+11 ขึ้นไป คะแนนพัฒนาการ เท่ากับ 30

2.4 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา นำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่มใดก็ได้คะแนนพัฒนาการสูงสุดกลุ่มนั้นได้รับรางวัล

3. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ที.เอ.ไอ (T.A.I)

คำว่า T.A.I ย่อมาจาก Team – Assisted Individualization ซึ่งมีกระบวนการดังนี้

3.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ เก่ง กลาง อ่อน กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่ากลุ่มบ้านของเรา (Home Group)

3.2 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราได้รับเนื้อหาสาระ และศึกษาสาระนั้นร่วมกัน

3.3 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราจับคู่ทำแบบฝึกหัด

3.3.1 ถ้าใครทำแบบฝึกหัดได้ร้อยละ 75 ขึ้นไปให้ไปรับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้ายได้

3.3.2 ถ้ายังทำแบบฝึกหัดได้ไม่ถึงร้อยละ 75 ให้ทำแบบฝึกหัดซ่อมจนกระทั่งทำได้แล้วจึงไปรับการทดสอบครั้งสุดท้าย

3.4 สมาชิกกลุ่มบ้านของเราแต่ละคนนำคะแนนทดสอบรวบยอดมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่มใดได้กลุ่มสูงสุดกลุ่มนั้นได้รับรางวัล

4. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ที.จี.ที (T.G.T.)

ตัวย่อ T.G.T. มาจาก Team Games Toummament ซึ่งมีกระบวนการดังนี้

4.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ เก่ง กลาง อ่อน กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่ากลุ่มบ้านของเรา

4.2 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน

4.3 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราแยกย้ายกันเป็นตัวแทนกลุ่มไปแข่งขันกับกลุ่มอื่น โดยจัดกลุ่มแข่งขันตามความสามารถ คือ คนเก่งในกลุ่มบ้านของเราแต่ละกลุ่มไปรวมกัน คนอ่อนแต่ละก็ไปรวมกับคนอ่อนของกลุ่มอื่น กลุ่มใหม่ที่รวมกันนี้ เรียกว่า กลุ่มแข่งขัน กำหนดให้มีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน

4.4 สมาชิกกลุ่มการแข่งขันเริ่มการแข่งขันดังนี้

4.4.1 แข่งขันการตอบคำถาม 5- 10 คำถาม

4.4.2 สมาชิกคนแรกจับคำถามขึ้นมา 1 คำถาม และอ่านคำถามให้กลุ่ม

ฟัง

4.4.3 ให้สมาชิกที่อยู่ซ้ายมือของผู้อ่านคำถามคนแรกตอบคำถามก่อน
ต่อไปนี่จึงให้คนถัดไปตอบจนครบ

4.4.4 ผู้อ่านคำถามเปิดคำถามแล้วอ่านเฉลยคำตอบที่ถูกให้กลุ่มฟัง

4.4.5 ให้คะแนนคำตอบดังนี้

1. ผู้ตอบถูกเป็นคนแรกได้ 2 คะแนน

2. ผู้ตอบถูกเป็นคนต่อไปได้ 1 คะแนน ผู้ตอบผิดได้ 0 คะแนน

4.4.6 ทุกคะแนนรวมของตนเอง

ผู้ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 1 ได้คะแนนโบนัส 10 คะแนน

ผู้ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 2 ได้คะแนนโบนัส 8 คะแนน

ผู้ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 3 ได้คะแนนโบนัส 5 คะแนน

ผู้ได้คะแนนสูงสุดอันดับ 4 ได้คะแนนโบนัส 4 คะแนน

4.5 เมื่อแข่งขันเสร็จแล้วสมาชิกกลุ่มกลับไปกลุ่มบ้านของเราแล้วนำคะแนนของแต่ละคน ไปรวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

5. กระบวนการเรียนการสอนแบบ แอล.ที (L.T.)

L.T. มาจากคำว่า Learning Together ซึ่งมีกระบวนการง่ายไม่ซับซ้อน ดังนี้

5.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ เก่ง-กลาง-อ่อน กลุ่มละ 4 คน

5.2 กลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน ศึกษาเนื้อหาร่วมกันโดยกำหนดให้แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ช่วยกลุ่มในการเรียนรู้ตัวอย่างเช่น

สมาชิกคนที่ 1 : อ่านคำสั่ง

สมาชิกคนที่ 2 : หาคำตอบ

สมาชิกคนที่ 3 : หาคำตอบ

สมาชิกคนที่ 4 : ตรวจคำตอบ

5.3 กลุ่มสรุปคำตอบร่วมกันและส่งคำตอบนั้นเป็นผลงานกลุ่ม

5.4 ผลงานกลุ่มได้คะแนนเท่าไรสมาชิกทุกคนในกลุ่มนั้นจะได้คะแนนนั้นเท่ากัน

ทุกคน

6. กระบวนการเรียนการสอนแบบ จี.ไอ. (G.I.)

G.I. คือ Group Investigation รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยกันสืบข้อมูลมาใช้ในการเรียนรู้ร่วมกันโดยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

6.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มคละความสามารถ เก่ง-กลาง-อ่อน กลุ่มละ 4 คน

6.2 กลุ่มย่อยศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกันโดย

6.2.1 แบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ แล้วแบ่งกันไปศึกษาข้อมูลหรือ

คำตอบ

6.2.2 ในการเลือกเนื้อหาควรให้ผู้เรียนอ่อนเป็นผู้เลือกก่อน

6.3 สมาชิกแต่ละคนไปศึกษาหาข้อมูล/ คำตอบมาให้กลุ่มกลุ่มอภิปรายร่วมกัน และสรุปผลการศึกษา

6.4 กลุ่มเสนอผลงานของกลุ่มต่อชั้นเรียน

7. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ซี.ไป.อาร์.ซี (CIRC)

รูปแบบ CIRC หรือ Cooperrative integrated Reading And Composition เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะรูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียนการสอนอ่าน เพื่อความเข้าใจและการบูรณาการภาษากับการเรียนโดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

7.1 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่าน นักเรียนในแต่ละกลุ่มจับคู่ 2 คน หรือ 3 คน ทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกัน

7.2 ครูจัดทีมใหม่โดยให้นักเรียนแต่ละทีมจัดตามระดับความสามารถอย่างน้อย 2 ระดับ แต่ละทีมทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เขียนรายงาน แต่งความ ทำแบบฝึกหัด และแบบทดสอบต่าง ๆ และมีการให้คะแนนผลงานของแต่ละทีม ทีมใดได้คะแนนร้อยละ 90 ขึ้นไปจะได้รับประกาศนียบัตร ซุปเปอร์ทีม หากได้รับคะแนนตั้งแต่ 80-89 ก็ได้รับรางวัลรองลงมา

7.3 ครูพบกลุ่มการอ่านประมาณวันละ 20 นาที แจ้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน แนะนำคำศัพท์ใหม่ๆ ทบทวนศัพท์เก่า ต่อจากนั้นครูกำหนดและแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้วให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ เช่น อ่านเรื่องในใจ แล้วจับคู่ออกเสียง ให้เพื่อนฟังและ

ช่วยกันแก้จุดบกพร่องหรือครูอาจจะให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามเชิงวิเคราะห์ที่ตัวละคร วิเคราะห์ ปัญหาหรือทำนายว่าเรื่องจะเป็นอย่างไรต่อไป เป็นต้น

7.4 หลังจากกิจกรรมการอ่าน ครูนำการอภิปรายเรื่องที่อ่านโดยจะเน้นการฝึกทักษะต่าง ๆ ในการอ่านเช่น การจับประเด็นปัญหา การทายปัญหา เป็นต้น

7.5 นักเรียนรับการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนจะได้รับคะแนนเป็นทั้งรายบุคคลและทีม

7.6 นักเรียนได้รับการสอนและฝึกทักษะการอ่านสัปดาห์ละ 1 วัน เช่น ทักษะการจับใจความสำคัญทักษะการอ่านอ้างอิง ทักษะการใช้เหตุผล เป็นต้น

7.7 นักเรียนจะได้รับชุดการเรียนรู้การสอนเขียนซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อการเขียนได้ตามความสนใจนักเรียนช่วยกันวางแผนเขียนเรื่อง และช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องและในที่สุดตีพิมพ์ผลงานออกมา

7.8 นักเรียนได้รับการบ้านให้เลือกอ่านหนังสือที่สนใจและเขียนรายงานเรื่องที่อ่านเป็นรายบุคคล โดยให้ผู้ปกครองช่วยกันตรวจสอบพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนที่บ้าน โดยมีแบบฟอร์มการตรวจสอบให้

8. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบคอมเพล็กซ์ (Complex Instruction)

รูปแบบนี้พัฒนาขึ้นโดย เอลิซาเบธโคเฮน และคณะ เป็นรูปแบบที่คล้ายคลึงกับรูปแบบ จี.ไอ. เพียงแต่จะเน้นการสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มมากกว่าการทำงานรายบุคคล นอกจากนั้นงานที่ให้อยู่ยังมีลักษณะการประสานสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทักษะหลายประเภท และเน้นการให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยการจัดงานให้เหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของผู้เรียนแต่ละคน ดังนั้น ครูจึงจำเป็นต้องค้นหาความสามารถเฉพาะทางผู้เรียนที่อ่อน โคอเฮน เชื่อว่าหากผู้เรียนได้รับรู้ ว่าตัวเองถนัดในด้านใดจะช่วยให้มีแรงจูงใจในการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ด้วยรูปแบบนี้ ไม่มีการใช้กลไกของการให้รางวัลเนื่องจากเป็นรูปแบบที่ได้ออกแบบให้งานที่แต่ละคนทำสนองต่อความสนใจผู้เรียน และสามารถจูงใจผู้เรียนแต่ละคนอยู่แล้ว

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545, หน้า 176-193) เสนอเทคนิควิธีการเรียนแบบร่วมมือดังนี้

1. ปริศนาความคิด (Jigsaw) เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมความร่วมมือและการถ่ายทอดความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่ม

2. ปริศนาความคิด 2 (Jigsaw II) เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นจากเทคนิคเดิมโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมช่วยเหลือกันและพึ่งพาอาศัยกันในกลุ่มมากขึ้น

3. กลุ่มร่วมมือแบบแข่งขัน TGT (Team Gams Toummament) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนในจุดประสงค์ที่ต้องการให้กลุ่มผู้เรียนได้ศึกษาประเด็นหรือปัญหาที่มีคำตอบที่ถูกต้อง เช่น การคำนวณทางคณิตศาสตร์ การใช้ภาษาภูมิศาสตร์ และทักษะการใช้แผนที่ และความคิดรวบยอดทางวิทยาศาสตร์

4. กลุ่มผลสัมฤทธิ์เทคนิค STAD (Student Teams and Achievement Divisions) เทคนิคนี้พัฒนาเพิ่มเติมจากเทคนิค TGT แต่จะให้การทดสอบรายบุคคลแทนการแข่งขันกลุ่ม

5. กลุ่มร่วมมือช่วยเหลือ TAI (Team Assisted Individualization) กิจกรรมนี้เน้นการเรียนของผู้เรียนแต่ละบุคคลมากกว่าการเรียนรู้ในลักษณะกลุ่ม เหมาะสำหรับการสอนคณิตศาสตร์ การจัดกลุ่มผู้เรียนจะคล้ายกับเทคนิค STAD และ TGT แต่ในเทคนิคนี้ผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้และทำงานตามระดับความสามารถของตนเมื่อทำงานในส่วนของตนสำเร็จแล้วจึงจับคู่หรือเข้ากลุ่มทำงาน

6. กลุ่มสืบค้น GI (Group Investigation) เป็นเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่สำคัญอีกรูปแบบหนึ่งเป็นการจัดกลุ่มผู้เรียนเพื่อเตรียมการทำโครงการกลุ่มหรือทำงานที่ครอบคลุมหมายก่อนใช้เทคนิคนี้เหมาะสำหรับการสืบค้นความรู้หรือแก้ปัญหาเพื่อหาคำตอบในประเด็นหรือหัวข้อที่สนใจ

7. กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน LT (Learning Together) วิธีนี้เป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการสอนวิชาที่มีโจทย์การคำนวณ หรือการฝึกปฏิบัติการ

8. กลุ่มร่วมกันคิด (Numbered Heads Together) NHT เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ

9. กลุ่มร่วมมือ (Co-op Co-op) เป็นเทคนิคที่เน้นการร่วมกันทำงาน โดยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถและถนัดต่างกันได้แสดงบทบาทหน้าที่ที่ถนัดได้เต็มที่ ผู้เรียนเก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนที่อ่อน เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการคิดระดับสูงทั้งการวิเคราะห์และสังเคราะห์ และเป็นวิธีที่สามารถนำไปใช้สอนในวิชาใดก็ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปเทคนิควิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD (Student Teams-and Achievement Divisions) เป็นการจัดสมาชิกกลุ่มละ 4-5 คน แบบผลความสามารถ โดยมีนักเรียน เก่ง กลาง อ่อน คละกันในกลุ่ม โดยครูจะทำการนำเสนอบทเรียนให้นักเรียนทั้งชั้นก่อน และให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันอ่านบทเรียน ทำแบบฝึกหัด และทำแบบทดสอบประจำบทเรียนประมาณ 15-20 นาที คะแนนที่ได้จากการทดสอบจะถูกแปลงเป็นคะแนนของแต่ละกลุ่ม และมีการให้รางวัล

4.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

บุญเมฆ ภมรสิงห์ (2545, หน้า 10) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1. บรรยากาศในการเรียนจะมีความเป็นกันเองมากขึ้น นักเรียนจะมีความรู้สึกปลอดภัย
2. สร้างความเชื่อมั่นให้กับนักเรียนเพราะสมาชิกทุกคนในกลุ่มรู้สึกว่าคุณมีความสำคัญต่อกลุ่ม ความเชื่อมั่นในตัวเองก็จะถูกกระตุ้นให้มีมากขึ้น และช่วยกันแก้ปัญหาค้นคว้าให้กับนักเรียนบางคน
3. ฝึกความมีระเบียบวินัยในตนเอง วินัยกับกระบวนการกลุ่มห้องเรียน และวินัยในโรงเรียน

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545, หน้า 46) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการสร้างความสัมพันธ์ และความสามัคคีระหว่างผู้เรียนในกลุ่ม ซึ่งสมาชิกในกลุ่มไม่ใหญ่เกินไปนัก และทำให้ผู้เรียนที่เรียนได้มีโอกาสช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนอ่อน จึงเป็นการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมด้านความมีน้ำใจ และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่กัน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ตลอดจนมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับ มีความร่วมมือกันในการทำงาน และความสำเร็จ เพราะความสำเร็จของกลุ่มถือเป็นเป้าหมายสำคัญนอกจากนั้นยังเป็นการฝึกทักษะทางสังคม และความเป็นประชาธิปไตยให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2545, หน้า 161) กล่าวถึงประโยชน์การเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาความคิด ความเชื่อมั่นของผู้เรียน
2. ช่วยส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันและทักษะทางด้านสังคม
3. ทำให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ที่หรือมุมมองกว้างขวาง
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง
5. ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
6. มีกิจกรรมหลากหลายสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

จอห์นสัน จอห์นสัน และโฮลลูเบค (ทึคินา แชมมณี, 2547, หน้า 101-102 อ้างอิงจาก Johnson; Johnson; & Holubec, 1994, หน้า 3-4) ได้กล่าวถึงผลดีของการเรียนแบบร่วมมือว่าการเรียนแบบร่วมมือส่งผลดีต่อผู้เรียนตรงกันในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น (Greater Efforts to Achieve) การเรียนแบบร่วมมือช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนพยายามที่จะเรียนให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีผลงานมากขึ้น การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น (Long-term Retention)

มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เหตุผลดีขึ้น และคิดอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น

2. มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น (More Positive Relationship among Students) การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น ใส่ใจในผู้อื่นมากขึ้น เห็นคุณค่าของความแตกต่าง ความหลากหลาย การประสานสัมพันธ์และการรวมกลุ่ม

3. มีสุขภาพจิตที่ดี (Greater Psychological Health) การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญกับความเครียดและความแปรผันต่าง ๆ จากการศึกษาข้างต้นสรุปประโยชน์ของการจัดการเรียนแบบร่วมมือ ได้ 6 ประการ ดังนี้

1. ส่งเสริมการทำงานกลุ่ม นักเรียนช่วยเหลือกันและกัน
2. ฝึกความสามัคคีและความรับผิดชอบ
3. ช่วยพัฒนาความคิดและความเชื่อมั่นของผู้เรียน
4. ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. มีกิจกรรมหลากหลายสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล
6. ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมด้านความมีน้ำใจ และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่กัน

4.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ชาติรี เกิดธรรม (2545, หน้า 15-18) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีขั้นตอนดังนี้

1. ครูนำเสนอเนื้อหาครูจะสอนเนื้อแก่นักเรียนทั้งชั้นโดยรวมก่อน อาจใช้อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ไปช่วยในการสอน เนื้อหาที่สอนจะเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่จะให้นักเรียนศึกษา

2. จัดกลุ่มควรประกอบด้วย 4-5 คน แบ่งกลุ่มตามความสามารถที่แตกต่างกัน หน้าที่ของกลุ่ม คือเตรียมสมาชิกเข้าทำการทดสอบแข่งขัน สมาชิกในกลุ่มจะอภิปราย ทำแบบฝึกหัด ถกเถียงปัญหาและทำความเข้าใจบทเรียน

3. ศึกษาความรู้ สมาชิกในกลุ่มช่วยกันศึกษาทบทวนเนื้อหาหรือหัวข้อที่ครูผู้สอนกำหนดให้โดยช่วยกันสรุปเนื้อหาทั้งหมด

4. ทดสอบ

4.1 ครูทำการทดสอบโดยแจกแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำพร้อม

อธิบายขั้นตอนการทำในลักษณะกลุ่มร่วมมือโดย

สมาชิกคนที่ 1	อ่านคำถามหรือโจทย์ที่กำหนดให้แก่สมาชิกในกลุ่มฟัง
สมาชิกคนที่ 2	วิเคราะห์หาคำถามคำตอบที่เหมาะสม
สมาชิกคนที่ 3	เขียนคำตอบ
สมาชิกคนที่ 4	ตรวจคำตอบ

4.2 ให้สมาชิกในกลุ่มหมุนเวียนทำหน้าที่ต่าง ๆ ในแต่ละข้อจนกว่าจะครบข้อคำถามที่กำหนดไว้พร้อมทั้งช่วยกันสรุปอีกครั้ง เพื่อทำความเข้าใจร่วมกันในกลุ่ม

4.3 ผู้เรียนที่อยู่กลุ่มเดียวกันทุกกลุ่ม แยกทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคล เพื่อทดสอบความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียน

5. ประเมินผลโดยตรวจสอบความถูกต้องของแบบทดสอบ พร้อมทั้งนำคะแนนของแต่ละกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม แยกทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคล

6. ให้รางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่าเกณฑ์ที่วางไว้ จะได้รับความชมเชย กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัล

การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ซึ่ง Robert Slavin (ทีศนา แชมมณี, 2547, หน้า 107-110 อ้างอิงจาก Robert Slavin 1994, หน้า 10-12) ได้พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่ง่ายที่สุดและใช้แพร่หลายที่สุด เหมาะสำหรับครูผู้สอนที่เลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน เรียนรู้ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ชี้นำเสนอบทเรียน (Class Presentations) ครูเป็นผู้สอนความรู้ให้นักเรียนทั้งชั้นก่อน โดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบในการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจเรียน

2. ชี้นำทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (Teams) แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกประมาณ 5 คน มีระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ คละกัน หน้าที่ที่สำคัญของกลุ่มคือการปรึกษาหารืออภิปราย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยกันศึกษาความรู้ แก้ปัญหาาร่วมกัน นับเป็นหัวใจของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เน้นให้สมาชิกรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองให้ดีที่สุด เพื่อความสำเร็จของกลุ่มนอกจากนี้การทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีความผูกพันซึ่งกันและกัน มีการยกย่องให้ความเคารพและยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ตลอดจนก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อน ๆ ทีมอื่น

3. ขั้นการทดสอบย่อย (Quizzes) เมื่อจบบทเรียนแต่ละบทเรียน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ โดยให้นักเรียนทำเป็นรายกลุ่ม การทดสอบย่อยนี้ช่วยในการพัฒนาว่านักเรียนมีการปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้นกว่าที่ผ่านมาหรือไม่

4. ขั้นการปรับปรุงคะแนน (Improvement Scores) ครูผู้ตรวจผลสอบของนักเรียนพิจารณาผลเป็นคะแนนรายบุคคลและคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนแต่ละคนประสบความสำเร็จโดยการปรับปรุงการเรียนของตนเองให้ดีขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้คะแนนในกลุ่มของตนเองสูงขึ้นด้วย

5. ขั้นการสร้างความประทับใจ (Team Recognition) ครูให้รางวัลด้วยการกล่าวคำชมเชยหรือให้คะแนนพิเศษหรือมอบหมายใบประกาศนียบัตรยกย่องชมเชย สำหรับทีมที่ทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงขึ้นกว่าครั้งก่อน วิธีนี้เป็นการเสริมแรงให้นักเรียน

การเสริมแรงเป็นสิ่งสำคัญในการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความประทับใจและสนใจเรียนยิ่งขึ้น การเสริมแรงตามหลักเกณฑ์ของสกินเนอร์ (Skinner) มีทั้งการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) และการเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) การเสริมแรงทางบวก เช่น การให้รางวัล การกล่าวคำชมเชย หรือการให้คะแนนพิเศษ เป็นต้น ส่วนการเสริมแรงทางลบ เช่น การลงโทษ การตัดคะแนน การกล่าวคำตำหนิในการเรียนการสอนครูใช้การเสริมแรงทั้งสองโดยพิจารณาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เด็กโตชอบการชมเชยมากกว่าคำตำหนิ ส่วนเด็กที่เรียนเก่ง เมื่อได้รับคำตำหนิ จะพยายามกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้นกว่าการได้รับคำชม

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ได้ 4 ขั้นตอนคือ

ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน โดยครูจะเป็นผู้นำเสนอบทเรียนก่อนและนักเรียนทุกคนจะได้เรียนรู้และอ่านออกเสียงจากบทเรียนการอ่านภาษาไทย 1 คน ต่อ 1 เล่ม โดยที่นักเรียนในกลุ่มเดียวกัน นั่งอ่านบทเรียนการอ่านจนเข้าใจ มีการปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม และอ่านออกเสียงบทเรียนการอ่านพร้อมกันภายในกลุ่ม

ขั้นที่ 2 การเรียนกลุ่มย่อย เป็นการทำงานกลุ่ม กิจกรรมของกลุ่มจะอยู่ในรูปแบบการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม กลุ่มจะต้องทำให้ดีที่สุด เพื่อช่วยสมาชิกแต่ละคนของกลุ่มให้มีความเข้าใจและสามารถอ่านออกเสียงเนื้อหาบทเรียนการอ่านได้ โดยครูกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนทราบว่า งานของกลุ่มจะดำเนินไปได้ดี ก็ต่อเมื่อสมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนซึ่งกันและกัน

ขั้นที่ 3 การเล่นเกมแข่งขันตอบปัญหา เกมเป็นการแข่งขันตอบคำถามเกี่ยวกับคำพื้นฐานภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีเนื้อหาบทเรียนการคูณ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจและการอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทยในบทเรียนการคูณ ใ้ละเกม 1 ใ้ละประกอบด้วยผู้เล่น จำนวน 4 คน ซึ่งเป็นตัวแทนจากกลุ่มต่าง ๆ ซึ่ง การกำหนดกลุ่มเล่นเกมยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถเท่าเทียมกัน กล่าวคือนักเรียนที่จัดไว้ในระดับความสามารถสูงก็จะแข่งขันกับนักเรียนที่จัดไว้ในระดับความสามารถสูงด้วยกัน เป็นต้น การที่นักเรียนมีความสามารถเท่าเทียมกันจากแต่ละกลุ่มมาทำการแข่งขันกันเพื่อให้นักเรียนแข่งขันกับตนเอง และนักเรียนแต่ละคนมีโอกาที่ได้ช่วยเหลือกลุ่มให้ประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน ถ้านักเรียนแต่ละคนเตรียมตัวให้ดีที่สุด และแต่ละกลุ่มต้องช่วยเหลือกันในการเตรียมเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย จากเนื้อหาในบทเรียนการคูณมากที่สุด เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม การจัดแข่งขันเกมตอบปัญหานี้จะจัดขึ้นเมื่ออ่านออกเสียงเนื้อหาในบทเรียนการคูณเสร็จแล้ว

ขั้นที่ 4 การยกย่องและยอมรับ ให้การเสริมแรงด้วยการตัดสินให้รางวัล โดยมีเกณฑ์การให้รางวัล ดังนี้ กลุ่มที่ทำได้ดีคะแนนสูงสุดเรียกว่า ยอดเยี่ยมทีม รองลงมา ดีมากทีม และ ดีทีม

4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

4.5.1 งานวิจัยในประเทศ

พรชัย จันทไทย (2545, หน้า 99-103) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (STAD) และกิจกรรมตามคู่มือของสสวท. ซึ่งเป็นวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านโจดนาตาล อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แผนการสอนคณิตศาสตร์ แบบทดสอบย่อย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ แบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (STAD) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูของสสวท. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นักเรียนที่เรียนโดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (STAD) มีความคงทนในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูของสสวท. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 มีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูของสสวท. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ชานนท์ ศรีผ่องงาม (2549, หน้า 77) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ เรื่องจำนวนจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า 1. ชุดการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยมีประสิทธิภาพ 86.04/82.16 2. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 3. ความก้าวหน้าของทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยมีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 81.02

อนันต์ บุตรศรีเมือง (2550, หน้า 87) ได้ศึกษาพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องตัวประกอบของจำนวนนับ ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ E1 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านผลลัพธ์ E2 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD มีค่าเท่ากับ 0.6733 คิดเป็นร้อยละ 67.33 คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ซึ่งแสดงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

4.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

อาร์มสตรอง (2003, หน้า 200) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบร่วมมือในการจัดกลุ่มนักเรียนโดยยึดเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นทีม (STAD) ได้ทำการศึกษาค้นคว้ากับนักเรียนจำนวน 47 คนที่เรียนอยู่ในเกรด 12 ที่ได้รับการสอนแบบดั้งเดิม โดยใช้ตำราเรียน การอธิบาย การบรรยาย เอกสารประกอบการเรียนกับการสอนแบบร่วมมือจัดกลุ่มโดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอน 2 วิธีดังกล่าว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีและสะดวกต่อการเรียนรู้สังคมศึกษาไม่แตกต่างกัน และตามข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสอบถามของครูและนักเรียนพบว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนเรียนรู้เกิดความสนุกสนานกับการเรียนมาก จึงควรนำไปใช้ในการเรียนการสอนให้เหมาะสมในการจัดตาราง ล็อกเวลา

ทาริมและอัคเดนิซ (2008, หน้า 77) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเจตคติในวิชาคณิตศาสตร์หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TAI เทคนิค

STAD และการสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 4 จำนวน 7 ห้องเรียน ที่ได้จากการสุ่ม โดยเทคนิค TAI เทคนิค STAD ใช้ในการทดลองเทคนิคละ 2 ห้องเรียน ที่เหลือ 3 ห้องเป็นกลุ่มควบคุม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความแปรปรวนร่วมเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนทั้ง 3 วิธี ผลการวิจัยพบว่า หลังการสอนโดยใช้เทคนิค TAI เทคนิค STAD ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้น โดยใช้เทคนิค TAI มีค่าเพิ่มขึ้น 1.003 และเทคนิค STAD มีค่าเพิ่มขึ้น 0.40 ซึ่งเมื่อจับคู่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ทั้ง 3 รูปแบบพบว่า เทคนิค TAI เทคนิค STAD มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม คะแนนเจตคติทางคณิตศาสตร์ของวิธีการสอนทั้ง 3 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ข้างต้นสรุปได้ว่า เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมมือกันเป็นกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน เวลาเรียน นักเรียนร่วมมือกันศึกษาหาความรู้ ส่วนเวลาทดสอบนักเรียนต่างคนต่างทำ ช่วยเหลือกันไม่ได้ ผลการทดสอบจะพิจารณาเป็น 2 ระดับ คือ คะแนนรายบุคคล และเป็นคะแนนเฉลี่ยรายกลุ่ม นักเรียนที่เรียนเก่งพยายามช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนเพื่อให้ได้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มดีขึ้น จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

5.1 ทฤษฎีความพึงพอใจ

ในการปฏิบัติงานใด ๆ ก็ตาม การที่ผู้ปฏิบัติงานจะเกิดความพึงพอใจต่อการทำงานนั้นมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจในงานที่มีอยู่ การสร้างสิ่งจูงใจหรือแรงกระตุ้นให้เกิดกับผู้ปฏิบัติงานจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้การปฏิบัติงานนั้น ๆ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2540, หน้า 139-144) ได้กล่าวถึงทฤษฎีแรงจูงใจของการศึกษาดังนี้

ทฤษฎีการจูงใจ ERG ของแอลเคอร์เฟอร์ (Alderfer) กล่าวว่า ความต้องการของมนุษย์แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. ความต้องการเพื่อดำรงชีวิต (Existence Needs) หรือ E เป็นความต้องการทางร่างกายและปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต)

2. ความต้องการด้านความสัมพันธ์ (Relatedness Needs) หรือ R เป็นความต้องการที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เช่น สมาชิกในครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน และคนที่ต้องการจะมีความสัมพันธ์ด้วย

3. ความต้องการความเจริญก้าวหน้า (Growth Needs) หรือ G เป็นความต้องการที่จะพัฒนาตนเองตามศักยภาพสูงสุด

อุกฤษฏ์ ทรงชัยสงวน (2543, หน้า 49) ได้รวบรวมกลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในรูปแบบของแรงจูงใจไว้ 4 กลุ่ม คือ

1. ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's Theory Motivation) ทฤษฎีนี้เขาได้เสนอความต้องการในด้านต่าง ๆ กันของมนุษย์เรียงลำดับจากความต้องการขั้นพื้นฐาน เพื่อการอยู่รอดไปจนถึงความต้องการทางสังคม และความต้องการการยอมรับนับถือจากกลุ่มว่าตนมีคุณค่าและพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น มาสโลว์ ถือว่าการเรียงลำดับความต้องการนี้มีความสำคัญ โดยมนุษย์จะมีความต้องการในระดับสูงๆ ได้ก็ต่อเมื่อความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองแล้ว

2. ทฤษฎีการจูงใจ การบำรุงรักษา ของ เฮอซเบอก (Herzberg) ได้กล่าวถึง ปัจจัยการจูงใจ ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานด้านความพึงพอใจ ได้แก่ โอกาส ความสำเร็จ การยอมรับ ความรับผิดชอบ ความเจริญก้าวหน้า และปัจจัยการบำรุงรักษา ซึ่งเป็นตัวขัดขวาง ความพึงพอใจ ได้แก่ นโยบายขององค์กร สภาพการทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

3. ทฤษฎีแรงจูงใจของ แม็คเซลแลนด์ (McClelland) ซึ่งแบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 3 ประเภท คือ ความต้องการความสำเร็จ ความต้องการมีอำนาจ และความต้องการความสัมพันธ์ โดยความต้องการความสำเร็จหรือเรียกว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้น ถ้าบุคคลใดมีสูง จะมีความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งให้ลุ่ล่งไปด้วยดี

4. ทฤษฎีการคาดหวังของ วรูม (Vroom) ได้เสนอความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงานของบุคคล จะประเมินความเป็นไปได้ของผลที่จะบังเกิดขึ้นแล้ว จึงดำเนินการปฏิบัติ ที่ตนคาดหวังไว้ การจูงใจขึ้นอยู่กับความคิดหวังของมนุษย์ต่อผลที่เกิดขึ้น ทฤษฎีการคาดหวังของวรูม (Vroom) นี้ ทำนายว่าบุคคลจะร่วมกิจกรรมที่เขาคาดหวังว่าจะได้รับรางวัลหรือสิ่งต่าง ๆ ที่เขาปรารถนา

ทิสนา แชมมณี (2547, หน้า 47-48) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจไว้ว่า ทฤษฎีความพึงพอใจ เป็นทฤษฎีความต้องการตามลำดับโดยมีสาระสำคัญ คือ มนุษย์จะมีความต้องการอยู่ตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุดตราบดีที่ยังมีชีวิตอยู่และความต้องการของคนจะมีลักษณะเป็นลำดับขั้น จากต่ำไปหาสูงตามลำดับ ความสำคัญโดยมนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับต้นก่อน เมื่อความ

ต้องการนั้นได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว มนุษย์จะเกิดความต้องการในลำดับที่สูงขึ้นมา ซึ่งความต้องการของมนุษย์จะเป็นตัวผลักดันให้มนุษย์ทำสิ่งต่าง ๆ ลงไปเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการขึ้น ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ลำดับชั้นคือ

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) หมายถึงความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่มนุษย์จะขาดไม่ได้ ได้แก่ ความต้องการด้านสรีระ ความต้องการด้านปัจจัย 4 ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) หมายถึง ความมั่นคงปลอดภัย ทั้งทางด้านร่างกาย และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การได้รับความปลอดภัยจากสิ่งต่าง ๆ รอบด้าน

3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นความต้องการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมและการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความเป็นเพื่อน

4. ความต้องการการยกย่องนับถือยอมรับ (Esteem Needs) หมายถึงความต้องการที่จะมีชื่อเสียงเกียรติยศ ได้รับการเคารพยกย่องในสังคม ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับนับถือว่าเป็นคนมีคุณค่า ยอมรับในความรู้ ความสามารถ

5. ความต้องการที่จะประจักษ์ในตัวเอง (Self Actualization) หมายถึงความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสมหวังในชีวิตที่อยากทำ อยากเป็นสิ่งที่ตนหวังไว้ ฝันไว้ ได้ทำอะไรตามที่ตนเองต้องการอยากทำ และมีความสุขกับสิ่งที่ตนเองต้องการทำ

จากทฤษฎีดังกล่าวสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่จะไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าตรงกับความต้องการหรือไม่อย่างไร ซึ่งความต้องการจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกรัก ชื่นชอบ มีเจตคติที่ดีและมีความสุข

5.2 การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจ จะวัดในเรื่องใดนั้นย่อมแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่จะศึกษา นักวิชาการได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจ ดังนี้

ภานิดา ชัยปัญญา (2552, หน้า 28) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าว

อาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ โดยทั่วไปนิยมใช้วิธีการจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับ และ ประเด็นวัดความพึงพอใจเป็นทางบวก คะแนนจะเป็นดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีความพอใจมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดียิ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกด้วยการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

ชวลิต ชูกำแหง (2553, หน้า 110-115) กล่าวได้ว่า การวัดความพึงพอใจ หรือการวัดจิตพิสัย สามารถทำได้ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

1. การสังเกต (Observation) โดยการสังเกตคำพูด การกระทำ การเขียนของนักเรียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ครูต้องการวัด เช่น ต้องการวัดว่านักเรียนคนหนึ่งมีความสนใจต่อการเรียนมากน้อยเพียงใด ครูอาจสังเกตพฤติกรรมหรือการกระทำของนักเรียนในเรื่องต่าง ๆ เช่น การมาเรียน การตอบคำถามในชั้นเรียนทำการบ้าน การส่งงาน

2. การสัมภาษณ์ (Interview) โดยการพูดคุยนักเรียนในประเด็นที่ครูอยากรู้ซึ่งอาจเป็นความรู้สึก ทศนคติของนักเรียน เพื่อนำสิ่งที่นักเรียนพูดออกมาเกี่ยวกับลักษณะจิตพิสัยของนักเรียนได้ เช่น ครูอยากทราบว่านักเรียนสนใจเรียนหรือไม่ ครูอาจพูดคุยกับนักเรียนว่า เคยอ่านหนังสืออะไรบ้าง เคยเขียนโปรแกรมไหม มีโปรแกรมอะไรดี ๆ บ้าง ลองเล่าให้ครูฟังหน่อย คำตอบของนักเรียนจะทำให้ครูประเมินได้ว่ามีความพึงพอใจในการเรียนมากน้อยเพียงใด

3. การใช้แบบวัด (Rating Scale) ในการวัดความพึงพอใจแบบวัดที่น่าสนใจ แบบของลิเคิร์ท (Likert's Method) เพราะสร้างง่าย มีความเชื่อมั่นสูงและสามารถพัฒนาเพื่อวัดความรู้สึกได้หลากหลาย โดยการสร้างเครื่องมือวัดเจตคติแบบนี้เป็นวิธีประเมินน้ำหนักความรู้สึกของข้อความ หลังจากเอาเครื่องมือไปสอบถามแล้ว การสร้างข้อความที่แสดงความรู้สึกต่อเป้าเจตคติจะต้องให้ครอบคลุมและสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ข้อความจะเป็นทางบวกลบหมดหรือผสมกันก็ได้ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 เลือกชื่อเป้าเจตคติ เช่น เจตคติต่ออาชีพครู โดยเป้าของเจตคติอาจจะเป็นคน วัตถุ สิ่งของ องค์กร สถาบัน อาชีพ วิชา ฯลฯ แล้วแต่จะเลือก ยิ่งแคบยิ่งดี ยิ่งกำหนดช่วงเวลาด้วย แล้วการแปรผลก็จะทำให้มีความหมายดีขึ้น

3.2 เขียนข้อความแสดงความรู้สึกต่อเป้าเจตคติ โดยวิเคราะห์ให้ครอบคลุม ลักษณะข้อความควรเป็นข้อความที่แสดงความเชื่อและความรู้สึกต่อเป้าที่ต้องการไม่เป็นการแสดง ถึงความจริง มีความชัดเจน สั้น ให้ข้อมูลพอตัดสินใจได้ ไม่คลุมทั้งทางบวกและทางลบ ควรหลีกเลี่ยงคำปฏิเสธซ้อน ข้อความเกี่ยวควรมีความเชื่อเดียว

3.3 การตรวจสอบข้อความ เป็นการตรวจสอบเพื่อดูให้แน่ชัดว่า ข้อความนั้นเขียน ไว้เหมาะสมดีหรือไม่ การตอบจะตอบว่า ชอบ-ไม่ชอบ ดี-ไม่ดี เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ควรใช้ 3 มาตรา 4 มาตรา หรือ 5 มาตรา เช่น ชอบมาก ดีมาก เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่ชอบ ไม่ดี ไม่แน่ใจ

3.4 การให้น้ำหนักมี 3 วิธี คือ วิธีหาค่าน้ำหนักชิกมา วิธีหาค่าน้ำหนัก คะแนน มาตรฐาน วิธีหาค่าน้ำหนักแบบพลการ แต่ในระยะหลัง ลิเคิร์ทแนะนำให้ใช้วิธีกำหนดตัวเลขได้เลย โดยให้ตัวเลขเรียงค่าตามลำดับความสำคัญของตัวเร้า จะใช้ 0 1 2 3 4 หรือ 1 2 3 4 5 หรือ 2-1012 ก็ได้ ทั้งสามแบบนี้สัมพันธเป็น 1.00 คือตัวเดียวกันนั่นเอง

3.5 การทดสอบคุณภาพเบื้องต้น โดยต้องนำข้อความไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง เมื่อสอบเสร็จแล้วนำมาตรวจให้คะแนนแต่ละข้อแล้วนำมาหาค่าความสัมพันธ์ (r) ระหว่างคะแนน รายข้อกับคะแนนรวม และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยกำหนด $\alpha = .05$ หรือ $\alpha = .01$

3.6 การจัดทำแบบสอบถาม เมื่อได้ข้อความที่มีอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ แล้วพิจารณาว่ากำหนดกี่ข้อ ตามหลักการถ้าข้อความมีคุณภาพสูงมากจะใช้ 10-15 ข้อก็ได้ แต่โดยทั่วไป แล้วจะมีตั้งแต่ 20 ขึ้นไป เพราะถ้าจำนวนน้อย ข้อความเชื่อมั่นมักมีค่าน้อย ความเที่ยงตรงก็ไม่ดี อาจเป็นเพราะข้อความแสดงความรู้สึกหรือความเชื่อตรงเป้าไม่ครอบคลุมทุก อย่างในเป้า แบบสอบถามบางฉบับจึงมักเป็น 100 ข้อ การให้จำนวนข้อควรคำนึงถึงกลุ่มตัวอย่าง ระดับอายุ และความสามารถในการอ่าน ระดับเด็ก ๆ จึงไม่ควรมีมากข้อจนเกินไป

3.7 การตรวจให้คะแนน การให้คะแนนให้ตามมาตราที่กำหนดแต่ละข้อ ถ้าเป็น ข้อความให้เปลี่ยนมาเป็นตัวเลข ถ้าเป็นตัวเลขแล้วก็นำตัวเลขที่ผู้ตอบเลือกมารวมกรณีข้อความ เป็นความรู้สึกทางลบจะต้องกลับตัวเลขกันกับข้อที่เป็นทางบวก การแปลคะแนนจะแปล จากผลรวมของทุกข้อก็ได้ เช่น แบบทดสอบมี 10 ข้อ มี 4 มาตรา สอบเสร็จแล้วหาค่าเฉลี่ยได้ 25.0 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 5.514 คะแนน จะต้องเทียบคะแนนจากคนสอบได้ต่ำสุด 10 คะแนน สูงสุด 40 คะแนน แต่ถ้าอยากแปลผลให้เป็นตัวเลขมาตรา 4 ก็ให้เอาจำนวนข้อไป

หารคะแนนเฉลี่ยและคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลออกมาจะเหมือนกับคะแนนของคนสอบเพียงข้อเดียว นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ได้คะแนนเฉลี่ย 2.50 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.5514 คะแนน

3.8 การหาคุณภาพอื่น ๆ เช่นการหาค่าความเชื่อมั่น หาได้โดยสอบซ้ำ (Test Retest) แบบทดสอบคู่ขนาน (Alterative Forms หรือ Paied Forms) แบบหาความคงเส้นคงวาภายใน (Internal Consistency) สำหรับการหาค่าความเชื่อมั่นแบบหาความคงเส้นคงวาภายในนั้นจะ สอบเพียงครั้งเดียวแล้วหาค่าความแปรปรวนของแต่ละข้อและความแปรปรวนทั้งฉบับ โดยหา ค่าความเชื่อมั่น สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจของบุคคล คือการตรวจสอบความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การตรวจสอบต้องมีระบบเป็นแบบแผนที่จัดเตรียมไว้ล่วงหน้า ใช้เครื่องมือวัดหลายแบบและเลือกใช้ตามความเหมาะสมกับบุคคล

5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

5.3.1 งานวิจัยในประเทศ

รัชนิย์ ดวงประทุม (2548, หน้า108-113) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ความคงทน ความพึงพอใจและทักษะชีวิตกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เรื่องน้ำ ไฟ และดวงดาว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์กับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนแบบร่วมมือ STAD มีความพึงพอใจในการเรียนเรื่อง น้ำ ไฟและดวงดาว โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์โดยรวมในระดับมาก

พิศมัย วีรยาพร (2550, หน้า101) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและความพึงพอใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ 1 เรื่อง สมการและการแปรผันชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนแบบร่วมมือ LT กับการเรียนแบบปกติพบว่า 1. นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือ LT มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและความพึงพอใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ 1 โดยรวมเท่ากับ 28.51 29.71 และ78.06 ตามลำดับและนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือ LT มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและความพึงพอใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ 1 เท่ากับ 24.47 24.38 69.56 ตามลำดับ 2. นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือ LT มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและความพึงพอใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 3. นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือ LT มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและความพึงพอใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ 1 สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

สุพินญา คำขจร (2550, หน้า 99) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนด้วย CIPPA และ TAI ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และความพึงพอใจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีศรีสะเกษ จำนวน 48 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มนักเรียนที่จัดกลุ่มแบบ TAI มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบ CIPPA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และความพึงพอใจในการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

5.3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ดอซีเออร์ (2004, หน้า 250) ได้ศึกษาปฏิสัมพันธ์ของกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างกัน การสร้างสรรค์ความรู้เชิงสังคมและความพึงพอใจในการเรียนทางไกล จุดมุ่งหมายของการศึกษานี้ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างกัน การสร้างสรรค์ความรู้เชิงสังคมและความพึงพอใจในการเรียนทางไกล ประชากรการศึกษาคือทหารใหม่ของอเมริกา ที่มีการศึกษาทางไกล ระดับอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเลือกตามความสะดวกจำนวน 131 คน โดยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังทางสังคมได้แก่ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา สาขาการศึกษา วิชาที่จบ หลักสูตร ประสบการณ์ที่มีมาก่อน ความเชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต และสื่อที่ใช้ในการปฏิสัมพันธ์รายวิชา จากการศึกษาพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างกันและการสร้างสรรค์ความรู้เชิงสังคม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเรียนทางไกลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และลักษณะภูมิหลังทางสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งประสบการณ์ที่มีมาก่อน ความเชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต และจำนวนสื่อที่เคยใช้มาก่อน รวมทั้งมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนมีความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ทางไกล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การค้นพบนี้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนแบบการสร้างสรรค์ความรู้เชิงสังคมที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน รวมทั้งการใช้สื่อคอมพิวเตอร์และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในการช่วยส่งเสริมการเรียนรู้

สไนเดอร์ส (2006, หน้า 183) ได้ศึกษาด้วยการเรียนแบบมีส่วนร่วมที่มีต่อแรงจูงใจในการฟังและการอ่าน และความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไต้หวันที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาผลจากการสอนด้วย

วิธีการแบบมีส่วนร่วมที่มีต่อแรงจูงใจในการฟัง การอ่าน และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนได้หวันจำนวน 100 คนจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีเซนเซียว ที่ได้ศึกษาภาษาอังกฤษมาแล้วโดยเฉลี่ย 6 ปี โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามก่อนเรียนและแบบทดสอบความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง การอ่าน การพูด ทำการทดลอง 6 ชั่วโมง โดยสอนแบบวิธีดั้งเดิมคือการแปลไวยากรณ์แล้วทำการทดสอบด้วยแบบสอบถามและแบบทดสอบวัดความสามารถหลังเรียน แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกันทั้ง 2 กลุ่ม จากการวิเคราะห์คะแนนพบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษน้อย ยังไม่สามารถกระตุ้นให้เกิดความอยากเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม มีผลด้านแรงจูงใจภายใน ภายนอกของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนการฟัง การอ่าน การพูด ผลที่ปรากฏเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนและครูคนอื่น ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียนมีความต้องการที่จะทำงานร่วมกับนักเรียนคนอื่น ๆ มากกว่าการแข่งขัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าความพึงพอใจนั้นมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนอีกด้วย นักเรียนจะสามารถเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ได้ดีนั้น ส่วนหนึ่งมาจากนักเรียนมีความรู้สึกชอบและพอใจในการเรียน ดังนั้นความพึงพอใจก็เปรียบเสมือนการเพิ่มความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชานั้น ๆ ได้

ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้ โดยใช้บทเรียนการ์ตูน
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค

STAD

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้
บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค STAD
ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

1. การนำเสนอบทเรียน
2. การเรียนกลุ่มย่อย
3. การเล่นเกมแข่งขันตอบปัญหา
4. การยกย่องและยอมรับ

2. การใช้บทเรียนบทเรียนการ์ตูน
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค

STAD

3. แบบทดสอบทักษะการอ่านคำ
พื้นฐานภาษาไทย

4. แบบวัดความพึงพอใจในการเรียน
บทเรียนการ์ตูนร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้
แบบร่วมมือ STAD

ตัวแปรตาม

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนการ์ตูน เพื่อ
พัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐาน
ภาษาไทย

2. ทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3. ความพึงพอใจในการเรียนบทเรียน
การ์ตูนร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือ STAD เพื่อเพิ่มทักษะการอ่านคำ
พื้นฐานภาษาไทย

ภาพ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้บทเรียนการดูร่วมกันกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว มีการวัดและประเมินผลก่อนและหลังการทดลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 จำนวน 191 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเป่าอำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษาน่าน เขต 1 จำนวน 15 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนการดู จำนวน 2 เล่ม
2. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 10 แผน 14 ชั่วโมง
3. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 35 ข้อ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้บทเรียนการดูร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อเพิ่มทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. การสร้างบทเรียนการดู

บทเรียนการดู มีลักษณะเป็นภาพการ์ตูนผูกเป็นเรื่องราวที่ต่อเนื่องกัน จำนวน 2 บทเรียนการดู คือ เล่มที่ 1 โรงเรียนใหม่ของเตีล เล่มที่ 2 โรงเรียนหรรษา โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างบทเรียนการ์ตูนจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาและสร้างบทเรียนการ์ตูน

1.2 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ในเรื่องของเนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ท.1.1 ป.4/1 การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง (การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย)

1.3 ศึกษาหลักสูตรของสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านเป่า อำเภอพาน้อย จังหวัดน่านในเรื่องของเนื้อหาสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดขอบเขตของเนื้อหาบทเรียน

1.4 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำโครงสร้างกิจกรรมการเรียนรู้

1.5 สร้างเป็นบทเรียนการ์ตูน ซึ่งในแต่ละตอนจะประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1.5.1 คำแนะนำในการใช้บทเรียนการ์ตูน

1.5.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.5.3 กิจกรรมสำหรับให้นักเรียนปฏิบัติ

1.5.3.1 ศึกษาเนื้อเรื่องของบทเรียนการ์ตูน ซึ่งเป็นบทสนทนาที่มีภาพการ์ตูนดำเนินเรื่อง

1.5.3.2 ตอบคำถามจากกรอบแบบฝึกหัดที่กำหนดไว้ในบทเรียนหลังจากที่ศึกษาเนื้อหาเรื่องนั้น

1.5.3.3 ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนการ์ตูน จำนวน 30 ข้อ

1.6 สร้างแบบประเมินบทเรียนการ์ตูน โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบประเมินของลิเคิร์ต (Likert) กำหนดค่าเฉลี่ยที่ยอมรับได้ คือมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

ระดับ 5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายการประเมิน ของประคอง กรรณสูตร (2542, หน้า 73) ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง บทเรียนการตูนมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง บทเรียนการตูนมีความเหมาะสมระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง บทเรียนการตูนมีความเหมาะสมระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง บทเรียนการตูนมีความเหมาะสมระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง บทเรียนการตูนมีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

1.7 นำบทเรียนที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องก่อนแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับบทเรียนการตูนด้านรูปแบบ เนื้อหา ความถูกต้อง และเหมาะสม เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.8 นำบทเรียนการตูนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหัวเมือง อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.9 นำบทเรียนการตูนไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านเปา อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน จำนวน 15 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 10 แผน 14 ชั่วโมง ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 เพื่อให้ทราบเกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ พร้อมทั้งเนื้อหาและจุดมุ่งหมายจากหนังสือแบบเรียนและคู่มือครู สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2 ศึกษาทฤษฎี รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD วิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 14 ชั่วโมง กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค STAD 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน ขั้นที่ 2 การเรียนรู้กลุ่มย่อย ขั้นที่ 3 การเล่นเกมแข่งขันตอบปัญหา ขั้นที่ 4 การยกย่องและยอมรับ

2.4 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ และความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์ ขั้นตอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ การใช้ภาษา และเนื้อหา และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้าน การสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ การให้คะแนนเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบประเมินของลิเคิร์ต (Likert) กำหนดค่าเฉลี่ยที่ยอมรับได้ คือมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

ระดับ 5	หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
ระดับ 3	หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
ระดับ 1	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายการประเมิน ของประคอง กรรณสูตร (2542, หน้า 73) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วนำไปพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไป ทดลองจัดการเรียนรู้ร่วมกับบทเรียนการ์ตูนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหัวเมือง อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับบทเรียนการ์ตูน ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเปา อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน จำนวน 15 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็น แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ จำนวน 35 คำ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ท.1.1 ป.4/1 การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง (การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย)

3.2 ศึกษาหลักเกณฑ์เครื่องมือวัดและประเมินผลความสามารถและทักษะ “อ่านคล่อง เขียนคล่อง”

3.3 สร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 1 ชุด คือ แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 42 คำ

3.4 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาในเรื่องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของคำที่นำมาทดสอบ นำมาปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญภาษาไทย เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องและความตรงของเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมินกำหนดเกณฑ์ความสอดคล้องที่ยอมรับได้ ต้องมีค่าตั้งแต่ .05 ขึ้นไปดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.6 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ที่ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหัวเมือง อำเภอพาน้อย จังหวัดน่าน จำนวน 14 คน ที่เคยเรียนเนื้อหาไปแล้ว และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนนโดยให้ 1 คะแนน สำหรับนักเรียนที่อ่านคำพื้นฐานภาษาไทยถูกต้อง และ 0 คะแนน สำหรับนักเรียนที่อ่านคำพื้นฐานภาษาไทยไม่ถูกต้อง

3.7 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยมาวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.2 - 0.8 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 - 1 ขึ้นไป คัดเลือกแบบทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยไว้ 35 ข้อ

3.8 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ทั้ง 35 ข้อ ไปหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์และริชาร์ดสัน (Kuder and Richardson)

3.9 นำแบบทดสอบที่ได้ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเปา อำเภอพาน้อย จังหวัดน่าน จำนวน 15 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของการเรียนโดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย

แบบสอบถามความพึงพอใจของการเรียน เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อนำมากำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบสอบถาม

4.2 นำข้อมูลที่ได้ศึกษามาสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนคำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	เหมาะสมระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	เหมาะสมระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	เหมาะสมระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	เหมาะสมระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	เหมาะสมระดับน้อยที่สุด

ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผลของค่าที่วัดได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง	ความเหมาะสมระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง	ความเหมาะสมระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง	ความเหมาะสมระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง	ความเหมาะสมระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง	ความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

โดยเกณฑ์การยอมรับคุณภาพ ต้องมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 ขึ้นไป

4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและตรวจสอบด้านเนื้อหา ความถูกต้อง และความสอดคล้องครอบคลุมของเนื้อหากับประเด็นคำถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบด้านเนื้อหา ความถูกต้อง ความเหมาะสม

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเปา อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน จำนวน 15 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design

ตาราง 2 แสดงแบบแผนการทดลอง One-Group Pretest-Posttest Design

ทดสอบก่อนเรียน	ดำเนินการทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

X แทน การทำการทดลอง

T₁ แทน ทดสอบก่อนเรียน

T₂ แทน ทดสอบหลังเรียน

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขอความร่วมมือกับโรงเรียนบ้านเปา อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน ที่ผู้วิจัยใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนด้วยตนเอง โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. ชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง

3. ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยทดสอบการอ่านคำพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยนักเรียนมาทดสอบการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยกับผู้วิจัย จำนวน 35 คำ โดยนักเรียนอ่านคำถูกต้องให้คะแนน 1 คะแนน อ่านคำไม่ถูกต้องให้คะแนน 0 คะแนน แล้วบันทึกคะแนนทดสอบก่อนเรียน

4. ดำเนินการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เวลาในการสอน 14 ชั่วโมง

4.1 ดำเนินการเรียนรู้โดยการใช้นิทรรศการการเรียนรู้ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เวลาในการสอน 14 ชั่วโมง

ตาราง 3 แสดงแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการใช้บทเรียนการเรียนรู้ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ลำดับ	แผนการจัดการเรียนรู้	ชั่วโมง
1	รู้ไว้ได้ประโยชน์ (โรงเรียนใหม่ของเต็ล)	1
2	เรียนรู้ไว้การใช้บทเรียนการเรียนรู้ (โรงเรียนใหม่ของเต็ล)	1
3	อ่านออกเสียงบทเรียนการเรียนรู้(โรงเรียนใหม่ของเต็ล)	1
4	การอ่านคำพื้นฐานเรียนรู้กลุ่มย่อย(โรงเรียนใหม่ของเต็ล)	2
5	แข่งขันเล่นเกมพร้อมมอบรางวัล(โรงเรียนใหม่ของเต็ล)	2
6	เรียนรู้ไว้การใช้บทเรียนการเรียนรู้(โรงเรียนหรรษา)	1
7	อ่านออกเสียงบทเรียนการเรียนรู้(โรงเรียนหรรษา)	1
8	การอ่านคำพื้นฐานเรียนรู้กลุ่มย่อย(โรงเรียนหรรษา)	2
9	แข่งขันเล่นเกม(โรงเรียนหรรษา)	2
10	มอบรางวัล(โรงเรียนหรรษา)	1

4.2 เมื่อดำเนินการเรียนรู้โดยการใช้นิทรรศการการเรียนรู้ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำแบบทดสอบทำยบทเรียนการเรียนรู้ 2 เล่ม คือ โรงเรียนใหม่ของเต็ล และ โรงเรียนหรรษา เพื่อคำนวณหา E_1

5. เมื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยการใช้นิทรรศการการเรียนรู้ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ครบแล้ว ทำการทดสอบการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 35 ข้อ รายบุคคล (ข้อสอบชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน) เพื่อคำนวณหา E_2

6. นำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนโดยการใช้นิทรรศการการเรียนรู้ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใช้เวลา 20 นาที

7. รวบรวมคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป Statistical Packade for the Social Sciences (SPSS) ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของบทเรียนการ์ตูน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยกับคะแนนเฉลี่ยระหว่างการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 บทเรียนการ์ตูน เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยนำคะแนนก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบ โดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples

3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 หน้า 100)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ

P	แทน	ร้อยละ
f	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนประชากรทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต หรือตัวกลางเลขคณิต (Arithmetic Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 100)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
f	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนประชากรทั้งหมด

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ใช้สูตรดังนี้ (กาญจนา วัฒนาอายุ, 2550 หน้า 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ

S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	ค่าของข้อมูลแต่ละตัว
$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนยกกำลัง
$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

4. การหาค่าความเที่ยงตรง โดยความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC : Index Objective Congruency) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2551, หน้า 237)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

5. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) โดยวิธีของ กูดแมน เฟรทเชอร์ และชไนเดอร์ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2551 หน้า 155-156 อ้างอิงจาก Goodman, Fretcher and Schneider, 1980, หน้า 30-34)

5.1 การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\sum x_1}{N \times A} \times 100$$

เมื่อ

E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
$\sum x_1$	แทน	คะแนนรวมของการทดสอบระหว่างเรียน
A	แทน	คะแนนเต็มของการทดสอบระหว่างเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียน

5.2 การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_2)

$$E_2 = \frac{\sum x_2}{N \times B} \times 100$$

เมื่อ

E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\sum x_2$	แทน	คะแนนรวมของการทดสอบหลัง
A	แทน	คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียน

6. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่าสถิติ t - test Dependent ใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 112)

$$t = \sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n - 1)}}$$

เมื่อ

t	แทน	ค่าสถิติใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบนัยสำคัญ
D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้บทเรียนการดูร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการแปลความหมายในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบ

ทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย

t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบที (T-Test)
**	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนการดู เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80
2. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการดู ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค

STAD โดยนำคะแนนก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบ โดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples

3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลของประสิทธิภาพของบทเรียนการ์ตูน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80

ตาราง 4 แสดงผลของประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

บทเรียนการ์ตูน (เล่ม)	จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวม	\bar{X}	S.D.	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ
1	15	30	399	26.60	1.31	88.67
2	15	30	405	27.00	1.15	90.00
(E_1)	15	60	804	53.60	2.08	89.33
(E_2)	15	35	485	32.33	1.58	92.38
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)						89.33/92.38

จากตาราง 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยในระหว่างเรียน เท่ากับ 53.60 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 89.33 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 32.33 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 92.38 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 89.33 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 92.38 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยนำคะแนนก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบ โดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples

ตาราง 5 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	15	35	19.73	2.02	16.42**	0.0000
หลังเรียน	15	35	32.33	1.63		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า ทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสูงขึ้น

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตาราง ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านบทเรียนการ์ตูน				
1	บทเรียนการ์ตูนมีรูปเล่มที่สวยงาม น่าอ่าน	4.53	0.83	มากที่สุด
2	บทเรียนการ์ตูนมีกิจกรรมได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม	4.53	0.52	มากที่สุด

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
3	บทเรียนการ์ตูนน่าสนใจ อ่านแล้วเข้าใจง่าย	4.67	0.49	มากที่สุด
4	บทเรียนการ์ตูนมีภาพประกอบสวยงาม น่าอ่าน	4.40	0.74	มาก
5	ภาษาที่ใช้ในบทเรียนการ์ตูนมีความถูกต้อง อ่านง่าย	4.47	0.52	มาก
6	เนื้อเรื่องในบทเรียนการ์ตูนเป็นเรื่องใกล้ตัว อ่านแล้วเกิด ความสนุกสนานเพลิดเพลิน	4.53	0.52	มากที่สุด
7	บทเรียนการ์ตูนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาและสามารถอ่านคำ พื้นฐานภาษาไทยได้มากขึ้น	4.73	0.46	มากที่สุด
8	บทเรียนการ์ตูนช่วยให้สามารถอ่านออกเสียงคำพื้นฐาน ภาษาไทยร่วมกับเพื่อนในกลุ่มได้	4.47	0.64	มาก
9	บทเรียนการ์ตูนช่วยส่งเสริมให้ได้ฝึกทักษะการอ่านได้จริง	4.47	0.52	มาก
10	บทเรียนการ์ตูนช่วยส่งเสริมให้ผู้อ่านได้ฝึกฝนเกี่ยวกับ การอ่านและสามารถแข่งขันกับเพื่อนต่างกลุ่มได้	4.87	0.35	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.57	0.56	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
11	กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ	4.87	0.35	มากที่สุด
12	รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสมในด้านการอ่านและ ส่งเสริมการอ่านของเพื่อนในกลุ่ม	4.87	0.35	มากที่สุด
13	การเรียนภาษาไทยเป็นกลุ่มจะช่วยส่งเสริมให้เรียนรู้ ไปพร้อมกับเพื่อนในกลุ่มได้	4.67	0.49	มากที่สุด
14	เข้าใจเนื้อหาและอ่านออกเสียงคำได้ เมื่อได้ปรึกษากับ เพื่อนในกลุ่มของตนเอง	4.67	0.49	มากที่สุด
15	มีส่วนช่วยเหลือเพื่อนและมีความรับผิดชอบร่วมกันใน กลุ่ม	4.87	0.35	มากที่สุด

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
16	เพื่อนๆทุกคนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.87	0.35	มากที่สุด
17	สมาชิกทุกคนในกลุ่มทำคะแนนของกลุ่มได้ดีและมีพัฒนาการที่ดีขึ้น	4.60	0.51	มากที่สุด
18	มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานและเป็นตัวแทนในการแข่งขันกับเพื่อนต่างกลุ่ม	4.60	0.51	มากที่สุด
19	มีการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนการรู้หนังสือเมื่อศึกษาจบเล่ม	4.60	0.51	มากที่สุด
20	ขอการจัดบรรยากาศที่เป็นทีมและสามารถสอบถามปัญหาหรือการอ่านคำจากครูได้	4.53	0.52	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.72	0.44	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.64	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 6 พบว่า ระดับความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการรู้หนังสือ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.50) โดยนักเรียนมีความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ระดับมากที่สุด เป็นลำดับที่หนึ่ง ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.44) รองลงมา ได้แก่ ความพึงพอใจด้านบทเรียนการรู้หนังสือมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.56) ตามลำดับ

ความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการรู้หนังสือ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นรายด้านพบว่าด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจในประเด็นกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสมในด้านการอ่านและส่งเสริมการอ่านของเพื่อนในกลุ่ม มีส่วนช่วยเหลือเพื่อนและมีความรับผิดชอบร่วมกันในกลุ่ม เพื่อนๆทุกคนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นลำดับที่หนึ่ง ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.35) รองลงมา ได้แก่ การเรียนภาษาไทยเป็นกลุ่มจะช่วยส่งเสริมให้เรียนรู้ไปพร้อมกับเพื่อนในกลุ่มได้ เข้าใจเนื้อหาและอ่านออกเสียงคำได้ เมื่อได้ปรึกษากับเพื่อนในกลุ่มของตนเอง ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.49) รองลงมา ได้แก่ สมาชิกทุกคนในกลุ่ม

ทำคะแนนของกลุ่มได้ดีและมีพัฒนาการที่ดีขึ้น มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานและเป็นตัวแทนในการแข่งขันกับเพื่อนต่างกลุ่ม มีการทำแบบทดสอบทำยบทเรียนการอ่านเมื่อศึกษาจบเล่ม ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.51) และ ชอบการจัดบรรยากาศที่เป็นทีมและสามารถสอบถามปัญหาหรือการอ่านคำจากครูได้ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.52) ตามลำดับ

ความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการอ่าน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นรายด้านพบว่า ด้านบทเรียนการอ่าน นักเรียนมีความพึงพอใจในประเด็นบทเรียนการอ่านช่วยส่งเสริมให้ผู้อ่านได้ฝึกฝนเกี่ยวกับการอ่านและสามารถแข่งขันกับเพื่อนต่างกลุ่มได้ ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.35) รองลงมาได้แก่ บทเรียนการอ่านช่วยให้เข้าใจเนื้อหาและสามารถอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยได้มากขึ้น ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.46) รองลงมาได้แก่ บทเรียนการอ่านน่าสนใจ อ่านแล้วเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.49) รองลงมาได้แก่ บทเรียนการอ่านมีรูปเล่มที่สวยงาม นำอ่าน บทเรียนการอ่านมีกิจกรรมได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม เนื้อเรื่องในบทเรียนการอ่านเป็นเรื่องใกล้ตัว อ่านแล้วเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.52) รองลงมาได้แก่ ภาษาที่ใช้ในบทเรียนการอ่าน มีความถูกต้อง อ่านง่าย บทเรียนการอ่านช่วยให้สามารถอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทยร่วมกับเพื่อนในกลุ่มได้ บทเรียนการอ่านช่วยส่งเสริมให้ได้ฝึกทักษะการอ่านได้จริง ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.52) และ บทเรียนการอ่านมีภาพประกอบสวยงาม นำอ่าน ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้บทเรียน การดูร่วมกันกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สรุปผล การศึกษา อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

การศึกษาได้ดำเนินการตามกระบวนการ 3 ขั้นตอน คือ 1. หาประสิทธิภาพของบทเรียน การดู เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้บทเรียนการดู ร่วมกับการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD 3. ศึกษาความพึงพอใจสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อ การใช้บทเรียนการดูร่วมกันกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อเพิ่มทักษะการอ่านคำ พื้นฐานภาษาไทย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1. บทเรียนการดู จำนวน 2 เล่ม 2. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผนการจัดการเรียนรู้ 14 ชั่วโมง 3. แบบทดสอบทักษะ การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 35 ข้อ 4. แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้บทเรียน การดูร่วมกันกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อเพิ่มทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 ข้อ

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของบทเรียนการดูเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐาน ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้บทเรียนการดู ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการใช้บทเรียน การดู ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อเพิ่มทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย

สมมติฐานของการวิจัย

1. บทเรียนการ์ตูน เพื่อเพิ่มทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยโดยการใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อเพิ่มทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนมีความพึงพอใจในการใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อเพิ่มทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สรุปผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของบทเรียนการ์ตูน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
จากการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 89.33/92.38 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
จากการศึกษาพบว่า ทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STADร่วมกับบทเรียนการ์ตูนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย
ผลการศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้ บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าได้ ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนการ์ตูน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนการ์ตูน มีประสิทธิภาพ 89.33/92.38 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากการสร้างบทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นั้นผู้วิจัยได้ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างบทเรียนการ์ตูน ศึกษาขั้นตอนการสร้างบทเรียนการ์ตูนประกอบการเรียนการสอน ให้ละเอียดและครอบคลุมเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และเร้าความสนใจของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545, หน้า 147) ที่สรุปถึงประโยชน์ของบทเรียนการ์ตูนต่อการเรียนการสอนว่า การ์ตูนช่วยกระตุ้นให้เรียน การ์ตูนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ใช้เป็นเครื่องเร้าความสนใจในห้องเรียนได้เป็นอย่างดี ใช้เป็นจุดเริ่มต้นของการอภิปรายให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของการเรียน โดยทำให้มีอารมณ์ขัน เรียนอย่างสนุกสนาน นักเรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนทำให้การเรียนได้ผลเพิ่มขึ้น อีกทั้งผู้วิจัย คำนึงถึงหลักการสร้างบทเรียนการ์ตูน ผ่านการตรวจแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน และได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้บทเรียนการ์ตูนตอบสนองต่อการจัดการเรียนการสอน และตอบสนองต่อความสามารถของผู้เรียน และทำให้เข้าใจบทเรียนได้เร็วยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ที่สูงขึ้น สอดคล้องกับ ปิยธิดา สังฆะโณ (2550, หน้า 32) กล่าวว่าการ์ตูนสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ ในการเรียนการสอนอย่างมาก โดยเฉพาะการ์ตูนสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็วยิ่งขึ้น เพราะการ์ตูนช่วยสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ช่วยทำให้บทเรียนน่าสนใจ และผู้เรียนเรียนด้วยความไม่เบื่อหน่าย เกิดความรู้สึกสนุกสนาน มีชีวิตชีวาซึ่งใช้ได้กับการเรียนการสอนทุกกลุ่มวิชา ทุกกลุ่มประสบการณ์ ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับ อภิญญา ทารสูงเนิน (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนการ์ตูนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องบทบาทพลเมืองดี ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนการ์ตูนเรื่องบทบาทพลเมืองดี มีประสิทธิภาพ 83/82.17 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสรุปได้ว่าบทเรียนการ์ตูนช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เมื่อนำบทเรียนการ์ตูนนำไปใช้ร่วมกับกิจกรรมการเรียน จะสามารถกระตุ้นความสนใจ พัฒนาผู้เรียน ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนสูงขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD พบว่า ทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับบทเรียนการ์ตูน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน เรื่องการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างและดูแลตัวอย่างที่ดี ศึกษารูปแบบการสร้างบทเรียนการ์ตูน การวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดการเรียนรู้ จัดกระบวนการกิจกรรม การเรียนรู้ตามขั้นตอน และมีวิธีการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อย่างชัดเจนและคำนึงถึงประโยชน์ที่จะเกิดกับการจัดการเรียนการสอนมากที่สุด โดยนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และได้ประยุกต์แนวความคิด บุขบา ชูคำ (2550, หน้า 75-76) และกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยกำหนดกิจกรรมขณะเรียน ใบงาน ปฏิบัติหลังเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ บทเรียนการ์ตูนทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียน ผ่อนคลายความเครียด ทำให้เกิดความสนุกสนานในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังทำให้นักเรียนอ่านได้ง่ายขึ้น ประกอบกับนักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนเก่งช่วยอธิบาย ช่วยอ่านให้นักเรียนอ่อนเข้าใจ ซึ่งสามารถส่งผลให้การเรียนสูงขึ้น การเรียนการสอนด้วยบทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง จากบทเรียน และเป็นการจัดสมาชิกกลุ่มละ 4-5 คน แบบคละความสามารถโดยมีนักเรียน เก่ง กลาง อ่อน คละกันในกลุ่มคอยช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนรู้เข้าใจในเรื่องวิชานั้น ๆ มากขึ้น ทุกคนจึงมีหน้าที่ร่วมกันทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการเรียน และเป้าหมายของกลุ่มให้ดีขึ้น โดยครูมีรางวัลเป็นการเสริมแรงด้วยการกล่าวคำชมเชยและมอบโล่รางวัลแก่นักเรียนทั้งทีมและรายบุคคล เมื่อสามารถทำคะแนนได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับสุวิทย์ มูลคำและคณะ(2545, หน้า 170-171) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ไว้ว่าเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่งที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกันกลุ่มละ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้

เนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้ว ทำการทดลองความรู้คะแนนที่ได้จากการทดสอบสมาชิกแต่ละคนนำเอามาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนใช้เทคนิคการเสริมแรงโดยการให้คำชมเชย ดังนั้นสมาชิกทุกคนต้องช่วยเหลือกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อีกทั้งยังส่งผลให้การเรียนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณา ไชยโยธา (2547, หน้า 51-52) ที่ได้พัฒนาชุดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยตนเองแบบสืบสวนสอบสวนที่ใช้การ์ตูนประกอบเรื่องระบบจำนวนเต็ม ผลการวิจัยพบว่า คะแนนของการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุชบา ชูคำ (2550, หน้า 75-76) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้บทเรียนการ์ตูนคณิตศาสตร์แบบ E-Book เรื่องโจทย์ปัญหาสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นั้น สามารถช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย และช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นจริง

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากจากการพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น เพราะสมาชิกทุกคนในกลุ่มรู้สึกว่าคุณค่าตนเองมีความสำคัญต่อกลุ่ม ความเชื่อมั่นในตนเองก็จะถูกกระตุ้นให้มีมากขึ้น รวมไปถึงเป็นการสร้างความสัมพันธ์ และความสามัคคีระหว่างผู้เรียนในกลุ่ม รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ตลอดจนมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับ รวมไปถึงการจัดการเรียนการสอนที่มีสื่อและนวัตกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งบทเรียนการ์ตูน มีภาพการ์ตูนเป็นตัวดำเนินเรื่อง เพื่อเป็นเรื่องราวติดต่อกัน กระตุ้นความสนใจในการเรียนของนักเรียน ผ่อนคลายความเครียด ทำให้เกิดการเรียนที่สนุกสนาน ในการจัดการเรียนการสอนยังทำให้นักเรียนสามารถอ่านได้ง่ายขึ้น รวมไปถึงผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็วยิ่งขึ้น เพราะการ์ตูนช่วยสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่ความหลากหลาย เหมาะสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านการอ่านของผู้เรียน

ให้ดีขึ้นได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ หนึ่งฤทัย ชูแก้ว (2556, หน้า 106) ที่ได้ศึกษาถึงผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้ STAD เรื่องคู่อันดับและกราฟ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้ STAD มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก จึงสรุปได้ว่าบทเรียนการ์ตูนและการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน มีกิจกรรมที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล อีกทั้งยังส่งเสริมพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ ดังนี้

1. การใช้บทเรียนการ์ตูน ครูผู้สอนควรมีความเข้าใจในหลักการและเข้าใจการใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยมีขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1. การนำเสนอบทเรียน ขั้นที่ 2 การเรียนกลุ่มย่อย ขั้นที่ 3 การเล่นเกมแข่งขันตอบปัญหา ขั้นที่ 4 การยกย่องและยอมรับ ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านทันที
2. เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการศึกษาค้นคว้าจากการใช้เทคนิคการสอนรูปแบบที่แปลกใหม่ไปจากการสอนปกติ ครูควรอธิบายและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหา จุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ก่อนการเรียนการสอน และคำแนะนำของการใช้บทเรียนการ์ตูน
3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม ครูต้องคอยกำกับดูแล ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ใช้วิธีการเสริมแรง และกล่าวให้กำลังใจนักเรียนกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาตนเอง
4. การจัดกิจกรรมทุกครั้ง ควรยืดหยุ่นเวลาตามความเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะจริง ๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้บทเรียนการตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง

2. ควรพัฒนาบทเรียนการตูน มาประยุกต์เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ E-book, e-learning เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนมากขึ้น ทันสมัย ประหยัดเวลา สามารถศึกษาได้พร้อมกันหลายคน หรือศึกษาเวลาใดก็ได้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : ครูสภา
- กรมวิชาการ. (2550). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับเป็นกฎหมาย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
ครูสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2554). *การรณรงค์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน*. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2555). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับเป็นกฎหมาย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
ครูสภาลาดพร้าว.
- ภรรณิกา ศรีเจริญ. (2544). *วิเคราะห์คุณธรรมในหนังสือการ์ตูนเล่มละบาท*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักส์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว.
- กาญจนา วัฒนาญ. (2550). *การวิจัยพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ธนพรการพิมพ์.
- คมสันต์ โคมยงค์. (2552). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการคิดอย่างมีเหตุผลและความ
มั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องชุมชนของเราระหว่างการใช้
บทเรียนการ์ตูนประกอบการจัดกิจกรรมแบบ 4 MAT การจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ
STAD และการจัดกิจกรรมแบบปกติ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
มหาสารคาม.
- จักรินทร์ สุดชนะ. (2550). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยเรื่อง คำนาม ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้บทเรียนการ์ตูนประกอบการสอน*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม.,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- จรัญ สุขเกษม. (2551). *มิติการสอนอ่าน*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- จรัสลักษณ์ จิรวินุลย์. (2554). *คู่มือครูและผู้ปกครองสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้การอ่าน*.
กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- จิราภรณ์ เดชบุรัมย์. (2553). *การพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้บทเรียนการ์ตูนชั้นประถมศึกษาปีที่
ที่ 6 การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม.,มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.*

- จุฬารวรรณ แสงหิรัญ. (2547). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้บทเรียนการ์ตูนประกอบ เรื่อง การแก้ไขภัยปัญหาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- เจริญขวัญ น้าพา. (2554). ผลการจัดกระบวนการเรียนรู้แนวจิตปัญญาศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการเชื่อมโยง และความสุขในการเรียน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- เจริญสุข คงชาติ. (2552). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการ คิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยใช้ บทเรียนการ์ตูน. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- เจือจันทร์ ภัลยา. (2533). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และความสนใจใน วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป ประกอบ ภาพการ์ตูน. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชาติรี เกิดธรรม. (2545). เทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ชานนท์ ศรีอ่อนงาม. (2549). การพัฒนาชุดการเรียนแบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ STAD เพื่อส่งเสริม ทักษะการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ เรื่องจำนวนจริง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2551). การจัดระบบงานสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาและห้องสมุดสื่อ โรงเรียน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2555). การสอนอ่าน. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2555). บทสคริปต์ด้านการทำหนังสือเด็ก. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2555). การสอนภาษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2554). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2545). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏธนบุรี.

- ทิตินา เขมมณี. (2547). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล. (2555). พัฒนาการอ่าน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ทัศนีย์ บุตรอุดม. (2552). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค
STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
มหาสารคาม.
- ธนธรณ นิยมชื่น. (2550). ผลการพัฒนาการอ่านจับใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้บทเรียนการ์ตูนประกอบการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือ.
การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ธีรวรรณ โคษา. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารระคน กลุ่ม
สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
STAD. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- นพดล จันทร์เพ็ญ. (2553). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- นิคิล ไชยช่วย. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว กลุ่ม
สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD.
การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- นิภาพร ปวนสุรินทร์. (2552). การศึกษาความสามารถสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนโดยใช้เกม.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2555). แนวการพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษร
เจริญทัศน์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การพัฒนาการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- บุษบา ชูคำ. (2550). ผลของการใช้บทเรียนการ์ตูนคณิตศาสตร์ แบบ E-Book เรื่อง โจทย์ปัญหา
สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในวิชา
คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม.,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

- ปิยธิดา สังฆะโณ (2550). การพัฒนาบทเรียนการอ่านเรื่อง สำนวน สุภาพสิต คำพังเพย ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ จ.สงขลา. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม.,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ปิยลักษณ์ พฤกษ์วัน. (2551). การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทย
เพื่อความเข้าใจ โดยใช้แนวการสอนอ่าน เอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.
วิทยานิพนธ์ ค.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ประคอง กรรณสูตร. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภัสสร หวังดี. (2548). การพัฒนาแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎี
บทพีทาโกรัส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ประวีณา เอ็นดู. (2555). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียน
สะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม.,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ประเทิน มहांพันธ์. (2550). การศึกษากับการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชน. มหาสารคาม :
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2539). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : แวนแก้ว.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ
: แวนแก้ว.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2544). การศึกษาการอ่านสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : แวนแก้ว.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2554). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ
เทรดดิ้ง.
- พรชัย จันทไทย. (2545). การเปรียบเทียบการสอนคณิตศาสตร์เรื่องการแยกตัวประกอบพหุนาม
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผล
ทางการเรียน STAD และกิจกรรมคู่มือครูตาม สสวท. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, มหาสารคาม.

- พิสมัย วีรยาพร. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการคิด
แก้ปัญหาและความพึงพอใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ 1 เรื่อง สมการและการ
แปรผัน ชั้นประกาศนียบัตรที่ 1 ที่เรียนนแบบร่วมมือ LT กับเรียนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์
กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ภานิดา ชัยปัญญา. (2552). ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมไร่นาสวนผสมโครงการปรับ
โครงสร้าง. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2540). เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมเด็ก. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยุพิน พิพิธกุลและคณะ. (2535). การเรียนการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชนีกร ทองสุขดี. (2550). เอกสารประกอบการสอนกระบวนการวิชาการศึกษาพิเศษ. เชียงใหม่ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัชนีย์ ดวงประทุม. (2548). ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนความคงทน ความพึงพอใจและทักษะ
ชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง น้ำ ไฟา ดวงดาว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- รัชณี ศรีไพพรรณ. (2550). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เรวดี อาษานาม. (2550). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 .กรุงเทพฯ : นาน
มีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วรรณิ์ ปัดดาวโร (2553). ผลการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค STAD ประกอบบทเรียน
การ์ตูนชุดนิทานคุณธรรม เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.
การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2554). การเรียนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2554). เอกสารประกอบการสอน. สัมมนาหลักสูตรและการสอนภาษาไทย.
มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- วิรัตน์ คำศรีจันทร์. (2544). การออกแบบบทเรียนโปรแกรมสำหรับเด็กระดับประถมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

- ศักดิ์ชัย เกียรตินารินทร์. (2555). การบูรณาการศาสตร์และศิลป์แห่งจินตนาการในการส่งเสริมและการพัฒนาหนังสือการ์ตูนไทย. กรุงเทพฯ : แสงศิลป์การพิมพ์.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2553). ความบกพร่องในการเรียนรู้ หรือแอลดี, ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ศรีรัตน์ เจิงแก่นจันทร์. (2550) ทฤษฎีการสอน. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- ศรีรัตน์ เฟิงกลิ่นจันทร์. (2550). ศาสตร์การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- วรรณ โสมประยูร (2544, หน้า 127-128)
- ศรีนารถ สิทธิขวา. (2554). เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ศิริวรรณ ภูงามดี. (2555). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- สมคิด บุญบูรณ์. (2553). การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนอ่าน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). การวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- สมพร แผงพิพัฒน์. (2554). ทักษะการอ่าน. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- สมศักดิ์ ศรีมานอนัน. (2544). การประเมินผลกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ฝ่ายส่งเสริมมาตรฐานการศึกษาสำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ. สิริพันธุ์ แบบ
- สนิท. (2550). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทเรียนการ์ตูน เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา สาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สังเขต นาคไพจิตร. (2540). การ์ตูน. มหาสารคาม : ปริดาการพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2545). 20 วิธีจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ. (2545). การจัดกระบวนการเรียนรู้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์

- สุนันทา ผันนิมิต.(2550). การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน การสร้างแบบฝึก. ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้ด้านกฎระเบียบกฎหมาย.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2554). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพิณญา คำขจร. (2550). การเปรียบเทียบผลการเรียนด้วย CIPPA ที่จัดกลุ่มแบบ TAI ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2552). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- สุรียา ตอพล. (2550). การสร้างและการสอนประสบการณ์ภาษา. เอกสารประกอบคำสอนสำนักงานศึกษาธิการเขต 8. เชียงใหม่.
- สุวิมล จักรแก้ว. (2534). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง "สมการและอสมการ" ระหว่างกลุ่มที่เสริมการสอนด้วยบทเรียนแบบโปรแกรม. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- หนึ่งฤทัย ชูแก้ว. (2556). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับเทคนิค STAD เรื่องคู่อันดับกราฟ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อนันต์ บุตรศรีเมือง. (2550). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสือการ์ตูนประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง เศษส่วนและการบวก การลบ การคูณ การหาร เศษส่วน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 .บุรีรัมย์
- อภิญญา หารสูงเนิน. (2554). การพัฒนาบทเรียนการ์ตูน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง บทบาทพลเมืองดี. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ เอส พริ้นติ้ง เฮาส์.
- อุกฤษฏ์ ทรงชัยสงวน. (2543). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการโครงการ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

- อุไรรัตน์ ธุระสุข. (2550). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระคณิตศาสตร์เรื่องเศษส่วน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD. การศึกษาค้นคว้าอิสระ*
กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- อเนก รัตนปิยะภรณ์. (2535). *หนังสือการ์ตูนสำหรับเด็ก. สารพัฒนาหลักสูตร.*
- Amstrong, Jocelyn.(2003). *Exploring the Effects of Individuak Dramatherapy with a
Child Diagnosed with Learning Disabilltics : A Case Study, Masters Abstracts
International.*
- Bloom, Benjamin. (1976). *Human Charateristics and School Learning.* New York : Mc
Graw-Hill.
- Carroll, John B. (1990). *Teaching and Learning Mathematics.*Reston, Virginia: The
NationalCouncil of Teachers of Mathmatics.
- Dozier, M., & the Infant Caregiver Laboratory. (2004). *Attachmentandbiobehavioral catch-
up. Unpublished manuscript, University of Delawere, Newark.*
- Johnson. (1994). *Cooperative in the Classroom.*Minnesota : Interaction Book
- Kinder, James S. (1995). *Using Adudio – Visual Meterials in Education.* New York :
American Book Co.
- Robertson, G.C. (2002). *A Comparative Study of Learning Achievement on Computer
Assisted Instruction Of Cartoon Lessons in English between Using the Narrated
Text and Narrated Sound.* Educational Communication Technology Journal.
- Tarim, Kamuran & Akdeniz, Fikri. (2008). *The Effect of Cooperative Learning on Turkish
Elementary Student Mathematics Achievement and Attitude towards.*

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ดร.วัทฒญ ชลิมเงิน ตำแหน่ง อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์
2. นางสาวพิชญา สกุลวิทย์ ตำแหน่ง อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์
3. นายชาติชาย ทนะขว้าง ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ ระดับชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่านเขต 1
จังหวัดน่าน
4. นางเรณู หมั่นพรมแสน ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ ระดับชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่านเขต 1
จังหวัดน่าน
5. นายปรีชา ก้อนคำ ตำแหน่งครู ระดับชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเป่า
อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน

ภาคผนวก ข ตัวอย่างบทเรียนการ์ตูน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

บทเรียนการ์ตูน

เล่ม 1

โรงเรียนใหม่ของเตี๊ยะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง : ภาพ จุฑามาศ ศรีใจ

บทเรียนการ์ตูน

เล่ม 2

โรงเรียนहरธา

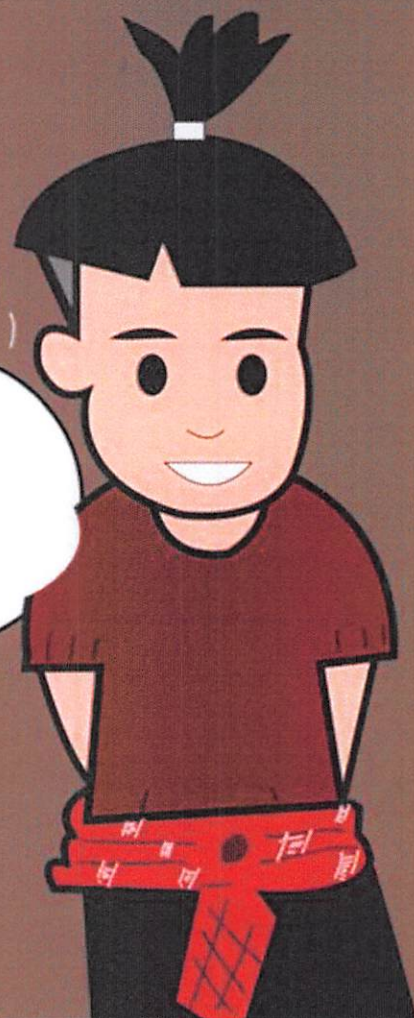

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง : ภาพ จุฑามาศ ศรีใจ

|| แนะนำตัวละคร ||

พี่ภูคา

ภูคาเป็นผู้ชายที่น่ารัก
มักสงสัย เป็นพ่อค้า
ขายผ้าพื้นเมืองในจังหวัดน่าน

|| แนะนำตัวละคร ||

ตาคำ

ผู้ทรงความรู้ในด้านภูมิปัญญา
ของคนภาคเหนือ มีจิตใจดี และคอย
ให้คำปรึกษาต่างๆ กับคนในหมู่บ้าน

|| แนะนำตัวละคร ||

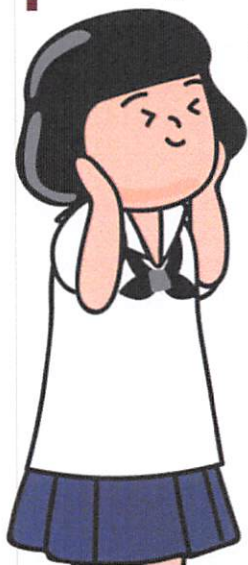

ข้าวปั้น

เด็กหญิงผู้อ่อนโยน มีภูมิลำเนาอยู่
จังหวัดน่าน มีหน้าตาน่ารัก นิสัยดี
และเป็นเด็กเรียนดีมาก

คำชี้แจงการใช้บทเรียนการ์ตูน สำหรับครู

1. ก่อนทำการสอน ครูผู้สอนควรศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจ และเตรียมสื่อ อุปกรณ์ให้พร้อมก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. ครูควรแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ และบทบาทของนักเรียนให้นักเรียนทราบ ทุกครั้งก่อนการจัดกิจกรรม
3. ครูควรดำเนินการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

4. ให้ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำหรือผู้ให้คำปรึกษาขณะที่นักเรียนมีข้อสงสัยหรือทำแบบฝึกหัดทุกครั้ง
5. ถ้านักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ที่ระบุไว้ ครูควรให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาอีกครั้ง แล้วทำแบบทดสอบหลังเรียนให้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

คำชี้แจงการใช้บทเรียนการ์ตูน สำหรับนักเรียน

1. ให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงและจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนลงมือศึกษาบทเรียนการ์ตูนภาษาไทย เรื่องการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย
2. ห้ามนักเรียนขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงในบทเรียนการ์ตูนนี้
3. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้วยตนเอง
4. ถ้านักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัยใด ๆ ให้ปรึกษาครูผู้สอนทันที
5. เมื่อทำแบบฝึกหัดท้ายเรื่องเสร็จแล้ว บันทึกคะแนนของตนเองลงในสมุดเก็บคะแนน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำ ให้ถูกต้อง ชัดเจนได้
2. อ่านออกเสียงคำพื้นฐานได้ถูกต้อง ชัดเจน
3. มีความสนใจในการเรียน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. คำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 2. เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเปา อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน
- เรื่อง คำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 210 คำ จัดหมวดหมู่ของคำพื้นฐานภาษาไทย ดังนี้
1. การอ่านคำสมาส	จำนวน 30 คำ
2. การอ่านคำควบกล้ำ	จำนวน 30 คำ
3. การอ่านอักษรนำ	จำนวน 30 คำ
4. การอ่านคำที่มีตัว ฤ	จำนวน 30 คำ
5. การอ่านคำแผลง	จำนวน 30 คำ
6. การอ่านคำพ้อง	จำนวน 30 คำ
7. การอ่านออกเสียงตัวสะกดคำมากพยางค์	จำนวน 30 คำ

เนื้อหาที่นำมาจัดในการแต่งเนื้อเรื่องบทเรียนการ์ตูน เป็นเนื้อหากลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเปา อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน
เรื่อง คำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 210 คำจัดหมวดหมู่ของคำพื้นฐานภาษาไทย ดังนี้

1. การอ่านคำสมาส จำนวน 30 คำ
2. การอ่านคำควบกล้ำ จำนวน 30 คำ
3. การอ่านอักษรนำ จำนวน 30 คำ
4. การอ่านคำที่มีตัว ฤ จำนวน 30 คำ
5. การอ่านคำแผลง จำนวน 30 คำ
6. การอ่านคำพ้อง จำนวน 30 คำ
7. การอ่านออกเสียงตัวสะกดคำมากพยางค์ จำนวน 30 คำ

ข้อ	คำสมาส	คำควบกล้ำ	อักษรนำ	ตัว ฤ	คำแผลง	คำพ้อง	คำยืม
1	ประวัติศาสตร์	ขรุขระ	บุหงา	วิกฤต	ผนวช	เพลายืน	กราฟ
2	อุปโลกนกรรม	โพล้เพล้	หุงหิง	ทฤษฎี	เฉลียง	ปรักหักพัง	การ์ตูน
3	ธนบัตร	แกว่งไกว	ตระหนี่	พฤกษา	ข้าวสวย	กรีของข้าง	ก๊ีบ
4	หัตถศึกษา	เปรต	อร่าม	นฤมล	กำราบ	กรีของกุ่ม	กลูโคส
5	อุทกภัย	นกอินทรี	เตลิด	สัมฤทธิ์	สูวคนธ์	คนแฉม	กัปตัน
6	รัตติกาล	สร้าง	อึ้ง	กฤษณา	จำแนก	ปลุกต้น แฉม	แก๊ส
7	พฤติกรรม	พุทรา	ไสว	ฤกษ์	คำรบ	ปรักผัง ใต้ดิน	ก๊ิก
8	ทัศนคติ	มัทรี	ขมิ้นมัน	คฤหัสถ์	ตำรับ	ข้าทาส บริวาร	เกียร์
9	ธนบุรี	ไบพลู	ปรอท	คฤหาสน์	กำไร	คุณค่า	แก๊ง
10	มนุษยธรรม	ประเพณี	อร่าม	นฤมิต	กำหนด	พันธุ์ไม้	แกลลอน
11	ยุทธวิธี	เสิร์ฟร้อย	สวัสดิ์	พฤษภาคม	กำเนิด	ผิวพรรณ	คริสต์มาส
12	วัฒนธรรม	ศรัทธา	สมัคร	กฤษฎีกา	สภาวะ	ผูกพัน	แท็กซี่
13	พาณิชย์การ	เสริมสร้าง	สละสลวย	พฤติกรรม	ระเบียบ	ชื่อสัตย์	แทรกเตอร์
14	รัตนตรัย	ทรวดโถม	สงบ เสงี่ยม	ทฤษฎี	บำเพ็ญ	สัตว์ป่า	ฟาร์ม
15	พันธุกรรม	กลับกลาย	สนั่น	ปฤจจา	กำหนด	สัดส่วน	วิตามิน
16	สัตว์แพทย์	ปลดปล่อย	ผลิตผล	ศฤงคาร	คำนวณ	ช้อนล้อม	เซียร์

ข้อ	คำสมาส	คำควบกล้ำ	อักษรนำ	ตัว ฤ	คำแผลง	คำพ้อง	คำยืม
17	อักษรวิธี	ตรีตรอง	ผนวช	อมฤต	กำลัง	ช่อมแซม	ฟุตบอล
18	รัตนโกสินทร์	แปลงผัก	ตานก้วย สลาก	อังกฤษ	จ่านำ	ปลาบึกเบ้า	กีตาร์
19	คหกรรม	มะพร้าว	ผนึ่ง	พฤษชาติ	ตำแหน่ง	ว่าวปักเป้า	เค็ดตาลีอก
20	ทูปภิกขภัย	มะกรูด	จรัส	หฤทัย	จ่านอง	ผลจัน	เซนติเมตร
21	วิสาขบูชา	แตงกวา	วาสนา	กฤติ	จำหน่าย	ดวงจันทร์	ฮวงซุ้ย
22	เวทมนตร์	ศรัทธา	ปริศนา	นฤนาท	ชำนานู	สุขสันต์	พะไล
23	สันติภาพ	หอยแครง	ดิเรก	พฤษจิกายน	ชำรุด	สรรหา	อั้งโล่
24	กรรมกร	เม็ดพลอย	ผลหมากรากไม้	ฤดี	ดาร์ต	สรรค์สร้าง	เต้าเจี้ยว
25	มหานคร	ก่อสร้าง	ห่อหมก	มฤคทายวัน	สำรวจ	ไพโรสไนท์	บั้งก็
26	เกษตรกรรม	แทรกแซง	นกหวีด	ฤดู	สำเร็จ	นั่งขัดสมาธิ	แต๊ะเอีย
27	อิสรภาพ	สรรเสริญ	หงอนไก่	กฤษ	ทำลาย	ทำจิตสมาธิ	บะหมี่
28	วาทภัย	แสรัง	สวิง	พฤษติกรรม	จำเพาะ	สระน้ำ	อยุธยา
29	บุปผชาติ	ทรัพย์สิน	สมิง	พฤษสบดี	ประเดี้ยว	สระบุรี	สามเนตร
30	สุนทรพจน์	ทรวดโถม	เหนื่อเมฆ	นักชัตฤกษ์	ค่านิ่ง	สระอา	ฉงน

สวัสดีครับ ผมชื่อเตี๊ยะ เป็นคนกรุงเทพมหานคร
(กรุง - เทบ - มะ - หา - นะ - คอน) อพยพ
(อบ - พะ - ยบ) มาอยู่จังหวัดน่าน
เอ้! จังหวัดน่านมีอะไรน่าสนใจ
บ้างนะ อยากูู้จัง

เดี๋ยวตาจะเล่า
เกี่ยวกับประวัติ
ความเป็นมาของ
ประเพณีตานก๋วยสลาก
ให้เตี๊ฝงนะ

ได้ครับตา

เรื่องมีอยู่ว่านางยักษิณี (นาง - ยัก - ลี - นี)
คนหนึ่งมักจะเบียดเบียนผู้คนอยู่เสมอ
ครั้งได้ฟัง คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า
แล้วก็เกิดความเลื่อมใส ครีฑธา (สัด - ทา)
นิสัยใจคอที่โหดร้าย ก็กลับกลายเป็น
เอื้ออารีแก่คนทั่วไป ผู้คนพากันซาบซึ้ง
ก็นำสิ่งของมาแบ่งปันให้ แต่สิ่งของ
มีจำนวนมาก นางจึงนำสิ่งของเป็น
สลากภัต (สะ - หลาก - กะ - พัด)
แล้วให้พระสงฆ์สามเณร
ช (สาม - มะ - เนน)
จับสลากด้วยหลักอุบโลกนกรรม
(อุบ - ปะ - โลก - นะ - กรรม)

ที่ตาจะพาเตี๊ยะไปเป็นชาวเกษตรกร
ก็เพราะตาจะพาเตี๊ยะไปเก็บผลไม้ที่สวน
ของเราเป็นผลิตผลทางการเกษตร
(ผะ - หลิด - ตะ - ผน) จะได้เก็บผลไม้มา
ใส่ก๋วยสลาก ได้ทั้งบุญและเตี๊ยะจะได้รู้คุณค่า
ของสิ่งของที่นำไปถวายพระสงฆ์ด้วย

ได้ครับตา ผมจะเลือกผลไม้ที่ดีๆ
ลูกสวยงาม คุณภาพดีๆ นำมาถวายแด่
พระสงฆ์ น่าตื่นตื่นจังเลยครับคุณตา

ณ วัดบ้านเปา
อำเภอพาน้อย
จังหวัดน่าน

มกรา กุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน
พฤษภาคม (พรีด-สะ-พา) มิถุนา กรกฎาคม
สิงหา กันยายน ตุลาคม พฤศจิกายน (พรีด-สะ-จิ-กา)
พอถึงธันวาคม ฮาเลวังกา ก็กลับมามกรา

แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย กากบาท ทับ ก ข ค ง ที่ถูกต้อง
ในแต่ละข้อ โดยทำลงกระดาษคำตอบที่แจกให้

คำในข้อใด อ่านไม่ถูกต้อง

<p>1. ก. ฉลอง อ่านว่า ฉะ-หลอง
ข. ศิลปะ อ่านว่า สิ้น-ละ-ปะ
ค. ขนมน อ่านว่า ขะ-หนม
ง. สนับสนุน อ่านว่า สะ-นั้บ-สะ-นุน</p>	<p>6. ก. ตระกูล อ่านว่า ตะ-กูน
ข. ฉลองยศ อ่านว่า ฉะ-หลอง-ยศ
ค. ขนุน อ่านว่า ขะ-หนุน
ง. ความดี อ่านว่า ความ-ดี</p>
<p>2. ก. บรรพบุรุษ อ่านว่า บับ-พะ-บุ-หฺรุด
ข. วิทยาศาสตร์ อ่านว่า วิต-ทะ-ยา-สาด
ค. ภูมิปัญญา อ่านว่า พุม-ป็น-ยา
ง. วัฒนธรรม อ่านว่า วัด-ถะ-นะ-ทำ</p>	<p>7. ก. สมุทรร อ่านว่า สะ-หมุด
ข. ธรรม อ่านว่า ทำ
ค. มนุษย์ อ่านว่า มะ-นุด
ง. พยาบาล อ่านว่า พระ-ยา-บาน</p>
<p>3. ก. วังกรู อ่านว่า วัง-กรู
ข. เหตุการณ์ อ่านว่า เห-ตุ-กาน
ค. อารมณ์ อ่านว่า อา-รม
ง. ธรรมดา อ่านว่า ทำ-มะ-ดา</p>	<p>8. โพลีเพล้ ข้อใดอ่านถูกต้อง
ก. โพลี-เพล้
ข. โฟ้-เล้
ค. โฟ้-เพ้
ง. พะ-ไล้-พะ-เล้</p>
<p>4. ก. อารมณ์ อ่านว่า อา-รม
ข. ธรรมชาติ อ่านว่า ทำ-มะ-ชาด
ค. กลัด อ่านว่า กัด
ง. ศิลปะ อ่านว่า สิ้น-ละ-ปะ</p>	<p>9. ดึกดำบรรพ์ ข้อใดอ่านถูกต้อง
ก. ดึก-ดำ-บัน
ข. ดึก-ดำ-บาน
ค. ดึก-ดำ-บัฟ
ง. ดึก-ดำ-บัน-พะ</p>
<p>5. ก. ขนมหาด อ่านว่า ขะ-หนม-दान
ข. โบราณ อ่านว่า โบ-ลาน
ค. วิทยาศาสตร์ อ่านว่า วิต-ทะ-ยา-สาด
ง. สมัย อ่านว่า สะ-ไหม</p>	<p>10. กรรมาฐาน และ สมานธิ ข้อใดอ่านถูกต้อง
ก. กำ-ทาน และ สะ-มาด
ข. กำ-มะ-ถาน และ สะ-มา-ที
ค. กำ-มะ-ทาน และ สะ-มา-ที
ง. กำ-มะ-ถาน และ สะ-มาด</p>

แบบฝึกหัดการอ่านออกเสียง

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดไว้ในกรอบ

กฎเกณฑ์	ข้าราชการ	ครวญคราง	คลาดแคล้ว	จ่านรรจา
ดึกดำบรรพ์	โทรศัพท์	บริเวณ	ปาฏิหาริย์	พ่ายัพ
พิสมัย	พระโอรส	ไมโครเวฟ	รูปพรรณ	เศรำโศก
ลิฟต์	อัญเชิญ	อัจฉริยะ	สาปแช่ง	แพร์พันธุ์
กฤษฎ	บริษัท	ปราศจาก	พฤษษา	วีรบุรุษ
ศัตรู	อุตสาหกรรม	สัปดาห์	ทะนุถนอม	ประหัตประหาร

ตัวอย่าง เช่น

กฎเกณฑ์

อ่านว่า

กต - เกน

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

ภาคผนวก ค แบบประเมินความเหมาะสมของบทเรียนการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน
คำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบประเมินความเหมาะสมของบทเรียนการ์ตูน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐาน
ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1	ขนาดรูปเล่มกะทัดรัด เหมาะสมกับวัย หน้าปกสวยงาม มีภาพการ์ตูนน่าสนใจ สีเส้นสวยงาม						
2	ขนาดตัวอักษรอ่านง่าย มีความเหมาะสม						
3	ภาพการ์ตูนมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
4	ภาษาที่ใช้ในบทเรียนการ์ตูนเข้าใจง่าย และน่าสนใจ						
5	เนื้อเรื่องของบทเรียนการ์ตูนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และการส่งเสริมการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย						
6	เนื้อหามีความเหมาะสมกับวัย และเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน						
7	เนื้อหาและภาพการ์ตูนมีความน่าสนใจและเร้าอารมณ์ผู้เรียน						
8	กิจกรรมในบทเรียนการ์ตูนมีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
9	บทเรียนการ์ตูนช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและกระตุ้นการอ่านคำศัพท์ของผู้เรียน						
10	บทเรียนการ์ตูนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
(.....)

ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ง ผลการพิจารณาความเหมาะสมของบทเรียนการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำ
พื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 7 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของบทเรียนการ์ตูน เพื่อพัฒนาทักษะ
การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ระดับความคิดเห็น	
		1	2	3	4	5	ค่าเฉลี่ย	แปลความหมาย
1	ขนาดรูปเล่มกะทัดรัด เหมาะสมกับวัย หน้าปกสวยงาม มีภาพการ์ตูนน่าสนใจ สีเส้นสวยงาม	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
2	ขนาดตัวอักษรอ่านง่าย มีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
3	ภาพการ์ตูนมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
4	ภาษาที่ใช้ในบทเรียนการ์ตูนเข้าใจง่าย และน่าสนใจ	5	5	4	5	5	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
5	เนื้อเรื่องของบทเรียนการ์ตูนสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้และการส่งเสริมการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย	4	4	5	5	5	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
6	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัย และเหมาะสมกับเวลา ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
7	เนื้อหาและภาพการ์ตูนมีความน่าสนใจและเร้าอารมณ์ ผู้เรียน	5	5	5	4	4	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
8	กิจกรรมในบทเรียนการ์ตูนมีการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	เหมาะสมมากที่สุด
9	บทเรียนการ์ตูนช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและ กระตุ้นการอ่านคำศัพท์ของผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
10	บทเรียนการ์ตูนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ร่วมกัน	5	5	5	4	5	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
	รวม	48	48	49	48	49	48.4	เหมาะสมมากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.8	4.8	4.9	4.8	4.9	4.84	เหมาะสมมากที่สุด

ภาคผนวก จ ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้บทเรียนการดูร่วมกับการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาษาพาทีและวรรณคดีลำนํ้า
เรื่อง การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย เวลา 1 ชั่วโมง
ครูผู้สอน นางสาวจุฑามาศ ศรีใจ

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต
และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป. 4/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียง เป็นทักษะการสื่อสารที่ทำให้คนอื่นสามารถรับรู้เรื่องราว เนื้อหาสาระจากผู้อ่าน
ได้ด้วยดังนั้นควรอ่านให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน จึงจะทำให้การอ่านประสบความสำเร็จ กระทำได้โดยฝึก
อ่านคำยากฝึกอ่านตามลักษณะของเสียงและคำประพันธ์ เน้นจังหวะหนักเบาเหมือนเสียงพูด จะทำให้อ่าน
ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และช่วยให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำ ให้ถูกต้อง ชัดเจนได้
2. อ่านออกเสียงคำพื้นฐานได้ถูกต้อง ชัดเจน
3. มีความสนใจในการเรียน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. คำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นักเรียนดูคลิปวิดีโอเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำ จากนั้นให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายคลิปวิดีโอ
2. ครูพูดลีดนำเพื่อสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย นักเรียน
ร่วมกันอภิปราย

ขั้นการจัดการเรียนการสอน

3. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับประโยชน์ของการอ่านคำพื้นฐาน และการเรียนรู้คำศัพท์พื้นฐานของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
4. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการทำงานเดี่ยว กับการทำงานกลุ่ม ว่ามีข้อแตกต่างกันอย่างไร นักเรียนชอบเรียน/ทำงานแบบกลุ่มหรือแบบเดี่ยว
5. ครูอธิบายเกี่ยวกับการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย และการเรียน/ทำงานเป็นทีม
6. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ ว่า เมื่อเรียนจบแผนการเรียนรู้แล้ว นักเรียน
 - สามารถอ่านคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ และเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ
 - อ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย ได้ถูกต้อง ชัดเจน
7. ครูชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำงานกลุ่ม การทำงานร่วมกัน การมอบหมายหน้าที่ การช่วยเหลือกันในการทำงานกลุ่ม กติกาของกลุ่ม เช่น ไม่พูดเสียงดังจนเกินไป การรับฟัง ความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม
ขั้นสรุป
8. นักเรียนและครูสรุปบทเรียนที่เรียนไป
8. นักเรียนเขียนแผนผังความคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของการอ่านคำพื้นฐานและประโยชน์ของการเรียน/ทำงานเป็นทีม ลงในกระดาษ

สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

1. คลิปวิดีโอเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำ
2. สถานการณ์การอ่านคำที่ผิดในปัจจุบัน

บันทึกผลหลังการเรียนรู้

1. ผลที่เกิดกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ภาษาพาทีและวรรณคดีลำนํ้า

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย

เวลา 1 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวจุฑามาศ ศรีใจ

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป. 4/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียง เป็นทักษะการสื่อสารที่ทำให้คนอื่นสามารถรับรู้เรื่องราว เนื้อหาสาระจากผู้อ่านได้ด้วย ดังนั้นควรอ่านให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน จึงจะทำให้การอ่านประสบความสำเร็จ กระทำได้โดยฝึกอ่านคำยากฝึกอ่านตามลักษณะของเสียงและคำประพันธ์ เน้นจังหวะหนักเบาเหมือนเสียงพูด จะทำให้อ่านได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และช่วยให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำ ให้ถูกต้อง ชัดเจนได้
2. อ่านออกเสียงคำพื้นฐานได้ถูกต้อง ชัดเจน
3. มีความสนใจในการเรียน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. คำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูนำคำพื้นฐานจำนวน 20 คำ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน จากนั้นครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังในแต่ละคำ
2. นักเรียนเล่นเกมใบ้คำ จำนวน 5 ปริศนาคำทาย ให้นักเรียนใบ้เป็นคำ ๆ

ขั้นการจัดการเรียนการสอน

3. แบ่งกลุ่มนักเรียน โดยจัดสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน ประกอบด้วย เด็กเรียนเก่ง 1 คน เด็กปานกลาง 2 คน และเด็กเรียนอ่อน 1 คน อธิบายเพิ่มเติมถึงการจัดกลุ่มของนักเรียน ว่าจัดแบบนี้เพื่อจุดประสงค์อะไร ข้อดีของการจัดทีมแบบนี้
4. ครูเปิดนิทานการ์ตูนให้นักเรียนดู 1 เรื่อง และให้นักเรียนดูถึงตัวละคร และการสนทนาของตัวละคร ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร พูดคุยอภิปรายกันภายในกลุ่ม และพูดเชื่อมโยงกับบทเรียนการ์ตูน

6. นักเรียนวาดรูปตัวการ์ตูนที่นักเรียนชอบ และให้เขียนลักษณะ อุปนิสัยของการ์ตูนนั้นด้วย จากนั้นนำเสนอหน้าชั้นเรียน
7. ครูนำบทเรียนการ์ตูนที่สร้างขึ้น 2 เล่ม ให้นักเรียนดู และอธิบายถึงการใช้บทเรียนการ์ตูนว่าใช้อย่างไร
ขั้นสรุป
8. นักเรียนและครูสรุปบทเรียนที่เรียนไป

สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

1. คำศัพท์พื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 คำ
2. นิทานการ์ตูน 1 เรื่อง
3. ภาพตัวการ์ตูน
4. บทเรียนการ์ตูนเล่มที่ 1 โรงเรียนใหม่ของเรา

บันทึกผลหลังการเรียนรู้**1. ผลที่เกิดกับผู้เรียน**

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาษาพาทีและวรรณคดีลำนำ
เรื่อง การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย เวลา 1 ชั่วโมง
ครูผู้สอน นางสาวจุฑามาศ ศรีใจ

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต
และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป. 4/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียง เป็นทักษะการสื่อสารที่ทำให้คนอื่นสามารถรับรู้เรื่องราว เนื้อหาสาระจากผู้อ่าน
ได้ด้วยดังนั้นควรอ่านให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน จึงจะทำให้การอ่านประสบความสำเร็จ กระทำได้โดยฝึก
อ่านคำยากฝึกอ่านตามลักษณะของเสียงและคำประพันธ์ เน้นจังหวะหนักเบาเหมือนเสียงพูด จะทำให้อ่าน
ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และช่วยให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำ ให้ถูกต้อง ชัดเจนได้
2. อ่านออกเสียงคำพื้นฐานได้ถูกต้อง ชัดเจน
3. มีความสนใจในการเรียน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. คำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นำภาพการ์ตูน 5 ตัว ที่นักเรียนเคยดูในโทรทัศน์ ให้นักเรียนดู แล้วถามว่านักเรียนชอบตัวการ์ตูนใด
เพราะเหตุใด
2. นักเรียนส่วนมากชอบตัวการ์ตูนอะไรมากที่สุด ครูเปิดนิทานการ์ตูนเรื่องนั้นให้นักเรียนดู และถามถึงเนื้อ
เรื่องของการ์ตูน รวมไปถึงข้อคิดที่ได้จากเรื่อง นักเรียนสามารถเอามาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

ขั้นการจัดการเรียนการสอน

จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

3. ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน นักเรียนอ่านบทเรียนการ์ตูนเป็นกลุ่ม จากบทเรียนการ์ตูน การอ่านคำ
พื้นฐาน ภาษาไทย 1 คน ต่อ 1 เล่ม โดยที่นักเรียนในกลุ่มเดียวกันทั้ง 4 คน นั่งอ่านบทเรียนการ์ตูนจนเข้าใจ
ปรึกษาหารือช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม (บทเรียนการ์ตูนเล่มที่ 1 โรงเรียนใหม่ของเด็ก) ในหัวข้อดังนี้

- เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ในบทเรียนการ์ตูนพูดถึงอะไรบ้าง
- หาคำที่อยู่ในบทเรียนการ์ตูน เป็นคำที่มีวงเล็บคำอ่านอยู่ด้านหลังคำ

ขั้นสรุป

4. สรุปเกี่ยวกับบทสนทนาในบทเรียนการดูว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เขาสนทนากันในเรื่องอะไรบ้าง

สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

1. ภาพการ์ตูน 5 ตัว
2. นิทาน
3. บทเรียนการดูเล่มที่ 1 โรงเรียนใหม่ของเด็ก

บันทึกผลหลังการเรียนรู้**1. ผลที่เกิดกับผู้เรียน**

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ภาษาพาทีและวรรณคดีลำนํ้า

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวจุฑามาศ ศรีใจ

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป. 4/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียง เป็นทักษะการสื่อสารที่ทำให้คนอื่นสามารถรับรู้เรื่องราว เนื้อหาสาระจากผู้อ่านได้ด้วย ดังนั้นควรอ่านให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน จึงจะทำให้การอ่านประสบความสำเร็จ กระทำได้โดยฝึกอ่านคำยากฝึกอ่านตามลักษณะของเสียงและคำประพันธ์ เน้นจังหวะหนักเบาเหมือนเสียงพูด จะทำให้อ่านได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และช่วยให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำ ให้ถูกต้อง ชัดเจนได้
2. อ่านออกเสียงคำพื้นฐานได้ถูกต้อง ชัดเจน
3. มีความสนใจในการเรียน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. คำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นักเรียนในแต่ละกลุ่ม สร้างชื่อกลุ่มของตนเองและสร้างท่าประจำกลุ่มของตน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอชื่อกลุ่มและท่าประจำกลุ่มของตนเอง

ขั้นการจัดการเรียนการสอน

จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

3. ขั้นที่ 2 การเรียนกลุ่มย่อย นักเรียนทำงานกลุ่ม กิจกรรมของกลุ่มจะอยู่ในรูปแบบการอ่านออกเสียงคำพื้นฐานที่กำหนดในบทเรียนการ์ตูน และนักเรียนทำแบบฝึกหัดในบทเรียนการ์ตูน เล่มที่ 1 โรงเรียนใหม่ของเตี๊ (ทำเดี่ยว) พร้อมกับบอกรายกันภายในกลุ่ม

3.1 นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน เพื่อนคนใด อ่านออกเสียงผิด ให้อ่านออกเสียงช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ครูมีหน้าที่ฟัง และให้ข้อเสนอแนะระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรม กลุ่มจะต้องทำให้ดีที่สุดเพื่อ

ช่วยเหลือสมาชิกแต่ละคนของกลุ่มให้มีความเข้าใจในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยในบทเรียนการ์ตูน และมาอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน

3.2 นักเรียนทำแบบฝึกหัดในบทเรียนการ์ตูน เล่มที่ 1 โรงเรียนใหม่ของเตี๊ (ทำเดี่ยว)

4. นำคะแนนทั้งสองอย่าง มาคิดคะแนนของกลุ่ม เพื่อหากลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุด 1-3 นำคะแนนที่อ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย คะแนนแบบฝึกหัดในบทเรียนการ์ตูน มารวมเป็นคะแนนกลุ่ม

ขั้นสรุป

5. สรุปเกี่ยวกับการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยในบทเรียนการ์ตูน ว่ามีคำพื้นฐานภาษาไทยอะไรบ้าง

สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

1. บทเรียนการ์ตูนเล่มที่ 1 โรงเรียนใหม่ของเตี๊
2. แบบฝึกหัดในบทเรียน

บันทึกผลหลังการเรียนรู้**1. ผลที่เกิดกับผู้เรียน**

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ภาษาพาทีและวรรณคดีลำนํ้า

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวจุฑามาศ ศรีใจ

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป. 4/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียง เป็นทักษะการสื่อสารที่ทำให้คนอื่นสามารถรับรู้เรื่องราว เนื้อหาสาระจากผู้อ่านได้ด้วยดังนั้นควรอ่านให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน จึงจะทำให้การอ่านประสบความสำเร็จ กระทำได้โดยฝึกอ่านคำยากฝึกอ่านตามลักษณะของเสียงและคำประพันธ์ เน้นจังหวะหนักเบาเหมือนเสียงพูด จะทำให้อ่านได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และช่วยให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำ ให้ถูกต้อง ชัดเจนได้
2. อ่านออกเสียงคำพื้นฐานได้ถูกต้อง ชัดเจน
3. มีความสนใจในการเรียน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. คำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูแจกคำศัพท์ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม จำนวน 15 คำ
2. นักเรียนเล่นเกมฟังเสียงจากคำศัพท์ ถ้ามีคำศัพท์ที่ตรงกับกลุ่มของนักเรียน ให้ทำท่าประกอบ

ขั้นการจัดการเรียนการสอน

จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

3. ชั้นที่ 3 การเล่นเกมแข่งขันการตอบปัญหา เกมที่เล่นเป็นเกมการแข่งขันการอ่านออกเสียงและเป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ในบทเรียนการ์ตูนเล่มที่ 1 โรงเรียนใหม่ของเตี๊ยะ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย และความรู้ในเนื้อหาของบทเรียนการ์ตูนเล่มที่ 1 โรงเรียนใหม่ของเตี๊ยะ

โดยประกอบด้วย โต้ะเกม 1 โต้ะ ประกอบด้วยผู้เล่น 4 คน ซึ่งเป็นตัวแทนจากกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งการกำหนดกลุ่มเล่นเกม ยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถเท่าเทียมกัน กล่าวคือ

- นักเรียนที่จัดไว้ในระดับความสามารถสูง ก็จะแข่งขันกับนักเรียนในระดับความสามารถสูง

- นักเรียนที่จัดไว้ในระดับความสามารถปานกลาง ก็จะแข่งขันกับนักเรียนในระดับความสามารถ ปานกลาง
 - นักเรียนที่จัดไว้ในระดับความสามารถต่ำ ก็จะแข่งขันกับนักเรียนในระดับความสามารถต่ำ
4. ขั้นที่ 4 การยกย่องและการยอมรับ ครูรวบรวมคะแนนการแข่งขันของแต่ละกลุ่ม และ คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนแต่ละคนภายในกลุ่ม(รวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม) แล้วประกาศผลคะแนนแต่ละกลุ่ม โดยมีเกณฑ์การให้รางวัลดังนี้
- กลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงสุดเรียกว่า ยอดเยี่ยมทีม
 - รองลงมา ดีมากทีม
 - และดีทีม

ครูมอบโล่รางวัลให้ทั้ง 3 กลุ่ม ที่ได้คะแนนสูงสุดตามลำดับ
ขั้นสรุป

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอสรุปบทเรียนการตูนเล่มที่ 1 ที่หน้าชั้นเรียน
5. ครูกล่าวชื่นชม และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการอ่านออกเสียง ของนักเรียน

สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

1. คำศัพท์
2. บทเรียนการตูนเล่มที่ 1 โรงเรียนใหม่ของเตีล
3. เกมฟังเสียงจากคำศัพท์
4. โล่รางวัล

บันทึกผลหลังการเรียนรู้**1. ผลที่เกิดกับผู้เรียน**

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

การวัดผลและการประเมินผล (บทเรียนการ์ตูนเล่มที่ 1)

1. การวัดผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ 1. บอกหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำ ให้ถูกต้อง ชัดเจนได้	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้	นักเรียนผ่านเกณฑ์ โดยปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 60
ด้านทักษะกระบวนการ 2. อ่านออกเสียงคำพื้นฐานได้ถูกต้อง ชัดเจน	ทำแบบฝึกหัด ทำยบทเรียน	แบบประเมิน การทำแบบฝึกหัด ทำยบทเรียน	นักเรียนผ่านเกณฑ์ โดยปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 60
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3. มีความสนใจในการเรียน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกต พฤติกรรม การเรียนรู้	นักเรียนผ่านเกณฑ์ โดยปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 60

2. การประเมินผล

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	ดีมาก 4	ดี 3	พอใช้ 2	ปรับปรุง 1
ด้านความรู้ 1. บอกหลักเกณฑ์ การอ่านออกเสียงคำ ให้ถูกต้อง ชัดเจนได้	เมื่อครูซักถาม หรือร่วมกัน อภิปราย หลักเกณฑ์การ อ่านออกเสียงคำ ได้ถูกต้อง ชัดเจน	เมื่อครูซักถาม หรือร่วมกัน อภิปราย สามารถบอก หลักเกณฑ์การ อ่านออกเสียงคำ ได้	เมื่อครูซักถาม หรือร่วมกัน อภิปราย สามารถบอก หลักเกณฑ์การ อ่านออกเสียงคำ ได้ แต่มีบางส่วน ที่ยังไม่ถูกต้อง	เมื่อครูซักถาม หรือร่วมกัน อภิปราย ไม่ สามารถบอก หลักเกณฑ์ การอ่านออกเสียง คำได้
ด้านทักษะ กระบวนการ 2. อ่านออกเสียงคำ พื้นฐานได้ถูกต้อง ชัดเจน	สามารถทำ แบบฝึกหัดท้าย บทเรียนการ์ตูน เล่ม 1 อ่านออก เสียงคำพื้นฐาน ภาษาไทย ได้ ถูกต้อง 24-30 คะแนน	สามารถทำ แบบฝึกหัดท้าย บทเรียนการ์ตูน เล่ม 1 อ่านออก เสียงคำพื้นฐาน ภาษาไทย ได้ ถูกต้อง 17-23 คะแนน	สามารถทำ แบบฝึกหัดท้าย บทเรียนการ์ตูน เล่ม 1 อ่านออก เสียงคำพื้นฐาน ภาษาไทย ได้ ถูกต้อง 10-16 คะแนน	สามารถทำ แบบฝึกหัดท้าย บทเรียนการ์ตูน เล่ม 1 อ่านออก เสียงคำพื้นฐาน ภาษาไทย น้อย กว่า 10 คะแนน คะแนน
ด้านคุณลักษณะอัน พึงประสงค์ 3. มีความสนใจใน การเรียน และทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้	มีความ กระตือรือร้นใน การเรียน ดีมากและทุกคน มีส่วนร่วมและให้ ความร่วมมือ อย่างเต็มที่	มีความ กระตือรือร้นใน การเรียนดี ทุกคนในกลุ่ม มีส่วนร่วมและให้ ความร่วมมือ	มีความ กระตือรือร้นใน การเรียนน้อย และ ขาดการมี ส่วนร่วมและให้ ความร่วมมือ	มีความ กระตือรือร้นใน การเรียนน้อย มาก ขาดการมี ส่วนร่วมและให้ ความร่วมมือ

- * นักเรียนที่ไม่ผ่าน K จำนวน.....คน ครูผู้สอนได้มอบหมายให้นักเรียน.....
แล้ว
- * นักเรียนที่ไม่ผ่าน P จำนวน.....คน ครูผู้สอนได้ให้นักเรียน.....
แล้ว
- * นักเรียนที่ไม่ผ่าน A จำนวน.....คน ครูผู้สอนได้ให้นักเรียน.....
แล้ว

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
 (นางสาวจุฑามาศ ศรีใจ)

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ภาษาพาทีและวรรณคดีลำนํ้า

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย

เวลา 1 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวจุฑามาศ ศรีใจ

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป. 4/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียง เป็นทักษะการสื่อสารที่ทำให้คนอื่นสามารถรับรู้เรื่องราว เนื้อหาสาระจากผู้อ่านได้ด้วย ดังนั้นควรอ่านให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน จึงจะทำให้การอ่านประสบความสำเร็จ กระทำได้โดยฝึกอ่านคำยากฝึกอ่านตามลักษณะของเสียงและคำประพันธ์ เน้นจังหวะหนักเบาเหมือนเสียงพูด จะทำให้อ่านได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และช่วยให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำ ให้ถูกต้อง ชัดเจนได้
2. อ่านออกเสียงคำพื้นฐานได้ถูกต้อง ชัดเจน
3. มีความสนใจในการเรียน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. คำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูเปิดประเด็นเกี่ยวกับที่เคยเรียนบทเรียนการ์ตูนเล่มที่ 1 โรงเรียนใหม่ของเตี๊ยะ ว่าเป็นอย่างไร สนุกหรือไม่ นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย มากน้อยแค่ไหน
2. นำภาพตัวการ์ตูนในบทเรียนการ์ตูนเล่มที่ 2 โรงเรียนหรรษา มาให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนลองตั้งชื่อตัวการ์ตูน ว่าจะมีชื่ออะไรบ้าง โดยดูจากหน้าตาและการแต่งกายของตัวการ์ตูน พูดเชื่อมโยงเข้าสู่การใช้บทเรียนการ์ตูนเล่มที่ 2 โรงเรียนหรรษา

ขั้นการจัดการเรียนการสอน

3. นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับโรงเรียนหรรษา และถามนักเรียนว่า อยากให้โรงเรียนของเราเป็นอย่างไรบ้าง
4. นำบัตรคำพื้นฐานภาษาไทย ในการ์ตูนเล่มที่ 1 โรงเรียนใหม่ของเตี๊ยะ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านออกเสียง เพื่อจะทดสอบการอ่านออกเสียงคำพื้นฐานของนักเรียน

ขั้นสรุป

5. สรุปเกี่ยวกับบทสนทนาในบทเรียนการ์ตูนว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เขาสนทนากันในเรื่องอะไรบ้าง

สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

1. บทเรียนการ์ตูนเล่มที่ 1 โรงเรียนใหม่ของเด็ก
2. บทเรียนการ์ตูน เล่ม 2 โรงเรียนหรรษา
3. ภาพตัวการ์ตูนในบทเรียนเล่มที่ 2
4. บัตรคำพื้นฐานภาษาไทย ในการ์ตูนเล่มที่ 1 โรงเรียนใหม่ของเด็ก

บันทึกผลหลังการเรียนรู้**1. ผลที่เกิดกับผู้เรียน**

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาษาพาทีและวรรณคดีลำนํ้า
เรื่อง การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย เวลา 1 ชั่วโมง
ครูผู้สอน นางสาวจุฑามาศ ศรีใจ

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต
และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป. 4/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียง เป็นทักษะการสื่อสารที่ทำให้คนอื่นสามารถรับรู้เรื่องราว เนื้อหาสาระจากผู้อ่าน
ได้ด้วยดังนั้นควรอ่านให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน จึงจะทำให้การอ่านประสบความสำเร็จ กระทำได้โดยฝึก
อ่านคำยากฝึกอ่านตามลักษณะของเสียงและคำประพันธ์ เน้นจังหวะหนักเบาเหมือนเสียงพูด จะทำให้อ่าน
ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และช่วยให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำ ให้ถูกต้อง ชัดเจนได้
2. อ่านออกเสียงคำพื้นฐานได้ถูกต้อง ชัดเจน
3. มีความสนใจในการเรียน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. คำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นักเรียนแต่ละคน นั่งล้อมวงกัน โดยเล่นเกมโยนชื่อ โดยผู้นำการโยนชื่อจะเป็นตัวแทนสมาชิกของแต่ละ
กลุ่มสลับสับเปลี่ยนกัน
2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ครูเตรียมมา จำนวน 10 คำ เป็นคำศัพท์ที่มีลักษณะการอ่าน
ออกเสียงที่ใกล้เคียงกัน และเป็นคำศัพท์พื้นฐานที่อ่านยาก

ขั้นการจัดการเรียนการสอน

จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการดูรวมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

3. ขั้นที่ 1 การนำเสนอบทเรียน นักเรียนอ่านบทเรียนการดูเป็นกลุ่ม จากบทเรียนการดู การอ่านคำ
พื้นฐาน ภาษาไทย 1 คน ต่อ 1 เล่ม โดยที่นักเรียนในกลุ่มเดียวกันทั้ง 4 คน นั่งอ่านบทเรียนการดูจนเข้าใจ
ปรึกษาหารือช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม (บทเรียนการดูเล่มที่ 2 โรงเรียนธรรมชาติ) ในหัวข้อดังนี้

- เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ในบทเรียนการดูพูดถึงอะไรบ้าง
- หาคำที่อยู่ในบทเรียนการดู เป็นคำที่มีวงเล็บคำอ่านอยู่ด้านหลังคำ

ขั้นสรุป

4. สรุปเกี่ยวกับบทสนทนาในบทเรียนการ์ตูนว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เขาสนทนากันในเรื่องอะไรบ้าง

สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

1. บทเรียนการ์ตูน เล่ม 2 โรงเรียนหรรษา
2. เกมโยนช้อน
3. คำศัพท์

บันทึกผลหลังการเรียนรู้**1. ผลที่เกิดกับผู้เรียน**

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ภาษาพาทีและวรรณคดีลำนำน

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวจุฑามาศ ศรีใจ

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป. 4/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียง เป็นทักษะการสื่อสารที่ทำให้คนอื่นสามารถรับรู้เรื่องราว เนื้อหาสาระจากผู้อ่านได้ด้วย ดังนั้นควรอ่านให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน จึงจะทำให้การอ่านประสบความสำเร็จ กระทำได้โดยฝึกอ่านคำ ยากฝึกอ่านตามลักษณะของเสียงและคำประพันธ์ เน้นจังหวะหนักเบาเหมือนเสียงพูด จะทำให้อ่านได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว และช่วยให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำ ให้ถูกต้อง ชัดเจนได้
2. อ่านออกเสียงคำพื้นฐานได้ถูกต้อง ชัดเจน
3. มีความสนใจในการเรียน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. คำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูอาสาสมัครนักเรียนกลุ่มละ 1 คน ออกมาเป็นตัวแทนในการเล่นเกมขาไขว้ไขว้ไขว้ ความ เขียวความ
2. ครูอธิบายกติกาในการเล่น เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนร่วมกันเล่นเกมตามกติกา

ขั้นการจัดการเรียนการสอน

จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการอ่านร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

4. ขั้นที่ 2 การเรียนกลุ่มย่อย นักเรียนทำงานกลุ่ม กิจกรรมของกลุ่มจะอยู่ในรูปแบบการอ่านออกเสียง คำพื้นฐานที่กำหนดในบทเรียนการอ่าน และนักเรียนทำแบบฝึกหัดในบทเรียนการอ่าน เล่มที่ 2 โรงเรียน พรรษา (ท่าเตี้ยว) พร้อมกับอภิปรายกันภายในกลุ่ม

4.1 นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน เพื่อนคนใด อ่านออกเสียงผิด ให้อ่านออกเสียงช่วยเหลือกัน ภายในกลุ่ม ครูมีหน้าที่ฟัง และให้ข้อเสนอแนะระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรม กลุ่มจะต้องทำให้ดีที่สุดเพื่อ

ช่วยเหลือสมาชิกแต่ละคนของกลุ่มให้มีความเข้าใจในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยในบทเรียนการ์ตูน และมาอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน

4.2 นักเรียนทำแบบฝึกหัดในบทเรียนการ์ตูน เล่มที่ 2 โรงเรียนหรรษา (ทำเดี่ยว)

5. นำคะแนนทั้งสองอย่าง มาคิดคะแนนของกลุ่ม เพื่อหากลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุด 1-3 นำคะแนนที่อ่านออกคำพื้นฐานภาษาไทย คะแนนแบบฝึกหัดในบทเรียนการ์ตูน มารวมเป็นคะแนนกลุ่ม
ขั้นสรุป

6. นักเรียนสรุปเกี่ยวกับการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยในบทเรียนการ์ตูน ว่ามีคำพื้นฐานภาษาไทยอะไรบ้าง

สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

1. เกม خانไข ไขควม เขียนควม
2. บทเรียนการ์ตูน เล่ม 2 โรงเรียนหรรษา

บันทึกผลหลังการเรียนรู้**1. ผลที่เกิดกับผู้เรียน**

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ภาษาพาทีและวรรณคดีลำนำ

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวจุฑามาศ ศรีใจ

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป. 4/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียง เป็นทักษะการสื่อสารที่ทำให้คนอื่นสามารถรับรู้เรื่องราว เนื้อหาสาระจากผู้อ่านได้ด้วย ดังนั้นควรอ่านให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน จึงจะทำให้การอ่านประสบความสำเร็จ กระทำได้โดยฝึกอ่านคำ ยากฝึกอ่านตามลักษณะของเสียงและคำประพันธ์ เน้นจังหวะหนักเบาเหมือนเสียงพูด จะทำให้อ่านได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว และช่วยให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำ ให้ถูกต้อง ชัดเจนได้
2. อ่านออกเสียงคำพื้นฐานได้ถูกต้อง ชัดเจน
3. มีความสนใจในการเรียน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. คำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นักเรียนเล่นเกมไปกระต๊อบ โดยทั้งห้องแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ใช้คำไปกระต๊อบชุดเดียวกัน เล่นเกมแข่งขันทันที ทีมไหนเป็นฝ่ายชนะ จะให้ฝ่ายที่แพ้ทำอะไรก็ได้ (อยู่ในความควบคุมของครู)

ขั้นการจัดการเรียนการสอน

จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการคู่สนทนาร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

2. ชั้นที่ 3 การเล่นเกมแข่งขันการตอบปัญหา เกมที่เล่นเป็นเกมการแข่งขันการอ่านออกเสียงและเป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ในบทเรียนการคู่สนทนาลำที่ 2 โรงเรียนหรรษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย และความรู้ในเนื้อหาของบทเรียนการคู่สนทนาลำที่ 2 โรงเรียนหรรษา

โดยประกอบด้วย โตะเกม 1 โตะ ประกอบด้วยผู้เล่น 4 คน ซึ่งเป็นตัวแทนจากกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งการกำหนดกลุ่มเล่นเกม ยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถเท่าเทียมกัน กล่าวคือ

- นักเรียนที่จัดไว้ในระดับความสามารถสูง ก็จะแข่งขันกับนักเรียนในระดับความสามารถสูง

- นักเรียนที่จัดไว้ในระดับความสามารถปานกลาง ก็จะแข่งขันกับนักเรียนในระดับ
ความสามารถ ปานกลาง
 - นักเรียนที่จัดไว้ในระดับความสามารถต่ำ ก็จะแข่งขันกับนักเรียนในระดับความสามารถต่ำ
ชั้นสรุป
3. นักเรียนและครู สรุปเกี่ยวกับการเล่นเกมแข่งขันการตอบปัญหา
 4. ครูนำกระดาษ เอสที่มีตัวพยัญชนะ ก-ฮ ให้นักเรียนจับคู่กัน โดยครูจะใบ้คำ ให้นักเรียนแข่งขันวงกลม
พยัญชนะนั้น ใครวงกลมได้เยอะที่สุด เป็นฝ่ายชนะ

สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

1. เกมใบ้กระซิบ
2. บทเรียนการ์ดตูน เล่ม 2 โรงเรียนहरรรษา
3. กระดาษพยัญชนะไทย ก-ฮ

บันทึกผลหลังการเรียนรู้**1. ผลที่เกิดกับผู้เรียน**

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาษาพาทีและวรรณคดีลำนํ้า

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย

เวลา 1 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวจุฑามาศ ศรีใจ

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป. 4/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียง เป็นทักษะการสื่อสารที่ทำให้คนอื่นสามารถรับรู้เรื่องราว เนื้อหาสาระจากผู้อ่านได้ด้วย ดังนั้นควรอ่านให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน จึงจะทำให้การอ่านประสบความสำเร็จ กระทำได้โดยฝึกอ่านคำ ยากฝึกอ่านตามลักษณะของเสียงและคำประพันธ์ เน้นจังหวะหนักเบาเหมือนเสียงพูด จะทำให้อ่านได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว และช่วยให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำ ให้ถูกต้อง ชัดเจนได้
2. อ่านออกเสียงคำพื้นฐานได้ถูกต้อง ชัดเจน
3. มีความสนใจในการเรียน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

สาระการเรียนรู้

1. คำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูเปิดคลิปวิดีโอเกี่ยวกับการอ่านคำที่ถูกต้อง และการอ่านคำที่ไม่ถูกต้อง และเชื่อมโยงกับการเรียนที่ผ่านมานักเรียน ในทุก ๆ กิจกรรม
2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับคลิปวิดีโอ

จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการรู้ตัวร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

3. ชั้นที่ 4 การยกย่องและการยอมรับ ครูรวบรวมคะแนนการแข่งขันของแต่ละกลุ่ม ครูรวบรวมการแข่งขันของแต่ละกลุ่ม และคะแนนจากการทำแบบฝึกหัด แล้วประกาศผลคะแนนแต่ละกลุ่ม โดยมีเกณฑ์การให้รางวัลดังนี้

- กลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงสุดเรียกว่า ยอดเยี่ยมทีม
- รองลงมา ดีมากทีม
- และ ดีทีม

4. ครูมอบโล่รางวัลให้ทั้ง 3 กลุ่ม ที่ได้คะแนนสูงสุดตามลำดับ

ขั้นสรุป

5. ครูเปิดคลิปวิดีโอ เกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม คลิปการร่วมกันทำงานร่วมมือกันจนงานสำเร็จลุล่วง

6. เชื่อมโยงคลิปทั้ง 2 คลิป เข้าด้วยกัน ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับคลิปวิดีโอ

7. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอ การสรุปบทเรียนการ์ตูนเล่ม 2 โรงเรียนहररा ที่หน้าชั้นเรียน

8. ครูกล่าวชื่นชม และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการอ่านออกเสียง ของนักเรียน และการทำกิจกรรมทั้งหมดที่ผ่านมา ในการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือกัน และการเรียนโดยการใช้บทเรียนการ์ตูน ว่าประสบผลสำเร็จมากน้อยแค่ไหน

สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

1. คลิปวิดีโอเกี่ยวกับการอ่านคำที่ถูกต้อง และการอ่านคำที่ไม่ถูกต้อง
2. คลิปวิดีโอ เกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม
3. บทเรียนการ์ตูน เล่ม 2 โรงเรียนहररा
4. โล่รางวัล

บันทึกผลหลังการเรียนรู้**1. ผลที่เกิดกับผู้เรียน**

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/วิธีแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

การวัดผลและการประเมินผล (บทเรียนการ์ตูนเล่มที่ 2)

1. การวัดผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ 1. บอกหลักเกณฑ์การอ่านออกเสียง คำ ให้ถูกต้อง ชัดเจนได้	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกต พฤติกรรมการ เรียนรู้	นักเรียนผ่านเกณฑ์ โดยปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 60
ด้านทักษะกระบวนการ 2. อ่านออกเสียงคำพื้นฐานได้ถูกต้อง ชัดเจน	ทำแบบฝึกหัด ทำียบทเรียน	แบบประเมิน การทำแบบฝึกหัด ทำียบทเรียน	นักเรียนผ่านเกณฑ์ โดยปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 60
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3. มีความสนใจในการเรียน และ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกต พฤติกรรมการ เรียนรู้	นักเรียนผ่านเกณฑ์ โดยปฏิบัติกิจกรรม ร้อยละ 60

2. การประเมินผล

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	ดีมาก 4	ดี 3	พอใช้ 2	ปรับปรุง 1
ด้านความรู้ 1. บอกลักษณะการอ่านออกเสียงคำ ให้ถูกต้อง ชัดเจนได้	เมื่อครูซักถามหรือร่วมกันอภิปรายลักษณะการอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง ชัดเจน	เมื่อครูซักถามหรือร่วมกันอภิปรายสามารถบอกลักษณะการอ่านออกเสียงคำได้	เมื่อครูซักถามหรือร่วมกันอภิปรายสามารถบอกลักษณะการอ่านออกเสียงคำได้ แต่มีบางส่วนที่ยังไม่ถูกต้อง	เมื่อครูซักถามหรือร่วมกันอภิปรายไม่สามารถบอกลักษณะการอ่านออกเสียงคำได้
ด้านทักษะกระบวนการ 2. อ่านออกเสียงคำพื้นฐานได้ถูกต้อง ชัดเจน	สามารถทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียนการ์ตูนเล่ม 1 อ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย ได้ถูกต้อง 24-30 คะแนน	สามารถทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียนการ์ตูนเล่ม 1 อ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย ได้ถูกต้อง 17-23 คะแนน	สามารถทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียนการ์ตูนเล่ม 1 อ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย ได้ถูกต้อง 10-16 คะแนน	สามารถทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียนการ์ตูนเล่ม 1 อ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย น้อยกว่า 10 คะแนน
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3. มีความสนใจในการเรียน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	มีความกระตือรือร้นในการเรียนดีมากและทุกคนมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่	มีความกระตือรือร้นในการเรียนดีทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	มีความกระตือรือร้นในการเรียนน้อยและขาดการมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ	มีความกระตือรือร้นในการเรียนน้อยมากขาดการมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือ

- * นักเรียนที่ไม่ผ่าน K จำนวน.....คน ครูผู้สอนได้มอบหมายให้นักเรียน.....
แล้ว
- * นักเรียนที่ไม่ผ่าน P จำนวน.....คน ครูผู้สอนได้ให้นักเรียน.....
แล้ว
- * นักเรียนที่ไม่ผ่าน A จำนวน.....คน ครูผู้สอนได้ให้นักเรียน.....
แล้ว

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
 (นางสาวจุฑามาศ ศรีใจ)

ภาคผนวก จ แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้บทเรียนการดูพร้อมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้บทเรียนการดูพร้อมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
ด้านสาระสำคัญและจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้						
1	ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2	มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดการเรียนรู้					
3	มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาการเรียนรู้เรียงลำดับพฤติกรรมจากง่ายไปยาก					
5	เนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
1	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2	กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลาเรียน					
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง					
4	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ					
5	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					

ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
ด้านการวัดและประเมินผล						
1	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้					
3	มีการเลือกใช้เครื่องมือวัดที่เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้					
4	มีการวัดผลตามสภาพจริง					
5	นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ข ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 8 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ที่	รายการประเมิน	คะแนนการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ					ระดับความคิดเห็น	
		1	2	3	4	5	ค่าเฉลี่ย	แปลความหมาย
ด้านสาระสำคัญและจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้								
1	เนื้อหาข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
2	มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	มากที่สุด
3	มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.8	มากที่สุด
4	จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาการเรียนรู้เรียงลำดับพฤติกรรมจากง่ายไปยาก	5	5	5	5	5	5	มากที่สุด
5	เนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.6	4.8	5	5	5	4.88	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้								
1	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	มากที่สุด
2	กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	5	5	5	5	มากที่สุด
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	4	5	4	5	4	4.4	มากที่สุด
4	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ	5	5	5	5	4	4.8	มากที่สุด
5	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด

ที่	รายการประเมิน	คะแนนการพิจารณา จากผู้เชี่ยวชาญ					ระดับความคิดเห็น	
		1	2	3	4	5	ค่าเฉลี่ย	แปลความหมาย
	เฉลี่ย	4.6	4.8	4.8	5	4.6	4.76	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล								
1	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.8	มากที่สุด
2	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.8	มากที่สุด
3	มีการเลือกใช้เครื่องมือวัดที่เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	มากที่สุด
4	มีการวัดผลตามสภาพจริง	5	5	5	5	5	5	มากที่สุด
5	นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.6	4.8	5	5	4.8	4.84	มากที่สุด
	รวม	69	72	74	75	72	72.4	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.6	4.8	4.9	5	4.8	4.82	มากที่สุด

ภาคผนวก ช แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐาน
ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามแบบวัดทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบทักษะการอ่าน คำพื้นฐาน	ระดับ ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านออกเสียง คำสมาสได้	1. ทศนคติ				
	2. อักษรวิธี				
	3. กิจการ				
	4. อิศรภาพ				
	5. ธนบัตร				
	6. ยุทธวิธี				
นักเรียนสามารถอ่าน ออกเสียงคำควบกล้ำได้	7. ขรุขระ				
	8. โพล้เพล้				
	9. แกว่งไกว				
	10. เปรด				
	11. นกอินทรี				
	12. สร้าง				
	13. พุทรา				
	14. มัทรี				

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบทักษะการอ่าน คำพื้นฐาน	ระดับ			ข้อเสนอแนะ
		ความสอดคล้อง			
นักเรียนสามารถอ่าน ออกเสียงคำที่มีอักษรนำ ได้	15. บุงา				
	16. หงหงิง				
	17. ตระหนึ				
	18. อร่าม				
	19. เตลิด				
	20. อนี่ง				
	21. ไสว				
นักเรียนสามารถอ่านคำ ที่มีตัว ฤ ได้	22. วิกฤต				
	23. ทฤษฏี				
	24. พฤษชา				
	25. นฤมล				
	26. สัมฤทธิ				
	27. กฤษณา				
	28. ฤกษ์				
นักเรียนสามารถอ่าน ออกเสียงคำแผลงได้	29. ผนวช				
	30. เจลียง				
	31. ชำร่วย				
	32. กำราบ				
	33. สุวคนธ์				
	34. จำแนก				
	35. ค่ำรบ				
นักเรียนสามารถอ่าน ออกเสียงคำพ้องได้	36. เพลาเย็น				
	37. ปรีกหักพัง				
	38. กรีของข้าง				
	39. กรีของกุ่ม				
	40. คนแวม				
	41. ปลุกต้นแวม				
	42. ปรีกฏกฝังใต้ดิน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ฅ ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐาน
 ตาราง 9 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบการอ่านคำ
 พื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ข้อที่	คะแนนการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ดัชนี ความ สอดคล้อง (IOC)	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่3	คนที่4	คนที่5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	0	+4	0.8	นำไปใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ดัชนี ความ สอดคล้อง (IOC)	หมายเหตุ	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่3	คนที่4	คนที่5				
24	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้	
25	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้	
26	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้	
27	+1	+1	+1	0	+1	+4	0.8	นำไปใช้ได้	
28	+1	0	+1	+1	+1	+4	0.8	นำไปใช้ได้	
29	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้	
30	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้	
31	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้	
32	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้	
33	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้	
34	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้	
35	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้	
36	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้	
37	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้	
38	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้	
39	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้	
40	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้	
41	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้	
42	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00	นำไปใช้ได้	
รวมเฉลี่ยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)								0.98	

ภาคผนวก ญ ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบทักษะการอ่าน
คำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
สร้าง 42 ข้อ (ก่อนเรียน)

ตาราง 10 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
ทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
42 ข้อ

ข้อ	p	r	แปลผล
1	0.64	0.8674	ใช้ได้
2	0.57	0.8077	ใช้ได้
3	0.57	0.8077	ใช้ได้
4	0.64	0.8674	ใช้ได้
5	0.64	0.5941	ใช้ได้
6	0.64	0.8674	ใช้ได้
7	0.64	0.8674	ใช้ได้
8	0.64	0.8674	ใช้ได้
9	0.64	0.8674	ใช้ได้
10	0.79	0.5328	ใช้ได้
11	0.79	0.5328	ใช้ได้
12	0.57	0.8179	ใช้ได้
13	0.64	0.5941	ใช้ได้
14	0.71	0.2402	ใช้ได้
15	0.64	0.5421	ใช้ได้
16	0.64	0.5421	ใช้ได้
17	0.57	0.8179	ใช้ได้
18	0.57	0.8179	ใช้ได้
19	0.64	0.1424	ใช้ได้
20	0.64	0.8674	ใช้ได้

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	p	r	แปลผล
21	0.71	-0.0273	ใช้ได้
22	0.57	0.8179	ใช้ได้
23	0.57	0.7157	ใช้ได้
24	0.57	0.8179	ใช้ได้
25	0.57	0.8179	ใช้ได้
26	0.64	0.8356	ใช้ได้
27	0.57	0.7157	ใช้ได้
28	0.57	0.8179	ใช้ได้
29	0.57	0.8179	ใช้ได้
30	0.64	0.8674	ใช้ได้
31	0.57	0.8179	ใช้ได้
32	0.57	0.8179	ใช้ได้
33	0.64	0.8674	ใช้ได้
34	0.57	0.8179	ใช้ได้
35	0.57	0.8077	ใช้ได้
36	0.57	0.8179	ใช้ได้
37	0.57	0.8179	ใช้ได้
38	0.57	0.8077	ใช้ได้
39	0.64	0.5421	ใช้ได้
40	0.64	0.5421	ใช้ได้
41	0.64	0.8674	ใช้ได้
42	0.64	0.5421	ใช้ได้

ตาราง 11 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คัดเลือกเหลือ 35 ข้อ

ข้อ	p	r	แปลผล
1	0.64	0.8302	ใช้ได้
2	0.57	0.5583	ใช้ได้
3	0.57	0.8302	ใช้ได้
4	0.64	0.8302	ใช้ได้
5	0.64	0.8302	ใช้ได้
6	0.64	0.8302	ใช้ได้
7	0.64	0.5583	ใช้ได้
8	0.64	0.8976	ใช้ได้
9	0.64	0.8976	ใช้ได้
10	0.64	0.8976	ใช้ได้
11	0.57	0.5583	ใช้ได้
12	0.57	0.8976	ใช้ได้
13	0.57	0.8976	ใช้ได้
14	0.64	0.8302	ใช้ได้
15	0.57	0.8976	ใช้ได้
16	0.57	0.6641	ใช้ได้
17	0.64	0.8976	ใช้ได้
18	0.57	0.8976	ใช้ได้
19	0.57	0.8632	ใช้ได้
20	0.57	0.8976	ใช้ได้

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	p	r	แปลผล
20	0.57	0.8976	ใช้ได้
21	0.57	0.8302	ใช้ได้
22	0.64	0.8976	ใช้ได้
23	0.57	0.8976	ใช้ได้
24	0.64	0.8302	ใช้ได้
25	0.57	0.8976	ใช้ได้
26	0.57	0.7910	ใช้ได้
27	0.64	0.8976	ใช้ได้
28	0.57	0.8976	ใช้ได้
29	0.57	0.8976	ใช้ได้
30	0.57	0.8302	ใช้ได้
31	0.57	0.8976	ใช้ได้
32	0.57	0.7910	ใช้ได้
33	0.64	0.8302	ใช้ได้
34	0.57	0.5583	ใช้ได้
35	0.57	0.8302	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.91

ภาคผนวก ฏ ผลการหาค่าประสิทธิภาพของบทเรียนการ์ตูน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำ
พื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80
จำนวน 15 คน

ตาราง 12 แสดงผลการหาค่าประสิทธิภาพของบทเรียนการ์ตูน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน
คำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80
จำนวน 15

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน		รวมคะแนน	คะแนนสอบ
	บทเรียนการ์ตูนเล่ม 1 (30 คะแนน)	บทเรียนการ์ตูนเล่ม 2 (30 คะแนน)		
			60	35
1	26	27	53	32
2	27	28	55	33
3	27	26	53	32
4	26	26	52	30
5	26	28	54	31
6	27	25	52	35
7	24	25	49	33
8	26	27	53	34
9	24	28	52	30
10	28	28	56	32
11	29	29	58	31
12	27	27	54	31
13	27	26	53	32
14	28	27	55	35
15	27	28	55	34
รวม	399	405	769	485
ค่าเฉลี่ย	26.60	27.00	53.60	32.33
S.D.	1.31	1.15	2.03	1.58
ร้อยละ	88.67	90.00	89.33	92.38

ภาคผนวก ฎ ผลคะแนนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 13 แสดงผลคะแนนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง (D)
	35 คะแนน	35 คะแนน	
1	22	32	10
2	23	33	10
3	22	32	10
4	20	30	10
5	18	31	13
6	19	35	16
7	16	33	17
8	17	34	17
9	20	30	10
10	20	32	12
11	22	31	9
12	21	31	10
13	18	32	14
14	19	35	16
15	19	34	15
รวม	375	485	189
\bar{X}	19.73	32.33	12.6
S.D.	2.02	1.63	2.87
ร้อยละ	71.43	92.38	

ภาคผนวก รู แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้องของข้อความแบบวัดทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่มีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ด้านบทเรียนการ์ตูน					
1	บทเรียนการ์ตูนมีรูปเล่มที่สวยงาม น่าอ่าน				
2	บทเรียนการ์ตูนมีกิจกรรมได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม				
3	บทเรียนการ์ตูนน่าสนใจ อ่านแล้วเข้าใจง่าย				
4	บทเรียนการ์ตูนมีภาพประกอบสวยงาม น่าอ่าน				
5	ภาษาที่ใช้ในบทเรียนการ์ตูนมีความถูกต้อง อ่านง่าย				
6	เนื้อเรื่องในบทเรียนการ์ตูนเป็นเรื่องใกล้ตัว อ่านแล้วเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน				
7	บทเรียนการ์ตูนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาและสามารถอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยได้มากขึ้น				
8	บทเรียนการ์ตูนช่วยให้สามารถอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทยร่วมกับเพื่อนในกลุ่มได้				
9	บทเรียนการ์ตูนช่วยส่งเสริมให้ได้ฝึกทักษะการอ่านได้จริง				
10	บทเรียนการ์ตูนช่วยส่งเสริมให้ผู้อ่านได้ฝึกฝนเกี่ยวกับการอ่านและสามารถแข่งขันกับเพื่อนต่างกลุ่มได้				

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับ			ข้อเสนอแนะ
		ความ สอดคล้อง			
		+1	0	-1	
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
11	กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ				
12	รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสมในด้านการอ่านและส่งเสริมการอ่านของเพื่อนในกลุ่ม				
13	การเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มจะช่วยส่งเสริมให้เรียนรู้ไปพร้อมกับเพื่อนในกลุ่มได้				
14	เข้าใจเนื้อหาและอ่านออกเสียงคำได้ เมื่อได้ปรึกษากับเพื่อนในกลุ่มของตนเอง				
15	มีส่วนช่วยเหลือเพื่อนและมีความรับผิดชอบร่วมกันในกลุ่ม				
16	เพื่อนๆทุกคนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน				
17	สมาชิกทุกคนในกลุ่มทำคะแนนของกลุ่มได้ดีและมีพัฒนาการที่ดีขึ้น				
18	มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานและเป็นตัวแทนในการแข่งขันกับเพื่อนต่างกลุ่ม				
19	มีการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนการ์ตูนเมื่อศึกษาจบเล่ม				
20	ขอการจัดบรรยากาศที่เป็นทีมและสามารถสอบถามปัญหาหรือการอ่านคำจากครูได้				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ท แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง นักเรียนประเมินความพึงพอใจหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจของนักเรียนซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้มาก	ให้ 4 คะแนน
ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้น้อย	ให้ 2 คะแนน
ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
ด้านบทเรียนการ์ตูน						
1	บทเรียนการ์ตูนมีรูปเล่มที่สวยงาม น่าอ่าน					
2	บทเรียนการ์ตูนมีกิจกรรมได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม					
3	บทเรียนการ์ตูนน่าสนใจ อ่านแล้วเข้าใจง่าย					
4	บทเรียนการ์ตูนมีภาพประกอบสวยงาม น่าอ่าน					
5	ภาษาที่ใช้ในบทเรียนการ์ตูนมีความถูกต้อง อ่านง่าย					
6	เนื้อเรื่องในบทเรียนการ์ตูนเป็นเรื่องใกล้ตัว อ่านแล้วเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน					
7	บทเรียนการ์ตูนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาและสามารถอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยได้มากขึ้น					
8	บทเรียนการ์ตูนช่วยให้สามารถอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทยร่วมกับเพื่อนในกลุ่มได้					

ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
9	บทเรียนการ์ตูนช่วยส่งเสริมให้ได้ฝึกทักษะการอ่านได้จริง					
10	บทเรียนการ์ตูนช่วยส่งเสริมให้ผู้อ่านได้ฝึกฝนเกี่ยวกับการอ่าน และสามารถแข่งขันกับเพื่อนต่างกลุ่มได้					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
11	กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ					
12	รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสมในด้านการอ่านและส่งเสริมการอ่านของเพื่อนในกลุ่ม					
13	การเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มจะช่วยส่งเสริมให้เรียนรู้ไปพร้อมกับเพื่อนในกลุ่มได้					
14	เข้าใจเนื้อหาและอ่านออกเสียงคำได้ เมื่อได้ปรึกษากับเพื่อนในกลุ่มของตนเอง					
15	มีส่วนช่วยเหลือเพื่อนและมีความรับผิดชอบร่วมกันในกลุ่ม					
16	เพื่อนๆทุกคนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน					
17	สมาชิกทุกคนในกลุ่มทำคะแนนของกลุ่มได้ดีและมีพัฒนาการที่ดีขึ้น					
18	มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานและเป็นตัวแทนในการแข่งขันกับเพื่อนต่างกลุ่ม					
19	มีการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนการ์ตูนเมื่อศึกษาจบเล่ม					
20	ชอบการจัดบรรยากาศที่เป็นทีมและสามารถสอบถามปัญหาหรือการอ่านคำจากครูได้					

ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

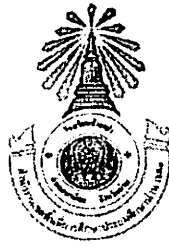
ภาคผนวก ๓ ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 13 แสดงผลผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูน ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านบทเรียนการ์ตูน				
1	บทเรียนการ์ตูนมีรูปเล่มที่สวยงาม น่าอ่าน	4.53	0.83	มากที่สุด
2	บทเรียนการ์ตูนมีกิจกรรมได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม	4.53	0.52	มากที่สุด
3	บทเรียนการ์ตูนน่าสนใจ อ่านแล้วเข้าใจง่าย	4.67	0.49	มากที่สุด
4	บทเรียนการ์ตูนมีภาพประกอบสวยงาม น่าอ่าน	4.40	0.74	มาก
5	ภาษาที่ใช้ในบทเรียนการ์ตูนมีความถูกต้อง อ่านง่าย	4.47	0.52	มาก
6	เนื้อเรื่องในบทเรียนการ์ตูนเป็นเรื่องใกล้ตัว อ่านแล้วเกิด ความสนุกสนานเพลิดเพลิน	4.53	0.52	มากที่สุด
7	บทเรียนการ์ตูนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาและสามารถอ่านคำ พื้นฐานภาษาไทยได้มากขึ้น	4.73	0.46	มากที่สุด
8	บทเรียนการ์ตูนช่วยให้สามารถอ่านออกเสียงคำพื้นฐาน ภาษาไทยร่วมกับเพื่อนในกลุ่มได้	4.47	0.64	มาก
9	บทเรียนการ์ตูนช่วยส่งเสริมให้ได้ฝึกทักษะการอ่านได้จริง	4.47	0.52	มาก
10	บทเรียนการ์ตูนช่วยส่งเสริมให้ผู้อ่านได้ฝึกฝนเกี่ยวกับ การอ่านและสามารถแข่งขันกับเพื่อนต่างกลุ่มได้	4.87	0.35	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.57	0.56	มากที่สุด

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
11	กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ	4.87	0.35	มากที่สุด
12	รูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสมในด้านการอ่านและส่งเสริมการอ่านของเพื่อนในกลุ่ม	4.87	0.35	มากที่สุด
13	การเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มจะช่วยส่งเสริมให้เรียนรู้ไปพร้อมกับเพื่อนในกลุ่มได้	4.67	0.49	มากที่สุด
14	เข้าใจเนื้อหาและอ่านออกเสียงคำได้ เมื่อได้ปรึกษากับเพื่อนในกลุ่มของตนเอง	4.67	0.49	มากที่สุด
15	มีส่วนช่วยเหลือเพื่อนและมีความรับผิดชอบร่วมกันในกลุ่ม	4.87	0.35	มากที่สุด
16	เพื่อนๆทุกคนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.87	0.35	มากที่สุด
17	สมาชิกทุกคนในกลุ่มทำคะแนนของกลุ่มได้ดีและมีพัฒนาการที่ดีขึ้น	4.60	0.51	มากที่สุด
18	มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานและเป็นตัวแทนในการแข่งขันกับเพื่อนต่างกลุ่ม	4.60	0.51	มากที่สุด
19	มีการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนการคูณเมื่อศึกษาจบเล่ม	4.60	0.51	มากที่สุด
20	ชอบการจัดบรรยากาศที่เป็นทีมและสามารถสอบถามปัญหาหรือการอ่านคำจากครูได้	4.53	0.52	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.72	0.44	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.64	0.50	มากที่สุด

ภาคผนวก ณ แบบประเมินการทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ก่อนเรียน)

คำชี้แจง
เครื่องมือวัดและประเมินผล
“ทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย”
(ฉบับกรรมการสอบ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนบ้านเปา จังหวัดน่าน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่านเขต 1
กระทรวงศึกษาธิการ

คำชี้แจง เครื่องมือวัดและประเมินผล "ทักษะการอ่าน"ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. เครื่องมือวัดและประเมินผลฉบับนี้ มีจุดประสงค์เพื่อประเมิน การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย
2. เครื่องมือในการวัดและประเมินผล ฉบับที่ 1 การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย
 - ตอนที่ 1 การอ่านออกเสียงคำ เป็นการวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย
3. การใช้เครื่องมือวัดและประเมินผล
 - ฉบับที่ 1 การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย
 - ตอนที่ 1 การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย
 - 1) ลักษณะเครื่องมือ กำหนดคำ จำนวน 35 คำ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย

คำชี้แจง (ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ จำนวน 35 คำ

ข้อที่	คำ	ข้อที่	คำ
1	ทัศนคติ	19	วิกฤต
2	อักษรวิธี	20	ทฤษฎี
3	อิสรภาพ	21	พฤกษา
4	ธนบัตร	22	นฤมล
5	ยุทธวิธี	23	สัมฤทธิ์
6	ขรุขระ	24	กฤษณา
7	โพล้เพล้	25	ผนวช
8	แกว่งไกว	26	เฉลียง
9	นกอินทรี	27	ชำร่วย
10	สร้าง	28	กำราบ
11	พุทรา	29	สุคนธ์
12	มัทรี	30	จำแนก
13	หุงหิง	31	ปรักหักพัง
14	ตระหนี่	32	กรีของข้าง
15	อร่าม	33	กรีของกึ่ง
16	เตลิด	34	คนแวม
17	อนึ่ง	35	ปรักฎกฝังใต้ดิน
18	ไสว		

- 2) การให้คะแนน อ่านถูกต้อง ให้ข้อละ 1 คะแนน อ่านผิด ไม่ได้คะแนน (คะแนนเต็ม 35 คะแนน)

แบบประเมินทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยที่กำหนดให้ จำนวน 35 คำ คะแนนเต็ม 35 คะแนน

ข้อที่	คำ	ประเมินการอ่าน	
		อ่านได้	อ่านไม่ได้
1	ทัศนคติ		
2	อักษรวิธี		
3	อิสรภาพ		
4	ธนบัตร		
5	ยุทธวิธี		
6	ขรุขระ		
7	โพลีเพลล์		
8	แกว่งไกว		
9	นกอินทรี		
10	สร้าง		
11	พุดรา		
12	มัทรี		
13	หงุหงิง		
14	ตระหนี่		
15	อร่าม		
16	เตลิด		
17	อึ้ง		
18	ไสว		
19	วิกฤต		
20	ทฤษฎี		
21	พฤษา		
22	นฤมล		
23	สัมฤทธิ์		
24	กฤษณา		
25	ผนวช		
26	เจดีย์		
27	ชำระ		

ข้อที่	คำ	ประเมินการอ่าน	
		อ่านได้	อ่านไม่ได้
28	กำราบ		
29	สุวคนธ์		
30	จำแนก		
31	ปรักหักพัง		
32	กรีของข้าง		
33	กรีของกึ่ง		
34	คนเขม		
35	ปรักถูกฝังใต้ดิน		
การวัดผลและประเมินผล		จำนวนคำที่อ่าน 35 คำ	ผ่าน
		อ่านได้ถูกต้องคำ	ไม่ผ่าน

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

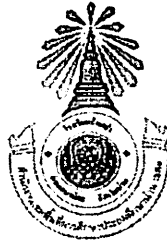
ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ด แบบทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ก่อนเรียน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยที่กำหนดให้ จำนวน 35 คำ คะแนนเต็ม 35 คะแนน

ข้อที่	คำ	ข้อที่	คำ
1	ทัศนคติ	19	วิกฤต
2	อักษรวิธี	20	ทฤษฎี
3	อิสรภาพ	21	พฤกษา
4	ธนบัตร	22	นฤมล
5	ยุทธวิธี	23	สัมฤทธิ์
6	ขรุขระ	24	กฤษณา
7	โพลีเพล้	25	ผนวช
8	แกว่งไกว	26	เฉลียง
9	นกอินทรี	27	ชำระ
10	สร้าง	28	กำราบ
11	พู่ระหง	29	สุคนธ์
12	มัทรี	30	จำแนก
13	หุงหิง	31	ปรักหักพัง
14	ตระหนี่	32	กรีของข้าง
15	อร่าม	33	กรีของกุ่ม
16	เตลิด	34	คนแหม
17	อึ้ง	35	ปรักถูกฝังใต้ดิน
18	ไสว		

ภาคผนวก ต แบบประเมินการทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (หลังเรียน)

คำชี้แจง

เครื่องมือวัดและประเมินผล
“ทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย”
(ฉบับกรรมการสอบ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนบ้านเปา จังหวัดน่าน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่านเขต 1
กระทรวงศึกษาธิการ

คำชี้แจง เครื่องมือวัดและประเมินผล “ทักษะการอ่าน” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. เครื่องมือวัดและประเมินผลฉบับนี้ มีจุดประสงค์เพื่อประเมิน การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย
2. เครื่องมือในการวัดและประเมินผล ฉบับที่ 1 การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย
 - ตอนที่ 1 การอ่านออกเสียงคำ เป็นการวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย
3. การใช้เครื่องมือวัดและประเมินผล
 - ฉบับที่ 1 การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย
 - ตอนที่ 1 การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย
 - 1) ลักษณะเครื่องมือ กำหนดคำ จำนวน 35 คำ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย

คำชี้แจง (ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง) ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ จำนวน 35 คำ

ข้อที่	คำ	ข้อที่	คำ
1	ทฤษฎี	19	อิสรภาพ
2	พฤษภา	20	ธนบัตร
3	นฤมล	21	ยุทธวิธี
4	สัมฤทธิ์	22	ขรุขระ
5	กฤษณา	23	โพลีเพล็
6	ผนวช	24	แกว่งไกว
7	เฉลี่ยง	25	นกอินทรี
8	ชำระ่วย	26	สร้าง
9	กำราบ	27	พุทรา
10	สุวคนธ์	28	มัทรี
11	จำแนก	29	หุงหึ่ง
12	ปรักหักพัง	30	ตระหนี่
13	กรีซของข้าง	31	อร่าม
14	กรีซของกุ่ม	32	เตลิด
15	คนแหมม	33	อึ้ง
16	ปรักถูกฝังใต้ดิน	34	ไสว
17	ทัศนคติ	35	วิกฤต
18	อักขรวิธี		

- 2) การให้คะแนน อ่านถูกต้อง ให้ข้อละ 1 คะแนน อ่านผิด ไม่ได้คะแนน (คะแนนเต็ม 35 คะแนน)

คำชี้แจง เครื่องมือวัดและประเมินผล “ทักษะการอ่าน” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. เครื่องมือวัดและประเมินผลฉบับนี้ มีจุดประสงค์เพื่อประเมิน การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย
2. เครื่องมือในการวัดและประเมินผล ฉบับที่ 1 การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย
 - ตอนที่ 1 การอ่านออกเสียงคำ เป็นการวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย
3. การใช้เครื่องมือวัดและประเมินผล
 - ฉบับที่ 1 การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย
 - ตอนที่ 1 การอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย
 - 1) ลักษณะเครื่องมือ กำหนดคำ จำนวน 35 คำ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำพื้นฐานภาษาไทย

คำชี้แจง (ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง) ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ จำนวน 35 คำ

ข้อที่	คำ	ข้อที่	คำ
1	ทฤษฎี	19	อิสรภาพ
2	พฤษภา	20	ธนบัตร
3	นฤมล	21	ยุทธวิธี
4	สัมฤทธิ์	22	ขรุขระ
5	กฤษณา	23	โพลีเพล็
6	ผนวช	24	แกว่งไกว
7	เฉลี่ยง	25	นกอินทรี
8	ชำระ่วย	26	สร้าง
9	กำราบ	27	พุทรา
10	สุวคนธ์	28	มัทรี
11	จำแนก	29	หุงหึ่ง
12	ปรักหักพัง	30	ตระหนี่
13	กรีซของข้าง	31	อร่าม
14	กรีซของกึ่ง	32	เตลิด
15	คนแหมม	33	อึ้ง
16	ปรักถูกฝังใต้ดิน	34	ไสว
17	ทัศนคติ	35	วิกฤต
18	อักขรวิธี		

- 2) การให้คะแนน อ่านถูกต้อง ให้ข้อละ 1 คะแนน อ่านผิด ไม่ได้คะแนน (คะแนนเต็ม 35 คะแนน)

แบบประเมินทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
(หลังเรียน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยที่กำหนดให้ จำนวน 35 คำ คะแนนเต็ม 35 คะแนน

ข้อที่	คำ	ประเมินการอ่าน	
		อ่านได้	อ่านไม่ได้
1	ทฤษฎี		
2	พฤษชา		
3	นฤมล		
4	สัมฤทธิ์		
5	กฤษณา		
6	ผนวช		
7	เจดีย์		
8	ชำระ		
9	กำราบ		
10	สุคนธ์		
11	จำแนก		
12	ปรักหักพัง		
13	กรีของข้าง		
14	กรีของกุ่ม		
15	คนแฉม		
16	ปรักถูกฝังใต้ดิน		
17	ทัศนคติ		
18	อักษรวิธี		
19	อิสรภาพ		
20	ธนบัตร		
21	ยุทธวิธี		
22	ขรุขระ		
23	โพล์โพล์		
24	แกว่งไกว		
25	นกอินทรี		

ข้อที่	คำ	ประเมินการอ่าน	
		อ่านได้	อ่านไม่ได้
26	สว่าง		
27	พุทธา		
28	มัทรี		
29	หงุหงิง		
30	ตระหนี่		
31	อร่าม		
32	เตลิด		
33	อึ้ง		
34	ไสว		
35	วิกฤต		
การวัดผลและประเมินผล		จำนวนคำที่อ่าน 35 คำ อ่านได้ถูกต้องคำ	ผ่าน
			ไม่ผ่าน

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ก แบบทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (หลังเรียน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยที่กำหนดให้ จำนวน 35 คำ คะแนนเต็ม 35 คะแนน

ข้อที่	คำ	ข้อที่	คำ
1	ทฤษฎี	19	อิสรภาพ
2	พฤษชา	20	ธนบัตร
3	นฤมล	21	ยุทธวิธี
4	สัมฤทธิ์	22	ขรุขระ
5	กฤษณา	23	โพลีเพล็
6	ผนวช	24	แกว่งไกว
7	เฉลี่ยง	25	นกอินทรี
8	ชำระ่วย	26	สร้าง
9	กำราบ	27	พุทรา
10	สุวคนธ์	28	มัทรี
11	จำแนก	29	หุงหิง
12	ปรักหักพัง	30	ตระหนี่
13	กรีของข้าง	31	อร่าม
14	กรีของกุ่ม	32	เตลิด
15	คนแหม	33	อนึ่ง
16	ปรักถูกฝังใต้ดิน	34	ไสว
17	ทัศนคติ	35	วิกฤต
18	อักษรวิธี		

แบบประเมินทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
(หลังเรียน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยที่กำหนดให้ จำนวน 35 คำ คะแนนเต็ม 35 คะแนน

ข้อที่	คำ	ประเมินการอ่าน	
		อ่านได้	อ่านไม่ได้
1	ทฤษฎี		
2	พฤษชา		
3	นฤมล		
4	สัมฤทธิ์		
5	กฤษณา		
6	ผนวช		
7	เจดีย์		
8	ชำร่วย		
9	กำราบ		
10	สุคนธ์		
11	จำแนก		
12	ปรัทักพัง		
13	กรีของข้าง		
14	กรีของกุ่ม		
15	คนแหม		
16	ปรัทกผึงใต้ดิน		
17	ทัศนคติ		
18	อักษรวิธี		
19	อิสสภาพ		
20	ธนบัตร		
21	ยุทธวิธี		
22	ขรุขระ		
23	โพลีเพลล์		
24	แกว่งไกว		

ข้อที่	คำ	ประเมินการอ่าน	
		อ่านได้	อ่านไม่ได้
25	นกอินทรี		
26	สร้าง		
27	พุทรา		
28	มัทรี		
29	หุงหิง		
30	ตระหนี่		
31	อร่าม		
32	เตลิด		
33	อึ้ง		
34	ไสว		
35	วิกฤต		
การวัดผลและประเมินผล		จำนวนคำที่อ่าน 35 คำ	ผ่าน
		อ่านได้ถูกต้องคำ	ไม่ผ่าน

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

แบบประเมินทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
(หลังเรียน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยที่กำหนดให้ จำนวน 35 คำ คะแนนเต็ม 35 คะแนน

ข้อที่	คำ	ประเมินการอ่าน	
		อ่านได้	อ่านไม่ได้
1	ทฤษฎี		
2	พฤษชา		
3	นฤมล		
4	สัมฤทธิ์		
5	กฤษณา		
6	ผนวช		
7	เจดีย์		
8	ชำร่วย		
9	กำราบ		
10	สุวคนธ์		
11	จำแนก		
12	ปรักหักพัง		
13	กรีของข้าง		
14	กรีของกึ่ง		
15	คนแวม		
16	ปรักถูกฝังใต้ดิน		
17	ทัศนคติ		
18	อักษรวิธี		
19	อิสรภาพ		
20	ธนบัตร		
21	ยุทธวิธี		
22	ขรุขระ		
23	โพล์เพล้		
24	แกว่งไกว		
25	นกอินทรี		

ข้อที่	คำ	ประเมินการอ่าน	
		อ่านได้	อ่านไม่ได้
26	สร้าง		
27	พุทรา		
28	มัทรี		
29	หุงหิง		
30	ตระหนี่		
31	อร่าม		
32	เตลิด		
33	อนึ่ง		
34	ไสว		
35	วิกฤต		
การวัดผลและประเมินผล		จำนวนคำที่อ่าน 35 คำ อ่านได้ถูกต้องคำ	ผ่าน
			ไม่ผ่าน

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ก แบบทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยสำหรับนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (หลังเรียน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยที่กำหนดให้ จำนวน 35 คำ คะแนนเต็ม 35 คะแนน

ข้อที่	คำ	ข้อที่	คำ
1	ทฤษฎี	19	อิสรภาพ
2	พฤษภา	20	ธนบัตร
3	นฤมล	21	ยุทธวิธี
4	สัมฤทธิ์	22	ขรุขระ
5	กฤษณา	23	โพลีเพล็
6	ผนวช	24	แกว่งไกว
7	เฉลี่ยง	25	นกอินทรี
8	ชำระ่วย	26	สร้าง
9	กำราบ	27	พุดรา
10	สุวคนธ์	28	มัทรี
11	จำแนก	29	หุงหึ่ง
12	ปรักหักพัง	30	ตระหนี่
13	กรีของข้าง	31	อร่าม
14	กรีของกึ่ง	32	เตลิด
15	คนแหม	33	อึ้ง
16	ปรักถูกฝังใต้ดิน	34	ไสว
17	ทัศนคติ	35	วิฤต
18	อักษรวิธี		

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	จุฑามาศ ศรีใจ
วัน เดือน ปี เกิด	23 พฤษภาคม 2536
ที่อยู่ปัจจุบัน	1/1 หมู่ 3 ตำบลน้ำบัว อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน 55110
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านเปา 200 หมู่ 5 ตำบลน้ำตก อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน 55150
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู ค.ศ. 1
ประวัติการศึกษา	ค.บ. ภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ พ.ศ. 2560